



Volgende week donderdag ontvangt u geen WIJ!

Waarom leest u op blz. 3 en 24

Ophouden en beginnen

Wellicht heeft u ook met grote ogen gekeken naar de BRT-dokumentaie over Catalonië. U heeft dan ook het beeld gezien van een oud land dat zich door 1000 jaar geschiedenis en ondanks verknechting en onderwerping wist te handhaven en uit te groeien tot een van de welvarendste regio's van Europa.

Catalonië heeft met Vlaanderen veel gemeen. Beide hebben ze zich moeten loswrikken uit de klauwen van dezelfde Franse leenheer, beide hebben ze hun taal opnieuw moeten leren, beide hebben ze zich moeten profileren tegenover een centraliserende hoofdstad, beide zijn ze met zo'n 6 miljoen inwoners.

Catalaan zijn betekent iets, het is deel uitmaken van een natie, weten wie men is. Catalonië is eerbiedwaardig oud maar verrassend eigentijds. Dat is de kracht van een volk.

Het mag de Vlaamse regeerders inspireren om het even goed te doen.

In het voorbije weekeinde keurden de Vlaamse partijen betrokken bij het nieuwe bestuursakkoord de beleidslijnen goed. Enkel de PVV, verscheurd over haar ja- of niet-aanwezigheid, weet zich niet hoe draaien of keren. Enerzijds wil zij meeregeren, anderzijds wil ze in de oppositie. Een nieuwe truuk met de petjes is begonnen.

De burger die dit cirkus niet kan smaken vraagt zich af of de heren niet zinninger hun brood kunnen verdienen. Het zou nochtans anders kunnen en anders moeten!

Dit is de eerste Vlaamse beleidsverklaring sinds de grote staatsvorming. Om fatsoenlijk te kunnen werken werd aan de deelregeringen voldoende macht en middelen toevertrouwd, een uitgebreid ambtenarenkorps staat ter beschikking. Eerlang zullen nagelnieuwe kantoren betrokken worden. Zowat alles staat klaar om een goede start te nemen. Waarop wacht men nog?

Iedereen van de deelnemers weet waarover het gaat, iedereen vindt — zoals dat met een kompromis gaat — een stuk van zichzelf terug in de verklaring. Iedereen — op de PVV na — is met goede bedoelingen bezielde, de kritiek van de oppositie is vrij gematigd. De kommentaar uit gezaghebbende leefmilieukringen is niet negatief. Het kan dus echt wat worden. Net zoals Catalonië wordt dit land van dag tot dag wat meer vaderland, een oude droom kan in vervulling gaan.

Daarom moet het gekibbel binnen de Vlaamse regering ophouden. Nu meteen! Televisiebeelden van ruzieënde ministers laten een wrange smaak na, het is verre van fraai. In de plaats daarvan moet beleid komen, visie, vooruitkijken naar morgen, denkwerk.

Tijdens de plechtige uitvaart van Paul Daels zaterdag j.l. te Mechelen vertelde Clem De Ridder hoe de overleden IJzerbedevaartvoorzitter het nieuwe Vlaanderen zag. „Het nieuwe Vlaanderen moet een beter Vlaanderen zijn dan het oude pachtgebied. Een schoon Vlaanderen, een rechtvaardig en verdraagzaam Vlaanderen, een Vlaanderen met cultuur en spiritualiteit.”

De Vlaamse verenigingen, de Vlaamse partijen en de Vlaamse regering zitten daarmee op dezelfde golflengte. Deze unieke gelijkstemmigheid is een enige kans om voor Vlaanderen de weg naar de toekomst open te breken.

De Vlaams-nationalisten zijn in het regerend kwartet het minst sterk vertegenwoordigd, maar op een belangrijk departement met omvangrijke bevoegdheden.

Op de jonge schouders van minister Sauwens weegt niet alleen de opdracht om de toegewezen bevoegdheden naar best vermogen vorm te geven maar tevens draagt hij ook de verantwoordelijkheid om dat nieuwe Vlaanderen, zoals te Mechelen beschreven, gestalte te geven. Hij zal daarin het voortouw moeten nemen.

Tenslotte zal de hele Vlaamse regering ook een kordate politiek moeten voeren in de Vlaamse gemeenten langs de taalgrens, zij zal ten volle gebruik moeten maken van haar macht en haar middelen. De inbraak er gepleegd door mensen als Valmy Féaux moet gegijpt worden maar beter nog overbodig gemaakt door een politiek van aanwezigheid, infrastructuur en aanmoediging.

De Vlaamse regering zal zich daarbij gesteund weten door een brede publieke opinie, door gemotiveerde partijkaders. Door partijvoorzitters die de initiatieven eensgezind patroneren, net zoals ze zich thans eensgezind uitspreken voor de onmiddellijke voorbereiding van de derde fase van de staatsvorming.

Ook zij weten dat om te slagen men onmiddellijk met kibbelen moet ophouden en beginnen met regeren. Het zal zo al moeilijk genoeg zijn.

Het zal in dat nieuwe Vlaanderen nooit helemaal perfect zijn, in het voorspoedige Catalonië is het dat ook niet. Er zijn nu echter geen ekskuses meer om de schuld op België te steken.

Als Vlaanderen mislukt zal het de fout van de Vlamingen zijn.

(m.v.l.)



Limburg teleurgesteld

Vlaamse regering uit de startblokken

Vorig weekeind kongresseerde het VU-kader over het nieuwe Vlaamse regeerakkoord. CVP en SP hielden het bij een gesloten partijraad, PVV bij een perskonferentie vanwege de Verhofstadt-strekking.

Resultaat van al deze bijeenkomsten is dat de Vlaamse regering van start kan gaan, op basis van de beleidslijnen die binnen haar schoot werden vastgelegd, en dat de PVV met twee ministers in de regering toch in oppositie gaat.

Veel moet nog worden ingevuld. Dit was ook de teneur van het VU-kongres.

De VU wel wel haar beste krachten inzetten om de Vlaamse natievorming te realiseren. Haar kongres heeft afgelopen zaterdag Gemeenschapsminister Sauwens en het Partijbestuur gemandateerd met het vertrouwen dat binnen de Vlaamse regering te verwezenlijken.

(lees verder blz. 19)

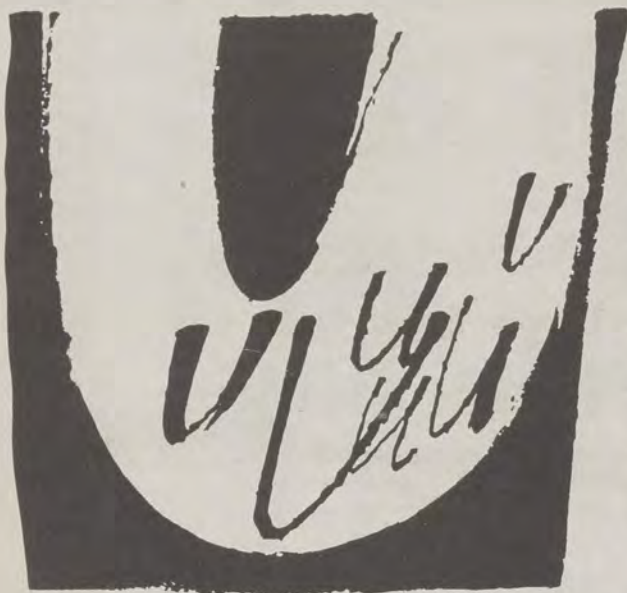
LOS van dit alles wordt het belang van de eigen Vlaamse instellingen met de dag groter. Welzijn, media, economie... in deze en vele andere aangelegenheden is het de Vlaamse regering die de beslissingen neemt. De hervorming van de staat heeft voor een reële herverkaveling van de bevoegdheden gezorgd. Het nieuwe Vlaanderen heeft gestalte gekregen.

Vertrouwen

Dat dit nieuwe Vlaanderen meteen ook een beter Vlaanderen zal worden is niet evident. Vlaamse regering, Vlaamse raad en alle krachten in Vlaanderen die konstruktief en verdraagzaam de eigen natievorming willen geven, zullen hier hard voor moeten werken. Het betere Vlaanderen zit ook niet kant en klaar in het Vlaamse regeerakkoord verpakt.

De Vlaamse dienstplichtige

Naar aanleiding van de „Week van de Soldaat” sprak WIJ met dienstplichtigen allerhande. Lees blz. 8, 9 en 10.



... en WIJ

De redactie ontvangt graag brieven voor de lezersrubriek. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceert zij, naargelang er plaats beschikbaar is. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. Brieven worden ondertekend met de naam en de plaats van herkomst, tenzij de schrijver verzoekt slechts de initialen te gebruiken.

De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk deze van

De redactie

FISCALE HERVORMINGEN

Met aandacht las ik het artikel „De fiscale hervormingen — Belastingen lager in 1989”, in WIJ van 26 januari '89 j.l.

Het valt me echter op dat met geen woord gerept wordt over de gepensioneerden.

Als voor deze categorie de belasting berekend wordt, is het van het grootste belang te weten, hoeveel de belastingsaftrek voor vervangingsinkomens, pensioenen en brugpensioenen bedraagt. Worden voor deze aftrek de inkomsten gedekumuleerd of niet?

Hierover geen woord. Is men in gepensioneerden niet meer geïnteresseerd?

Graag had ik, zo mogelijk, vernemen wat er op dit gebied voorzien is voor gehuwden en alleenstaanden.

J. Van Gucht, Antwerpen

TELEVISIE (1)

We hebben nu een Vlaamse Televisie Maatschappij: de VTM. Mijn ver-

wachting was dat ze het anders dan de BRT zou doen. Vergeet het maar! Laten we de uitzending van 1 feb. buiten beschouwing laten: dat was de eerste dag, dus niet normerend voor de volgende dagen. Wat zien we in het programma van de tweede dag? Drie Amerikaanse speelfilms... en dan zo'n afgerafelde smartlap, die iedereen moe van het zien is: Dallas. Dus niet beter dan de anderen!

Ik heb trouwens de programma's voor de 2e februari van verschillende stations onder het vergrootglas genomen. VTM, BRT 1, BRT 2, RTBF 1, RTL, Ned. 1 en Ned. 2. Ongeloflijk. 15 Amerikaanse films, 3 Australische, 1 Kanadese en schrik niet, 1 Russische.

De kunst van diegenen die de programma's opmaken bestaat er blijkbaar in om in het buitenland kant en klare programma's te kopen. Hebben we dan in eigen land geen talent meer?

Met de BRT-radio is het nog erger. Hij is Amerikaans de hele dag. Ik heb niets tegen Amerikanen. Ik heb 29 jaar bij een Amerikaanse multinationale gewerkt; ik ben 58 keer het Atlantische Oceaan overgevlogen; ik

heb 2 jaar in Californië gewoond. Maar, waar men zich, in sommige kringen, terecht, weert tegen een te grote invloed van het Amerikaans op onze samenleving en, vooral, op onze taal, dan moet men toch de moed hebben te erkennen dat de grote schulden Radio en Televisie zijn. Kunnen we nu niet eens programma's uit eigen bodem horen? Talent is er in Vlaanderen genoeg.

N.E. Poffé, Overijse

TELEVISIE (2)

Met grote verbazing verneem ik dat de uitzendingen van VTM niet mogen doorgestaan worden in de dorpen van Voeren.

De Luikse kabelmaatschappij die de beelden naar Voeren moet doorsturen zou dit weigeren te doen! Ik noem zo iets een schande!

Als deze beelden in Voeren niet vlug te bekijken zijn moet de Vlaamse regering er voor zorgen dat de commerciële franstalige zender RTL van de Vlaamse buis moet verdwijnen!

N. Kuijpers, Leuven

TELEVISIE (3)

Als wandelfanaat ben ik reeds jaren en regelmatig op stap bij georganiseerde wandeltochten, zowel in Vlaanderen, Wallonië als de Duitse Oostkantons. Mijn auto is door de aangebrachte zelfklevers (leeuw, VL, IJzertoren e.a.) zeer goed herkenbaar als de wagen van een Vlaming. Nog nooit oest ik vanwege Waalse wandelaars afkeurende taal daarover horen, noch werden krassen of andere schaden aan mijn wagen aangebracht. Anders is het blijkbaar gesteld met sommige Waalse politiekers.

— Als men verneemt dat de RAL raadsleden van Voeren de telefoon-onkostenvergoeding voor de Vlaamse schepen weigerden te aanvaarden, hoewel de Vlamingen voorafgaande diezelfde vergoeding voor de Franstalige schepen wel goedkeurden.

— Als men op de geboortedag van VTM op het nieuws moet horen dat de Vlamingen uit Voeren deze zender niet konden ontvangen, omdat een Waals minister het doorstralen over Waals grondgebied weigert.

— Als men dergelijke zaken verneemt dan begint men zich toch vragen te stellen:

— Wie is in dit land haatdragend en onverdraagzaam tegenover wie?

Mogelijk kan Zijne Majesteit Boudewijn I daar bij zijn eerstvolgende TV-toespraak tot de waarde landgenoten een zinnig antwoord op bedenken!

U. Franco, Oostende

STRAATSBURG

In het artikel „Straatsburg, bedenklijk zinnebeeld?” (WIJ van 9 februari j.l.) geeft de schrijver Karel Jansegers commentaar over het debat in het EP rond de inplanting van de zetel van het Europees Parlement. Hij gaat echter voorbij aan de m.i. logische houding van onze Europarlementslid Kuipers en Vandemeulebroucke. Zij bepleitten (als eersten!) een sterker bevoegd parlement en gevestigd in die stad waar ook de Europese Commissie (de regering dus) en de Europese Raad van Minis-

ters gevestigd zijn. En dat is nu eenmaal Brussel.

Het Europees Parlement moet de Commissie en de Raad controleren en er mee samenwerken. Dag na dag. Zo moet het zijn invloed vergroten. Dat ook heet democratie. De Staten zien dit proces begrijpelijkerwijze niet graag op gang komen. Zij wensen immers een zwak Euro-superparlement, dat hun Staatsmacht niet aantast. Dat is de eerste reden van het Franse (en ook Duitse kristendemokratische) chauvinistische inzet. Indien de Franse „Straatsburg-voorstanders” logisch met zichzelf zouden zijn dan hadden ze, zoals Willy Kuipers het hen voorzie: „De overheveling van de Commissie en de Raad naar Straatsburg moeten vragen”.

Verder dit nog: onder de bijhorende foto van de mooie Straatsburger katedraal schrijft de redactie: „Het centrum van het Duitse Straatsburg, door de Fransen schaamteloos „la petite France” genoemd.” Tweemaal fout! Enerzijds door het feit dat „La petite France” westwaarts buiten het centrum ligt, als een oude, opgeknapt ambachtelijke wijk rond de III en haar sluisen (zie foto „Wij” — 8 sept. '88). Anderzijds was deze benaming een spottende betiteling van de duitstalige Straatsburgers die de draak staken met de Franse soldaten, die er met hun venerische ziekten verplicht geïsoleerd werden buiten de stadskern. Ook gaat Karel Jansegers voorbij aan een aantal (groeivende) positieve kansen voor duitstaligen die Willy Kuipers aanhaalde in verschillende „Wij”-artikels over de Elzas. Graag wil ik ze aanvullen met o.m. te wijzen op het uitzonderlijke Salon Expolangues (1-6 febr. '89) te Parijs dat de toestand der (verminkte) talen en culturen — waaronder de Elzas — in de EG zeer goed weergaf. Het materiaal werd geleverd door het Europroject van de Friese Akademie, waarvan EP-lid Willy Kuipers een der vrienden de krachten was. Verder wordt het Straatsburger Euro-Kolloquium „Talen mensenrechten” geldelijk ondersteund door: de Elzas-Regio (60.000 F.F.); Straatsburg-stad (10.000 F.F.), het Franse ministerie van Cultuur (60.000 F.F.), de Europese Gemeenschap (175.000 F.F.) enz...

P.C., Schaffen



lepel & vork...

<p>Café Zaal Hotel "Cambrinus" Kloosterstraat 3 3090 Bree 011/49.20.97</p>	<p>Abdijkaas Affligem</p>	<p>RESTAURANT KAPPELEKESHOEF</p> <p>Kapelstraat 1 Tongerlo-Westerlo Tel. 014-54.40.07</p> <p>Maandag gesloten Rustieke sfeer</p>	<p>Een advertentie?</p> <p>02/219.49.30 of 02/380.04.78</p>	<p>RESTAURANT-HOTEL OVEREINDE</p> <p>Salons Raymond</p> <ul style="list-style-type: none"> — banketzalen tot 300 personen — specialiteiten bruiloften en banketten <p>Overeinde 8 AS</p> <p>011/65.73.05 - 65.89.40</p> <p>Bij vertonen van VU-lidkaart: één aperitief gratis.</p>
<p>Dortmunder Thier-Brau-hoven</p> <p>Beringen, Markt 17 - 011/43.20.51 Hulste, Brugse stwg 1 - 056/71.15.36 Kontich, Kon. Astridlaan 85 - 034/57.30.32 Leuven, 1. Dortmunder Thier Brau Hof, Tervuursevest 60 - 016/22.86.72 2. Bierkelder, Oude Markt - 016/22.68.69 3. Pallieter, Oude Markt 7 Torhout, Stwg nr. Lichtervelde - 051/72.28.22</p> <p>Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tonissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.</p>	<p>Industriële brood- en banketbakkerij Roomijs</p> <p>WILFRIED BLANCQUAERT</p> <p>Grote Kouter 47 Uitbergen Tel. 091-67.57.12</p>	<p>Banketbakkerij ANTWERPIA JOOST GOSSYE</p> <p>Geraardsbergsestraat 38 9300 Aalst Tel. 053-21.35.33</p>		
<p>Het Palinghuis</p> <p>Sedert 1910 JAN PAUWELS-DE BRAUWER</p> <p>Oude Brugstraat 16, 9328 Schoonaarde. Tel. 052-42.32.46</p> <p>Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur Jaarlijks verlof december</p> <p>De familiezaak met traditie</p>	<p>Brood- en Banketbakkerij</p> <p>R. DE BEULE Heirbaan 53 2730 BURCHT Tel.: 03/252.70.98</p> <p>SPECIALITEIT VAN ALLE GELEGENHEIDSGEBAK</p>			
<p>'tboerenhof</p> <p>CAFE-RESTAURANT-FRITUIR Terras - Lunchroom - Coffeeshop Altamira stone grill Prijzen voor groepen op aanvraag.</p> <p>De Plank 24A 3790 Sint-Martens-Voeren Tel. 041/81.07.03</p>	<p>Herberg Viking</p> <p>Sinds 15 jaar Vlaams-nationaal trepunt in het hartje van Brussel.</p> <p>Guido Dosogne Arduinkaai 5 (KVS) 1000-Brussel 02/218.01.27</p>	<p>ZOEKERTJE</p> <p>□ 24-jarige licentiaat aard- en delfstofkunde, richting natuurwetenschappen, drietalig, zoekt een gepaste betrekking in Oost-Vlaanderen of Vlaams-Brabant. Voor inl. tel. Staatssekretariaat Valkeniers 513.83.00 post 311.</p>		<p>Een advertentie in WIJ rendeert.</p> <p>02/219.49.30 (redactie)</p> <p>02/380.04.78 (Karel Severs)</p>



Nelly Maes:
tegen
kruitkartel

C-wapens in...

De parlementaire onderzoekscommissie over de wapenhandel zit in haar definitieve fase. Ze beëindigt weldra haar activiteiten met de publikatie van het eindrapport.

De commissie ontdekte dat ook België een rol gespeeld heeft bij de Irangate-affaire, het schandaal van de onwettelijke wapenleveringen van de Verenigde Staten aan Iran. De opbrengsten hiervan kwamen ten goede aan de contra's in Nicaragua.

Het transport in België gebeurde via de havens en Zaventem. De commissie steunt hiervoor o.m. op feiten als een transport van Hawk-onderdelen van de VS naar Iran, over Zaventem. Er werd gebruik gemaakt van valse certificaten en de algemene wet op de douane en aksijnzen werd overtreden.

...kommissie wapenhandel

Naar aanleiding van de onlangs gehouden Conferentie van Parijs en de bouw van chemische fabrieken in Rabta (Libië) en Akashat (Irak), riep VU-kamerlid Nelly Maes de commissie op om de problematiek van de C-wapens vooralsnog in het eindrapport te betrekken.

Meerdere westerse bedrijven, waaronder ook Belgische, werden ervan beticht betrokken te zijn bij de bouw van de mosterdgasfabriek van Akashat. Irak heeft dit gifgas herhaaldelijk ingezet tegen de Iraniërs en de Koerdische opstandelingen in eigen land.

Volgens Nelly Maes moet het de Belgische bedrijven onmogelijk gemaakt worden om aan zo'n projecten mee te werken. Met dit doel voor ogen moet er een sluitend controle-systeem uitgebouwd worden voor zowel de productie als het vervoer van chemische wapens of hun componenten.

In Nederland werden reeds veroordelingen uitgesproken tegen het bedrijf *Muiden Chemie* wegens illegaal vervoer van springstoffen naar een oorlogvoerend land (Iran). Nelly Maes dringt er op aan dat ook in België de nodige juridische stappen ondernomen worden tegen de Belgische bedrijven die, hetzij als vervoerbedrijf (zoals PRB en Transamo), hetzij als producent betrokken waren in het kruitkar-

tel. Het eindrapport van de commissie wapenhandel vormt daartoe voor het kamerlid een geschikte aanleiding.

Valmy Féaux

De voorzitter van de Franse gemeenschapsregering trekt weer ten aanval. Valmy Féaux verdubbelde de toelage aan de vzw *Centre de rayonnement de la Culture française* van 2 naar 4 miljoen frank. Deze vereniging wil de belangen van de franstaligen die in een aantal Vlaamse gemeenten aanzet een beroep te doen op deze vzw indien zij op cultureel of taalgebied problemen zouden hebben met de lokale, regionale of nationale overheid.

Met dat geld wil Féaux een eentalige Franse folder verspreiden die de inwoners van een trits gemeenten aanzet een beroep te doen op deze vzw indien zij op cultureel of taalgebied problemen zouden hebben met de lokale, regionale of nationale overheid.

Meer bepaald zullen de volgende gemeenten bewerkt worden: Drogenbos, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Beersel, Alsemberg, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Ruisbroek, Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Strombeek-Bever, Sint-Stevens-Woluwe, Sterrebeek, Tervuren, Overijse en Hoeilaart, naast delen van Sint-Pieters-Leeuw (Zuun, Negenmanneke en Duivelshoek), Vilvoorde (Het Voor, Mutsaert) en Grimbergen.

De Vlaamse eksekutieve mag en zal dit niet laten gebeuren. Dit



Féaux:
oorlogs-
verklaring

VUFRAGEN AAN...

WIJ-hoofdredakteur Maurits Van Liedekerke

■ **Op de gele band op bladzijde één staat geschreven dat onze lezers volgende week geen WIJ in hun bus zullen vinden. Wat gaat er wel gebeuren?**

„Onze lezers moeten zich niet ongerust maken, ze zullen hun weekblad wel ontvangen, maar op vrijdag, een dag later dus. Die dag komt WIJ voor het eerst in magazine-vorm en niet meer als krant. Waarom een dag later? Wel eenvoudig omdat de aanmaak van een magazine een langere produktietijd in beslag neemt. De vierkleurenomslag bvb. en de kleurige advertenties vragen inderdaad meer voorbereiding en meer zorg, zowel van de redactie, van de 'invoering' als van de drukkerij.”

■ **Waarom verandert WIJ van kranten- naar magazineformaat?**

„U zult zich herinneren dat het VU-partijbestuur tijdens het weekeinde van 11 november jl. een bezinningsronde heeft gehouden. De partijleiding is daarvan teruggekomen met het manifest 'Het betere Vlaanderen'. Naast een inhoudelijke boodschap heeft de Volksunie toen ook een aantal suggesties voor vernieuwde partijstructuren afgekondigd. Eén daarvan was een herschikking van het weekblad WIJ. Ze heeft de redactie de opdracht gegeven dit klaar te sto-

men tegen de lente van dit jaar. Zover zijn we dus!”

■ **Is het de eerste keer dat het weekblad van de Volksunie op zo'n spektakulaire wijze in een nieuw kleedje gestoken wordt?**

„De Volksunie is met een persorgaan gestart op 1 januari 1955. Het was een maandblad en droeg 'De Volksunie' als titel, Frans Van der Elst was toen hoofdredakteur. Datzelfde jaar is er ook nog sprake geweest van de uitgave van een dagblad maar dat is om begrijpelijke redenen niet kunnen doorgaan. Het maandblad is achteraf veertiendaags en later wekelijks verschenen en vanaf 27 november '65 kreeg het de nieuwe titel 'WIJ, Vlaams-nationaal' mee. De wijziging was vooral het werk van Toon Van Overstraeten. Uit die tijd dateren ook de legendarische kolportage-tochten met het weekblad.”

■ **Zal er met de vernieuwing ook iets veranderen aan de inhoud?**

„Uit lezersreacties weten wij ongeveer wat graag gelezen wordt en wat niet. Onze lezers hebben hun hart op de tong, regelmatig lichten zij ons in. Goede rubrieken zullen dus behouden blijven, andere zullen sneuvelen. Zeker is dat de redactie zich heeft voorgenomen met een strenge regelmaat dossiers te brengen, historische bijdragen en 'columns' van gastauteurs.

Verder zal het onze zorg zijn om verslag uit te brengen over het reilen en zeilen van volksnationale bewegingen overal in de wereld. Er is, bij mijn weten, geen ander persorgaan dat dat zo nauwgezet doet als WIJ.

En natuurlijk zullen wij de band met de partij blijven verzorgen, elk VU-lid zal er steeds kunnen terugvallen op de activiteitenkalender van de partijafdelingen.”

■ **Hoe ziet U als hoofdredakteur de toekomst van het blad?**

„Ons weekblad heeft een bijzondere plaats in het Vlaamse perslandschap. Een moeilijke plaats ook. WIJ is tegelijk spreekbuis van de Vlaams-nationale partij en een breed informatieblad. Maar steeds zal daarin onze eigen aard beklemtoond worden. Als Aznavour deze dagen naar Armenië is teruggekeerd is dat voor ons niet zomaar de emigrant die eens naar huis gaat, maar is dat een daad van verbondenheid met het volk waaruit men gesproken is. Nationalisme dus! Geen enkel ander medium legt daar de klemtoon op. Met dergelijke houding staat of valt ons weekblad. Daar ligt onze toekomst.

WIJ wordt echter ook gelezen door niet-VU-leden en daar zit nu precies het interessante van het medium. Daarom ook zal WIJ vanaf april opnieuw in krantenwinkels aangeboden worden.”

MENSEN IN HET NIEUWS

Nieuwe perschef Schiltz

Vicepremier Schiltz stelde in opvolging van Pol Van Den Driessche Karel De Goeyse aan tot perschef. De Goeyse is licentiaat Germaanse filologie (KUL) en behaalde ook het Bijzonder diploma in de Audiovisuele communicatie aan de Leuvense universiteit. Van zijn hand verscheen *De kronkelwegen van de informatie*, uitgegeven bij het Davidsfonds te Leuven.

Vanaf 1985 werkte De Goeyse als journalist bij de Nederlandse redactie van de Wereldomroep. Hij verzorgde er o.a. het nieuws-magazine met binnen- en buitenlandse nieuws, een programma voor ontwikkelingswerkers en een licht programma met randinformatie en muziek.

Samen met Rik Verlinde, Luc Grootaert, Anne Perneel en Willy Tote vormt hij de persdienst van minister Schiltz.

Betti Bidart

Het vervolg van een Baskisch drama speelde zich deze week voor het speciale 'antiterreur-tri-

bunaal' te Parijs af. Daar stond na bijna twee jaar voorarrest de 35-jarige muzikant Betti Bidart terecht 'wegens het vervoeren van een gezochte nationaliste'. Bij zijn arrestatie in juni 1987 kwamen de auto's van Bidart en van de gendarmerie terecht op de spoorlijn Parijs—Hendaye. Vrijheidsstrijdster Maddi Heguy van de illegale actiegroep Iparettak en een gendarme werden bij dit incident verpletterd door een trein.

Voor de openbare aanklager was het vervoeren van Heguy voldoende om vier jaar celstraf te eisen. Dit is mogelijk door de speciale anti-terrorisemwet van ex-minister Charles Pasqua, die bepaalt dat iedereen die mogelijk te maken heeft met het ondermijnen van de staatsveiligheid achter slot en grendel kan worden gezet. Bidart werd bekwaam verdedigd door een gelegenheidsalliantie van vier geroemde advocaten uit Bretagne, Guadeloupe, Baskenland en Parijs om te proberen de wet-Pasqua onderuit te halen. Zij hechten veel waarde aan de zaak Bidart omdat er nog een vijftigtal Basken uit Spanje en Frankrijk in Franse cellen op berechting wachten.

Bidart zucht in een Franse cel, wat betekent dat zijn vrouw 1.600 kilometer moet reizen om hem een half uurtje te mogen spreken.

Stroessner

In het Zuidamerikaanse Paraguay werd de diktator, Alfredo Stroessner, aan de dijk gezet door generaal Rodriguez, die met Stroessner trouwens familiebanden had. Stroessner was de oudste diktator in het woelige kontinent. Hij was reeds aan de macht sinds '54.

Het is nu afwachten of de omverwerping van Stroessner ook wezenlijke verbeteringen zal te weegbrengen voor Paraguay. De nieuwe machthebber komt immers uit dezelfde kringen als zijn voorganger. Rodriguez leefde de laatste tijd wel in onmin met Stroessner. Nadat deze laatste een herschikking in de generale staf wilde doorvoeren, waardoor Rodriguez met pensioen zou moeten gaan, weigerde de generaal dit. Dit konflikt sloot aan bij een dieperliggende crisis binnen de regerende Coloradopartij. Daar stonden traditionalisten (o.m. Rodriguez) en militanten (o.l.v. Stroessner) tegenover elkaar.

Rodriguez kondigde wel een democratisering aan en hij beloofde verkiezingen over drie maanden. De Paraguayaanse oppositiepartijen noemden deze periode alvast te kort. Na 35 jaar repressie vrezten zij te weinig tijd te hebben om zich bekend te maken en te organiseren.



Stroessner
afgezet



Dinsdag ontmoette de Vlaamse minister voor Openbare Werken en Verkeer Sauwens zijn Nederlandse kollega Nelly Smit-Kroes. Ze wisselden van gedachten over de grensoverschrijdende problemen in hun ambtsterrein.
(foto Dann)

Laagvliegers

De Navo mag van de regering haar trainingsprogramma laagvliegen in België organiseren. Na het vertrek van de middellange afstandsruktetten uit Florennes moest er immers iets gevonden worden om de miljoenen die daar destijds geïnvesteerd waren niet helemaal in het niet te laten verdwijnen. De plaatselijke bevolking had bovendien al laten weten niet zo gelukkig te zijn met het vertrek van de Amerikanen. De aanpassingswerken aan de basis zouden zo'n 180 miljoen frank kosten, te betalen door de 7 betrokken Navoland. De Amerikanen hebben de Belgische regering meteen laten weten dat zij in Florennes wel een vierde opslagplaats voor konventionele wapens willen inrichten, bovenop de drie reeds toegezegde depots (Bastenaken, Bertrix en Gouvy). Het compensatiegeurtje komt je reeds tegemoet: het depot zal werk opleveren voor 150 burgers. Toevallig liggen alle opslagplaatsen in Wallonië.

Zoals dat dikwijls gaat bij niet zo populaire dossiers, was ook hier de besluitvorming via kronkelwegen verlopen. Het "principiële" besluit om het programma van het Duitse Jever naar Florennes te verhuizen was immers al in

december 1987 genomen, toen de Donnée nog minister van Landsverdediging was. De huidige minister van Defensie, Guy Coëme deed nu de "definitieve toezegging". De socialist koppelde die wel aan een aantal nauw omschreven voorwaarden i.v.m. de duur van het programma, het jaarlijks aantal vluchten (zo'n 1.700), het vluchtgebied (er zouden maar 20% van de echte vluchten op geringe hoogte boven België plaatsvinden) en de geluidshinder. Coëme verklaarde dat individuele burgers bij de minister van Landsverdediging klacht kunnen indienen bij een eventuele overtreding van de afgesproken regels door de topvluchten. Dan zal Coëme toch eerst even een cursus Nederlands ter hand moeten nemen. Zijn perskonferentie van vrijdag jongstleden werd uitsluitend in het Frans gehouden...

VTM boven de wet?

Reeds tijdens haar allereerste uitzending overtrad de Vlaamse Televisiemaatschappij de wet, en sindsdien bleef ze ook volharden in de boosheid. De VTM trekt zich niets aan van de bepaling in het



In tijden van nood kent men zijn vrienden, zo wordt gezegd. Of ook nog: het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Beide spreekwoorden zijn toepasselijk op de Frans-Armeense charmezanger Charles Aznavourjan. Naar aanleiding van de ramp in Jerevan bezocht hij de getroffen stad en ontmoette er een nicht van hem (zie foto). Aznavourjan, die van Armeense afkomst is, nam tevens het initiatief voor enkele hulpacties van showmensen ten bate van Armenië. Een keure van Amerikaanse persoonlijkheden, onder wie Liza Minelli, Rita Coolidge, Dionne Warwick e.a. maakten opname's voor de plaat "Voor jou, Armenië", op een tekst van Aznavourjan en muziek van George Garvarentz. In Frankrijk had de zanger een gelijkaardig project afgesloten.

(foto Reuter)

kabeldecreet die verbiedt om programma's te onderbreken door reclame. Men mag m.a.w. wel reclame uitzenden tussen twee

programma's in, maar niet tijdens een programma. Dat doet de VTM toch lekker wel. Films worden na een uur op kunstmatige wijze onderbroken met een bordje waar *Einde eerste deel* op geschreven staat. Dan volgen enkele reclamespotjes en gaat men door met het *tweede deel* van de film. Het is ons niet bekend of er reeds iemand klacht neergelegd heeft tegen deze manifeste en moedwillige (want voordien aangekondigde) overtreding van een dekreet van de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens het jongste regeerakkoord van de Vlaamse regering krijgt de VTM *bestaansrecht* gewaarborgd. Het heeft er veel van weg dat de VTM meer verworven heeft dan dat: de commerciële zender staat blijkbaar *boven* de wet. Wie trekt eens aan de mouw van voogdijminister Dewael?

Oproep tot PVV

De Volksunie van Halle-Vilvoorde roept in een open brief de PVV op om mee te werken aan de initiatieven van de Vlaamse regering ten voordele van het randgebied. „Het is duidelijk dat het gekibbel in de Vlaamse regering schril afsteekt met de eensgezindheid van de Franse gemeenschap. Denk maar aan de initiatieven van Féaux.", schrijft Luk Van Biesen.

Meer concreet vraagt Halle-Vilvoorde de PVV om mee te werken aan de volgende Vlaamse prioriteiten: 1) de uitbouw van de Rijkskulturele Centra en het ter beschikking stellen van de nodige werkmiddelen. 2) de oprichting van de informatie- en coördinatiecel binnen de schoot van de Vlaamse regering, teneinde een spreekadres te hebben voor de Vlamingen uit het randgebied en de Vlaamse beweging. 3) de oprichting van een wooninfo-centrale, om de jonge Vlaamse huisgezinnen te helpen in hun huisvesting in de rand. 4) de uitbouw van het Vlaamse onderwijs, en het onderzoek naar de noodzaak van middelbare scholen. 5) het toezicht op het taalgebruik, niet alleen in de gemeenteraad, maar tevens in het daadwerkelijk politiek bedrijf ter plaatse. 6) het onderzoek naar de splitsing van de provincie Brabant en de herindeling van de kieskantons.

MENSBEELD



Een leger dat zich na een nederlaag terugtrekt heeft altijd iets pijnlijks. De trotse helden van weleer moeten hun biezen pakken om het vege lijf te redden. De aftocht van het 100.000 man tellende Sovjet-leger uit Afghanistan, die al sinds vorig jaar begonnen is, verloopt niet zo ordeloos als na een militaire nederlaag. Deze week staken Russische soldaten met bloemen in de AK 47-machinegeweren de brug over de Amoë Darja, de grensrivier tussen Afghanistan en de Sovjet-Unie over.

Het was eerder het besef een uitzichtloze oorlog te voeren dat de Sovjet-leiding ertoe bewoog om tegen 15 februari de laatste soldaat de grens naar de USSR te laten oversteken. Of de vergelijking die vele commentatoren deze dagen maken met de chaotische vlucht van de Amerikanen uit Saigon opgaat, moet nog afgewacht worden. De Afghaanse hoofdstad Kaboel wordt al wel zwaar bestookt door het verzet, maar zal morgen nog niet geval-

len zijn. Hoewel niemand eraan twijfelt dat zo iets onvermijdelijk is.

Eind 1979 waren de Sovjets Afghanistan binnengevallen. Daar had de Afghaanse Democratische Volkspartij, de lokale kommunisten, in april '78 door een staatsgreep de macht gegrepen. Met vergaande landhervormingen hadden zij zich de woede van de boeren op de hals gehaald. De assistentie van de grote broer werd ingeroepen, en grote broer schoot bereidwillig te hulp. Breznev en enkele leden van het toenmalige Politburo besloten meteen tot de invasie. De succesvolle inval in Tsjecho-Slovakije van een tiental jaar eerder indachtig, meende de militaire top met een blitzkrieg het Afghaanse varkentje even snel te gaan wassen. Een fatale misrekening. Het is het Rode Leger nooit gelukt om het hele land onder controle te krijgen. De Moedjaheddin was heer en meester in het grootste deel van het platteland. Alleen in de grote steden kon de Sovjet-vlag ongestoord wapperen. En zelfs

daar was de nacht vol gevaar... De USSR verloor naar schatting 35.000 mensenlevens in Afghanistan.

Zoals ook de Vietnamezen in Cambodja en de Cubanen in Angola laten de vertrekkende soldaten uit Afghanistan een land achter dat nu verre van uit de problemen is. Er bestaat ten eerste een immens vluchtelingenprobleem: ongeveer 5 miljoen Afghanen zijn naar de buurlanden Pakistan en Iran gevlucht, en nog eens 3 miljoen mensen trokken naar de steden. Op een bevolking van 17 miljoen mensen is dus momenteel bijna de helft op de vlucht.

Afghanistan verschilt bovendien in niets van andere landen die onder oorlog en verwoesting geleden hebben. De verbindingslijnen, wegeninfrastructuur, industrie- en landbouwzones werden ongemeen hard getroffen. Doorheen het land liggen nog duizenden mijnen op ontploffing te wachten. De haat van het verzet tegen de Russen leidde er ook toe dat moderne Sovjet-installaties en

-materieel blindweg vernield werden.

En de vraag blijft open of het heterogene verzet erin zal slagen om een stevige coalitie te vormen. Diplomatiek, financieel en materieel wordt dit verzet gesteund door erg uiteenlopende regimes als Iran, Pakistan en Saoedi-Arabië. Maar ook de Verenigde Staten en China hebben een stevige vinger in de pap. De afgevaardigden van de in Pakistan verblijvende verzetslui en van de groepen in Teheran sloten een solidariteitspakt. Of dit ook sterk genoeg zal zijn om het land herop te bouwen nadat de regering in Kaboel gevallen is, is een andere kwestie. Dat die kommunistische regering Najibullah in Kaboel een onzekere toekomst tegemoet gaat, ligt zo voor de hand dat het in de Sovjet-pers geschreven wordt. Het verzet denkt er niet aan met hem aan tafel te gaan zitten. Hoe meer Sovjet-laanzen Afghanistan zingend buitenmarcheren, hoe heter de grond onder de voeten in Kaboel wordt...

Vlaanderen doet Paul Daels uitgeleide

De uitvaart van IJzerbedevaartvoorzitter Paul Daels vorige zaterdag te Mechelen is een ingetogen en dankbaar afscheid geworden van iemand die door ondervoorzitter Lionel Vandenberghe omschreven werd als „ een echte, een goed en een moedig voorzitter”.

De aanwezigheid van meer dan 1500 Vlamingen, van politieke voor-
aanstaanden tot gewone militanten, getuigde van de eerbied en de liefde

die de overledene bij al-
len wegdroeg. De majes-
tatische St.-Rombouts-
katedraal was werkelijk
overvol, het werd een
prinselijk afscheid.

Uit de toespraken van
IJzerbedevaartonder-
voorzitter Lionel Vandenberghe, van Clem De Ridder en uit de homilie van dominikaan Remi Vandewalle puren wij enkele citaten die treffend de belangrijkheid van Paul Daels als mens en als strijdbaar leider van de Vlaamse beweging weergeven.

De Volksunie die haar kongres van Gent naar Mechelen en naar de namiddag had verschoven beschouwde het als haar plicht met haar belangrijkste mandatarissen de plechtigheid bij te wonen. Zo waren de vier VU- voorzitters aanwezig, aldus de duidelijke band leggend tussen vroeger en nu. Een band die eveneens sterk tot uiting kwam in de samenstelling van de aanwezigen want Vlamingen van alle generaties woonden de plechtigheid bij.

Lionel Vandenberghe:

„Laten wij de volgende schakel zijn”

Lionel Vandenberghe sprak in naam van het IJzerbedevaartkomitee de dank uit voor het gepresteerde werd dat Paul Daels sinds 1980 in het komitee heeft geleverd.

Hij verwees dan ook naar de kwaliteiten van de overledene bij het uitoefenen van zijn voorzitterschap.

HET is zijn grote bekommernis geweest om de idealen van de frontbeweging: zelfbestuur, nooit meer oorlog en godsvrede trouw te blijven, maar ze ook te vertalen en te aktualiseren naar de mens en de maatschappij van de 21ste eeuw.

Daarom ging zijn grote aandacht naar de jeugd en de problemen waarmee ze begaan is. Hij wilde de jonge mensen aansporen tot diep engagement; hij zocht contact met hen en organiseerde gesprekken met vele jongeren.

Heel zijn leven heeft in het teken van de zelfbestuursgedachte gestaan, waarvoor zijn vader reeds ijverde. Stap voor stap heeft hij realisaties beleefd, verworvenheden waarvoor hij zelf

voor een groot deel de grondslag legde.

Het voorzitterschap is voor hem geen eretitel geweest. Hij werkte voorstellen en teksten uit, besprak ze met zijn medewerkers en ze ging ze overal te lande propageren. Op ontelbare plaatsen in Vlaanderen is hij geweest voor een vergadering, een voordracht, een hulding, een uitvaart.

Hij is een moedig voorzitter geweest. Hij was radikaal in zijn doelstellingen, maar mild voor anderen ook wanneer ze hem aanvielen. Hij was een schakel tussen drie generaties bij de uitvoering van het IJzerbestament. Laten wij een volgende schakel zijn in de realisatie van dit testament, van zijn testament.”

En over de geest waarin Paul Daels werkte: „... de onwrikbare gerichtheid op het grote doel; het volwaardig en zelfstandig leven voor ons volk én de bestendige inzet voor de concrete strijdpunten en de stelselmatige veroveringen. Niet droom of daad, maar droom én daad.”

Clem De Ridder:

„Een vechter in open veld”

De gewezen Davidsfondsvoorzitter die gedurende 30 jaar met Paul Daels dezelfde strijd heeft gestreden en samen ontelbare initiatieven nam sprak als naaste vriend en medestrijder.

PAUL DAELS heeft gevochten vóór en gevochten tegen, - altijd open en eerlijk, bedachtzaam en verdraagzaam. Hij stond als een



R. Vandewalle: „Paul Daels behoorde tot het soort mensen die niet weten waar zij rust zouden vinden tenzij in het visioen van een aarde waar volstreekte broederschap heerst en waar gerechtigheid het criterium is van het samenleven van mensen en volkeren.”

Pater Remi Vandewalle:

„Idealisme en werkelijkheid”

Dominikaan Remi Vandewalle sprak de homilie, een tekst met een hoge inhoudelijke waarde die voor alle bewuste Vlamingen, al dan niet politiek geëngedaard, als een credo mag dienen.

PAUL DAELS had voor zichzelf de eerder zeldzame harmonie gevonden tussen verstand en hart. Daardoor slaagde hij er in realiteit en droom samen te houden. Hij wou, koste wat kost, alle onbegrip ten spijt, deze levensnoodzakelijk harmonie doorgeven aan anderen.

Paul Daels was stijl en nobelheid. Waardigheid en grootheid. Aan zijn persoonlijke integriteit en sereniteit kan geen zinnig Vlaming twifelen. Juist daardoor heeft hij ons doen zien dat het onmogelijke echt wel kán: idealisme en werkelijkheidszin, droom en daad kunnen samengaan. Niet elk compromis is eerloze kapitulatie tenoverstaan van zuiver radicalisme. Radicalisme mag niet onttaarden in weerzinwekkend fanatisme. Nuanceren vertekenen niet noodzakelijk de heldere waarheid. Niet iedere toegeving is verraad. Geen enkel meningsverschil mag gebruikt worden om een vijandsdenken te voeden.

Wil dit alles geen vrijbrief zijn waarmee men alle kanten uitkan, waardoor men gewoon alles goed kan heten; wil dit alles geen bres slaan waardoor puur opportunisme voor een dijkbreuk gaat zorgen en elk idealisme gaat overspoelen, dan is wel radikale eerlijkheid geboden en diepe waerachtigheid, waardoor wij onszelf in een spiegel- de spiegel van ons geweten- kunnen blijven bekijken.”

De plechtigheid werd besloten met de Vlaamse Leeuw en het Gebed voor het Vaderland, het waren ook de laatste zinnen van de homilie van pater Vandewalle. Het klonk als een bede!

vechter in open veld, buiten de beslotenheid en zeker buiten de enghed van fracties en frakties. Daardoor heeft hij zich vaak kwetsbaar opgesteld en werd hij ook gekwetst. Maar nooit heb ik één woord van rancune of wrok over zijn lippen weten komen. Wél van ontgoocheling en van verdrongen pijn.

Heeft Paul Daels de volle schoven van de Vlaamse oogst niet meer kunnen binden, toch werd het hem gegeven de eerste garven te zien rijzen op het veld van het zelfbestuur. Het heeft hem in hoge mate verheugd. Maar zijn vreugde was niet zonder bezorgdheid. Het nieuwe Vlaanderen moest een beter Vlaanderen zijn dan het oude pachtgebied.

Het nieuwe Vlaanderen — dat van ons — rees in zijn verwachting op als een schoon Vlaanderen, een rechtvaardig en verdraagzaam Vlaanderen, een Vlaanderen met cultuur en spiritualiteit. Dit alleen was de oogst waarin hij geloofde en waarvoor hij heeft geëindigd.”



De uitvaart werd bijgewoond door de voornaamste VU-vertegenwoordigers. (foto's Dann, De Soete)

WET



STRAAT

De VU-senaatsfractie:

„Een hecht en operationeel geheel”

Twee vaststellingen dringen zich onverbiddeijk op bij het doornemen van de Beknopte Verslagen van de voorbije zittingsdagen in de Senaat.

Een eerste luidt kort en bondig: „ouwe koek”. Niet minder dan acht begrotingen sierden de agenda, maar stuk voor stuk begrotingen voor het voorbije 1988. Allemaal opgebruikte begrotingen dus, waarbij de vraag rijst of er wel veel woorden moesten aan vuil gemaakt worden.

En toch — en dat is de tweede vaststelling — toch oordeelde de fractie van Rik Vandekerckhove het opportuun om bij elke materie een woordvoerder af te vaardigen.

MOCHT zijn fractie in oppositie zetelen, dan zou je kunnen stellen: dat is normaal, elke gelegenheid — hoe klein ook — dient aangegrepen om het beleid van de meerderheid te bekampen. Maar gezien de huidige toestand?

Zo redeneerden evenwel Rik Vandekerckhove en de zijnen niet. Zij grepen elke begroting aan om ofwel afscheid te nemen van die materie als centrale bevoegdheid. Ofwel bedenkingen te uiten bij de slechts gedeeltelijke federalisering. Ofwel bij niet-federalisering bakens uit te zetten naar morgen.

Handgemeen

De fractie verdient hiervoor een pluim. Zij deed wat velen van haar hebben verwacht: per departement een balans opmaken van de stand van zaken van de federalisering. Maar er is meer. Steeds is onze fractie van de Senaat doorgeslagen als de meest werkzame en attente groep. Vorige week wist zij dit mondgemeen een zoveelste maal hard te maken.

Opvallend hierbij is hoe Rik Vandekerckhove de rijke ervaring van mensen als Frans Baert, Walter Luyten, Michel Capoen, Walter Peeters en André De Beul wist te verzoenen en te koppelen aan de vernieuwende inbreng van de verzuimers en de jongeren. Het is in grote mate zijn verdienste de fel gewijzigde en vernieuwde fractie opnieuw gesteerd te hebben tot een hecht en operationeel geheel.

Zijn kwaliteiten als „leider” mogen blijken uit bvb. de stille begeleiding van de „verruimingskandidaten” maar ook uit de gestage opgang van een jongere nieuwkomer als Laurens Appeltans. Na een korte inrijperiode duwde hij zijn provinciale kollega in de richting van het wetgevende werk en de parlementaire werkgroep over de financiering van de

politieke partijen. Twee succesvolle operaties, die vervolledigd werden door de volle verantwoordelijkheid in commissies als Verkeerswezen en Openbare Werken. Appeltans greep deze kans ten volle. Bij beide begrotingen trad hij op als woordvoerder. Erg kritisch bij Verkeerswezen met zijn interpellatie over Athus-Meuse, erg blij bij Openbare Werken:

„Hoewel postfactum, de laatste volledig nationale begroting”.

Aanhouder wint

Een andere nieuwkomer is Hans De Belder. Deze is nu definitief de gewaden van de diplomatie kwijt, om zich te hullen in deze van het politieke en parlementaire bestel. Op terreinen als

Ontwikkelingssamenwerking, Buitenlandse Zaken en Handel heeft hij van weinigen lessen te ontvangen. Maar tegelijkertijd, en enigszins onverwacht, dringt hij zich op als woordvoerder voor kulturele aangelegenheden, inzonderheid kunst en muziek. Zijn boeiende bijdrage in het debat over de Gemeenschappelijke Kulturele Zaken levert hiertoe een zoveelste bewijs.

Een ouwe rat in het vak is Walter Peeters. Zijn aloud pleidooi voor de federalisering van de sociale zekerheid en in het bijzonder de gezondheidszorg begint meer en meer volgelingen krijgen. De aanhouder wint, is zijn devies.

Bij de begroting van Volksgezondheid en Leefmilieu brak hij er nogmaals een lans voor. Erg omstandig, goed gedocumenteerd en gemotiveerd. Zijn „soli-



Senator Rik Vandekerckhove, „leider” van een fractie met ervaring, verruiming en jeugd... een rechte en operationele fractie.

Athus-Meuse

EEN krantenartikel alarmeerde de Limburgse senator Laurens Appeltans. In NMBS-kringen zou een studie voorliggen, bekend als het dossier „Athus-Meuse”. Of, volledigheidshalve: „Optie inzake vervoersstrategie voor het verkeer van goederen en reizigers tussen Noord-België en Nederland en Zuid-België, met het Groot-Hertogdom Luxemburg, Oost-Frankrijk, Zwitserland en Italië”. Blijkbaar dus een erg ingewikkeld document... maar op de graat zo eenvoudig. Voor de verbinding van de haven van Antwerpen, met het Luxemburgse hinterland wordt niet geopteerd voor de route langs Hasselt en Gouvy, maar voor het langere Waalse traject over Fleurus, Namen, Bertrix en Virton. Die optie diende genomen want het gebruik van zwaardere goederenwagens zou een aanpassing van de sporen vergen.

Dan wordt het verhaal — dixit Multatuli — misschien eentonig. Half december wil Appeltans interpelleren, vorige week werd hij gehoord. Op de NMBS is het dossier onderzocht.

En nochtans... objectief is de studie geenszins. Alle varianten voor het goederenvervoer vanuit Antwerpen worden grondig onderzocht. Behalve dan deze langs Hasselt en Gouvy. Ze wordt bijna onmiddellijk de grond ingeboord.

Verder voorziet de studie 55 nieuwe diesellokomotieven van 4000 PK elk. (Cockerill



Senator Laurens Appeltans vindt het dossier „Athus-Meuse” weinig objectief... misschien een eentonig verhaal.

maakte vroeger al een prototype van dergelijke lokomotief). Een verantwoording van de grotere traktatiebehoefte vind je nergens in de studie. Wel is zeker dat de NMBS meer dan 55 onlangs afgestelde diesellokomotieven bezit, waarvan één onlangs succesvol uitgerust met een krachtiger motor van 3000 PK. Door een Vlaamse firma!

Dan is er ook nog het groter aantal hellingen in het Waalse traject, wat meer kosten meebrengt. En — tot slot — het feit dat het traject van Antwerpen naar Duitsland over Hasselt, toch dient uitgerust voor een toegelaten overdruk van 22,5 ton per as. Is het dan geen besparing het verkeer naar Duitsland en Luxemburg langs eenzelfde baan te leiden, tot in Visé?

Het antwoord van de minister luidde kort en bondig: hier speelt de autonomie van de NMBS. Akkoord. Maar bij een verschillende, onrechtvaardige behandeling van de regio's moet de politieke verantwoordelijkheid opgenomen worden.

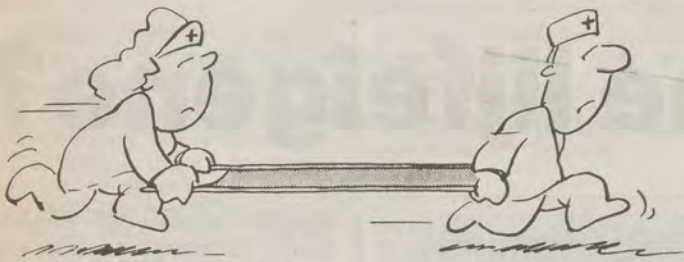
Of klinkt ook dit verhaal misbrengt. Een — tot slot — het feit dat het traject van Antwerpen naar Duitsland over Hasselt, toch dient uitgerust voor een toegelaten overdruk van 22,5 ton per as. Is het dan geen besparing het verkeer naar Duitsland en Luxemburg langs eenzelfde baan te leiden, tot in Visé?

dariteit” en „verantwoordelijkheid”, de grote ministeriële beleidslijnen voor het gezondheidsbeleid, de diverse auteurs op het terrein geven er geenszins blijk van. „Voor een structureel probleem zijn alleen structurele oplossingen mogelijk”. En nogmaals schetste de Oostvlaamse senator de vele stappen die nu reeds, binnen de recente staatsomvorming, kunnen gezet worden, en dit met het oog op twee essentiële streefdoelen: „Een zo snel mogelijke sanering realiseren en tegelijk een aantal elementen aanreiken voor een toekomstgerichte visie op een aan behoeften, consumptiepatroon en medisch model van beide gemeenschappen aangepast gezondheidsbeleid.”

In de sterren

De kroon op het werk zette de fractieleider zelf. Het betrof dan ook zijn stokpaardje: het Wetenschapsbeleid. Het zou niet korrekt zijn zijn analyse van deze sector, alsook zijn bedenkingen bij de gedeeltelijke federalisering hier op een draffe af te doen. Ons magazine van volgende week zal deze parel van een tussenkomst als eerste Wetstraat-rubriek-in-een-nieuw-kleedje mogen smaken.

Tot slot. Het is duidelijk dat een hervorming van het tweekamerstelsel onafwendbaar is. Het lot van de Senaat staat momenteel in de sterren geschreven. Maar wij alvast zouden het spijtig vinden, Vandekerckhove en de zijnen morgen niet meer als groep aan te treffen.



Een Vlaams gehandikaptentbeleid: Het welzijnslandschap hertekenen

De VU-fractie in de Vlaamse Raad boog zich de voorbije dagen over de problemen in de gehandikaptensektor en de bijzondere jeugdsektor in Vlaanderen.

Van talloze betrokkenen en vanuit verschillende instellingen en groepen ontvingen de leden van de fractie schriftelijk, telefonisch en mondeling de vraag om de schrijnende problemen op het politiek forum te brengen. In deze „Opinie” maken we graag ruimte voor de inzichten van de fractie van Paul Van Grembergen.



Een Nationaal Orkest?

„Wat te denken over de toekomst van een Nationaal Orkest in deze gefederaliseerde staat, waar kunst en muziek niet langer tot de centrale bevoegdheden behoren en waar minstens 8 symfonische concerten druk bedrijvig zijn?” En met een bedenkelijke financiële toestand...

De vraagstelling kwam van Hans De Belder naar aanleiding van de begroting van Gemeenschappelijke Culturele Zaken. Het mag eigenaardig klinken uit de mond van een VU-senator, maar zijn persoonlijk antwoord luidde onverbiddeijk: het Nationaal Orkest mag niet stiefmoederlijk behandeld worden; integendeel moet het een prioritaire beleidsoptie zijn om het blazoen van dit orkest op te poetsen.

De Belder heeft hiervoor erg fundamentele redenen. Het Nationaal Orkest is het eerste en het oudste symfonisch orkest van het land. Vele musici danken er hun loopbaan aan, en zonder de in-

breng ervan was er nooit sprake geweest van de Koningin Elisabeth-wedstrijd of Jeugd en Muziek.

Voor na de oorlog verwierf het Nationaal Orkest grote faam onder leiding van dirigent André Cluytens. Sedertdien verloor de hoofdstad het monopolie over muzikale en artistieke activiteiten in het land, terwijl ook het groot symfonisch orkest van BRT-RTB werd gesplitst. De spektakulaire opgang van de Koninklijke Munt-schouwburg deed nadien de rest.

Volgens Hans De Belder zal het Nationaal Orkest moeten kiezen tussen verschillende alternatieve opties: gaande van de zelfontbinding over de integratie met het Muntorkest, via de overname door het beheer van het Paleis voor Schone Kunsten en doorheen de samentrekking met de Filharmonische naar een zo positief mogelijk perspectief.

Dit laatste vergt echter een hoogwaardige en gedisciplineerde muziekdirectie, een modern artistiek management en voldoende financiële middelen. Wordt hieraan voldaan, dan heeft het Nationaal Orkest ook in een gefederaliseerd land nog zin en toekomst. Het is helemaal geen lukse, over 8 volwaardige vaste orkestformaties te beschikken. In vergelijking met de buurlanden is dit overigens weinig.

DE VU-fractie spreekt haar bewondering uit voor de inzet en het idealisme waarmee velen in de gehandikaptensektor en de sektor van de bijzondere jeugdzorg hun taak vervullen. Zij werken in moeilijke omstandigheden, financieel en maatschappelijk ondergewaardeerd. Daar in stilte, de harde pil van miskenning doorbijtend.

Na herhaalde noodkreten heeft het personeel van deze sektor uiteindelijk gegrepen naar de ultieme aktiemiddelen waaronder de staking.

Het is duidelijk dat een beleid dat jarenlang enkel maar geïnspireerd werd door een economische benadering, geen oog heeft gehad voor diepere sociale noden, voor de waardevolle en mensgerichte activiteiten. Het gaat niet op de welzijnssektor als een loutere kostenfaktor te beschouwen: zoals recent werd aangetoond zijn de welzijnssektor en het economische circuit nauw met elkaar verbonden.

Woorden van lof voor het personeel enerzijds en algemene intentieverklaring anderzijds hebben echter geen inhoud wanneer hieraan geen concrete maatregelen en politieke beslissingen worden gekoppeld.

Opgebrand

De concrete problemen situeren zich in de eerste plaats in hoofd van het personeel in de gehandikaptensektor en jeugdzorg. Samengevat komen ze neer op het volgende:

— het *financieel statuut* beantwoordt geenszins aan de grote verantwoordelijkheid, de zware taken en de hoge verwachtingen die t.a.v. het personeel in deze sektor worden gesteld. Tevens wordt zo goed als geen rekening gehouden met de zeer onregelmatige prestaties die moeten geleverd worden. Sinds 1975 werden de wedden niet meer aangepast, met uitzondering van de verhoging met 1000 fr. in 1988.

— De *personeelsomkadering* werd door de personeelsstop van 1983 geblokkeerd. In de meeste gevallen beslaat ze dan ook maar een goede 60 % van de reglementair voorziene mogelijkheden. Dit ondanks de steeds toenemende opvang van gehandikaptent.

Recente maatregelen in het kader van het Inderdepartementeel Begrotingsfonds bieden geen structurele oplossing. Gevolg is dat een onderbezette kader de dienstverlening moet draaiende houden, ten koste van de kwaliteit. Dit leidt tot demotivatie, stress-situaties, gebrek aan overleg, overdreven aantal werkuren per week, gebrek aan ruimte voor vorming. Het personeel geraakt „opgebrand”.

Ook de *betrokken instellingen* formuleren een aantal problemen: laattijdig uitbetalen van voorschotten, berekening van

voorlopige dagprijzen op basis van sterk verouderde gegevens, het opnemen van nieuwe verplichtingen, het niet nakomen van de verplichtingen i.v.m. het Bijzonder Fonds voor Tewerkstelling...

De VU-fractie meent dat de oplossingen voor de gehandikaptensektor en jeugdzorg moeten kunnen gevonden worden zowel op korte, middellange als lange termijn.

Korte termijn

De VU-fractie is er van overtuigd dat op korte termijn een aantal stappen moeten ondernomen worden.

Terzake steunt zij de intentie om „onverwijld” bij dekreet een „Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap” te doen goedkeuren.

Daarnaast steunt de VU-fractie het initiatief tot oprichting van een werkgroep binnen de Vlaamse Regering. Deze werkgroep dient vlug van start te gaan en oog en oor te hebben voor al diegenen die op het terrein met de problematiek werken. Zij moet nagaan hoe op korte termijn het financieel statuut van de personeelsleden kan aangepast worden en welke maatregelen kunnen getroffen worden om de administratieve afhandelingen vlotter te doen verlopen.

Tenslotte is er belangrijk werk aan de winkel bij het opmaken van de begroting '89 van de Vlaamse Regering.

Bij de herverdeling van de verviervoudigde financiële middelen zullen een aantal herschikkingen in de richting van de welzijnssektor moeten gebeuren om aan de directe problemen een oplossing te bieden.

Middellange termijn

Op middellange termijn, en in afwachting van de federalisering van de sociale zekerheid, dienen de zaken structureel te worden aangepakt.

In de eerste plaats bij het tot stand komen van het dekreet inzake het „Vlaams Fonds”. In wezen betreft het hier een fusie van (een deel van) het Rijksfonds voor Sociale Reclassering en het zogenaamde Fonds 81, echter met sterk verrijmde coördinerende en financiële bevoegdheden.

Dergelijk ontwerpdekreet bestaat reeds sinds '86 maar zit vast bij de Raad van State.

Daardoor is het tot vandaag niet mogelijk een eigen Vlaams gehandikaptentbeleid te voeren. De middelen van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering moeten immers nog steeds van de centrale overheid komen.

Bij het tot stand komen van dit dekreet dienen *alle* betrokkenen te worden geraadpleegd. Slechts dan kan een bevraging ten gronde gebeuren omtrent de opzet van een vernieuwd Vlaams gehandikaptentbeleid waarin plaats moet zijn voor het ontwikkelen van nieuwe inzichten, ook buiten de bestaande structuren om.

Het toekomstige Vlaamse Welzijnslandschap moet worden hertekend op basis van behoeften-gerichte efficiëntie en doelgerichtheid waarbij ruimte moet worden gelaten voor vernieuwing. Autonome initiatieven moeten een plaats krijgen.

Volgens verschillende bronnen mag rekening worden gehouden met een voortdurend stijgende vraag naar opvangmogelijkheden voor in hoofdzaak volwassen gehandikaptent.

Daartoe zouden jaarlijks zo'n 500 bijkomende opvangplaatsen moeten voorzien worden.

Lange termijn

Om op lange termijn tot structurele oplossingen te komen door het voeren van een geïntegreerd welzijnsbeleid ontbreken momenteel de voorwaarden om tot een eigen voorwaardenschepend financieel beleid te komen.

Zolang de Sociale Zekerheid niet is gefederaliseerd moet er bewerkt worden binnen de momenteel toegewezen en beperkende bevoegdheden.

Wat deze problematiek betreft denken we in dat verband meer in het bijzonder aan de kinderbijslag en een aantal voorzieningen die vanuit het Fonds voor Sociale Reclassering worden overgeheveld naar de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

De VU-fractie wil een gesprek op gang brengen met verantwoordelijken uit de sektor om te komen tot een blauwdruk van een toekomstig Vlaams Welzijnsbeleid in het algemeen en een gehandikaptentbeleid in het bijzonder.

Namens de VU-fractie:
Paul Van Grembergen,
Volksvertegenwoordiger

OPINIE

Van 4 tot 12 februari: Week van de Soldaat

De miliciens: dienaar des vaderlands of moderne lijfeigene?

Vóór de loopgraven aan de IJzer met mosterdgas bestookt werden, waren vele mannen nog fier hun vaderland gewapenderhand te verdedigen, of, met de hand op het hart of de bijbel, vreemde gewesten te veroveren wegens aangedaan onrecht, gebrek aan beschaving of om de schone ogen van een ambitieus leider.

Tussen de twee wereldbranden was die ijver om soldaatje te gaan spelen al veel minder, maar ja, er was geen alternatief. Men mag daar eigenlijk ook nog rustig de jaren vijftig bijtellen, want de wetgever aanvaardde pas in 1964 gewetensbezwaren als voldoende redenen om geen khaki of marine te dragen.

Momenteel marcheren de meeste dienstplichtigen nog steeds richting ransel en geweer, al heeft dat meestal minder met ideologische dan wel met pragmatische redenen te maken, of gebeurt dat uit onwetendheid over de alternatieven.

In heel deze evolutie zitten natuurlijk een pak uitzonderingen. Je kan moeilijk standhouden dat de frontiers aan de IJzer fier waren om hun bloed voor België te vergieten. En ijzerverters heb je overal, maar opmerkelijk minder in dit land dan in sommige andere wereldstreken.

Zeker de jongste jaren lijken herhalingen als Vlamingen vrijwillig

aan het Oostfront of in Korea ondenkbaar. Anderzijds blijven totaalweigeraars, voor wie een geweer pas goed is als het gebroken is, eveneens een rahdverschijnsel.

Minder radikaal dan totaal weigeren is burgerdienst doen. Momenteel hebben slechts 1.500 jonge mannen per jaar zo'n sterke gewetensbezwaren dat ze de



Ruwweg geschat vervult één op vier jonge mensen een dienst aan het vaderland. Meestal doen ze dat in Belgisch uniform.

moeite nemen om zelf de lange weg naar dit statuut en de burgerdienst te bewandelen. Een ander

alternatief om van legerdienst vrijgesteld te worden is ontwikkelingshulp worden. Maar in 1987

slaagden slechts 235 jongeren daarin. Je moet inderdaad veel minder moeite doen om in één of ander Belgisch uniform gestopt te worden.

Op 1 januari bevonden zich dan ook ruim 34.000 dienstplichtige manskerels onder de wapens (al zal de meerderheid die dag wel met vergunning thuis van z'n kater aan het bekomen geweest zijn). Samen met 14.500 BV's (beroepsvrijwilligers), 13.400 TV's (tijdelijke vrijwilligers), hun onderofficieren en officieren vormen zij het Armée Belge/Belgisch Leger (ABL).

Die 34.000 jongens vormen echter nog niet de helft van de personen die daar omwille van hun geslacht en hun geboortjaar voor in aanmerking kwamen. Ruwweg geschat vervult dus slechts één van de 4 jonge mensen een "dienst" voor het vaderland. De rest kan meteen aan de slag of minstens zonder handicap de arbeidsmarkt op.

Zij moeten op volwassen leeftijd niet gaan bedelen bij vader of moeder om de eindjes aan elkaar te knopen, want het is een publiek geheim dat de soldij of zelfs de militievergoeding niet voldoende is om de levenskosten te dekken, ook niet wanneer men de voeding, kledij (?) en woonst (?) die het leger gratis ter beschikking stelt in rekening brengt.

Favoritisme troef bij de Zeemacht

Peter Grauwels doet momenteel zijn legerdienst bij de zeemacht, als telegrafist. Nog een maandje en hij is afgezwaid. Bij de Zeemacht zijn er erg weinig miliciens ondergebracht. Daarom waarschijnlijk dat er zoveel verhaaltjes de ronde doen over kruiwagens, lange armen en voortrekkerij bij onze marinekleurige macht. We staken ons licht op in Zeebrugge.

WIJ: Waarom koos je voor een militaire dienst bij de marine?

Peter Grauwels: „Het was vooral het avontuur dat me hierin beïnvloed heeft. Ik wou absoluut de zee op, varen. Je komt in verschillende landen, je maakt veel mee. Vooral bij de Zeemacht kom je daarvoor aan je trekken.”

WIJ: Is het niet eerder zeldzaam dat miliciens mee mogen varen?

Peter Grauwels: „Bij ons op het schip zitten een tiental matrozen-miliciens en één KROO. Dat is alles op een bemanning van een 70-tal mensen.”

De meeste miliciens aan boord hebben een lange arm. Men geeft dat wel niet openlijk toe, maar toch ben ik ervan overtuigd dat het zo is.”

Taalproblemen

WIJ: Wist jij dan op voorhand dat je zou kunnen varen?

Peter Grauwels: „Nee. Ik geef wel toe dat ik een oom heb in het leger die hier waarschijnlijk voor iets tussenzit. Ik heb hem wel niet expliciet gevraagd om bij het varend personeel van de Zeemacht te kunnen dienen. Ik vermoed echter dat hij wel een "woordje" zal gedaan hebben voor mij.”

Je moet er als milicien ook zelf nog iets voor doen. Er werden, zeker in mijn geval, testen afgenomen tijdens de bijkomende opleiding, we moesten lessen volgen. Als je geen goede resultaten behaalde, kon je het sowieso vergeten. De lange arm dient dus eigenlijk alleen om bij de varend functies te geraken. Daarna ligt het aan jezelf.”

WIJ: Zijn de meeste mili-

ciens bij de Zeemacht van West-Vlaanderen afkomstig?

Peter Grauwels: „De Westvlamingen zullen wel meer vertegenwoordigd zijn bij de Zeemacht dan bij de andere machten. Veel van die mensen willen bij de marine gaan om dicht bij huis te liggen. De anderen kiezen vooral voor het avontuur van de wereldzeeën.”

WIJ: Zitten er ook fransprekenden op je schip?

Peter Grauwels: „Op alle boten zitten zowel Vlamingen als Walen, maar nergens zijn ze gelijk verdeeld. Je hebt dus altijd een meerderheid Vlamingen of een meerderheid Walen op een schip. Op mijn schip zitten niet veel franstaligen, en over het algemeen levert dat geen problemen op. Als ik echter een bevel krijg van een franstalig onderofficier of officier, in het Frans, dan doe ik alsof ik het niet versta. Zij moeten maar Nederlands praten als ze nederlandstalige ondergeschikten willen bevelen. Het gebeurt dan af en toe dat zo'n franstalige dat weigert, en er een nederlandstalige officier of onderofficier bijhaalt.”

WIJ: Een kwestie van onwil om Nederlands te praten, of onkunde?

Peter Grauwels: „Het gebeurt inderdaad dat sommigen geen Nederlands willen spreken. Ze verstaan het goed genoeg, want als je in het Vlaams iets zegt dat ze niet aanstaat, hebben ze het verduiveld goed begrepen en zit je met de gebakken peren.”

Kantine

WIJ: Vind je het niet abnormaal dat bevelvoerende officieren of onderofficieren die op een schip tot de taalminderheid behoren de taal van de meerderheid van hun ondergeschikten niet kunnen, of erger nog, niet willen spreken?

Peter Grauwels: „Ik geloof dat volgens de reglementen alleen de officieren de twee talen moeten kennen. Maar ik vind dat inderdaad een abnormale gang van zaken. Pas op, je mag dit niet veralgemenen: veel franstaligen doen echt moeite om je in het Nederlands aan te spreken. Eigenlijk zouden in tweetalige eenheden, ook alle onderofficieren tweetalig moeten zijn.”

WIJ: Waar ben je al allemaal geweest?

Peter Grauwels: „We zijn al in verschillende landen ge-

west: Noorwegen, Nederland, Groot-Brittannië, West-Duitsland. Landen waar de doorsnee milicien nooit zal komen!

En meestal kregen we ruimschoots de gelegenheid om een voetje aan wal te zetten. Er werden ook speciale uitstappen georganiseerd door het leger om allerlei zaken te gaan bezoeken. En van het nachtleven genieten we natuurlijk ook eens graag!”

WIJ: Hoe is de sfeer aan boord tijdens zo'n lange zeereis?

Peter Grauwels: „Dat valt goed mee. We werken in shifts maar daarbuiten verveulen we ons toch niet teveel. De kantine is veel open... Minder prettig zijn de karweien aan boord, kuisen enz. Daar heb ik een hekel aan.”

WIJ: Was je legerdienst een nuttige tijd?

Peter Grauwels: „Ja en nee. Ik heb veel gezien tijdens mijn legerdienst, en veel geleerd en meegemaakt. Maar anderzijds ben ik hier mijn beroepskwalificaties aan het verliezen. Als je een jaar uit je vak verdwijnt, geraak je steeds achteruit, zeker in mijn branche, informatika. Ik ben dan ook van plan om nu al te beginnen solliciteren.”

Drievierden ontvangen een hoger pensioen, winnen minstens één jaar anciënniteit, worden niet geplaagd door wederoproeping, ... Kortom drievierden van de jongeren wint op veel vlakken een jaar, de wachttijd voor het leger de miliciens roept niet meegeduld.

Nochtans werd er de laatste jaren al wat gesleuteld aan de militaire dienst, en werd ook een stuk tegemoet gekomen aan de verzuchtingen van de gewetensbezwaarden. Eerst verlengde men die dienstplicht wel van 10 naar 12 maanden in België, en van 8 naar 10 maanden in Duitsland. Maar men verhoogde de soldij tot het nog steeds onnoemelijk lage hongerloos van 125 frank per dag, men gaf de miliciens recht op 3 volle of 6 halve dagen sollicitatieverlof, en onlangs nog, liet men de legerdienst meetellen als wachttijd voor een RVA-uitkering. Maar dit kon de ontevredenheid niet wegnemen, niet bij de dienstplichtigen, niet bij de belangenverenigingen voor miliciens en gewetensbezwaarden. Naar aanleiding van de Week van de Soldaat redenen genoeg dus om eens wat uitgebreider op de dienstplicht in te gaan.

Geert Van Dijck is gedetacheerd leerkracht voor VVDM, de Vlaamse Vereniging voor Dienstplichtige Militairen. Naast Solac en Milac is VVDM één van de drie verenigingen die het opnemen voor de miliciens. VVDM is ontstaan uit het misnoegen van enkele miliciens die in het Opleidingscentrum te Heverlee in 1970 onder de wapens gingen. Ze waren het niet eens met de gang van zaken in het leger en wilden verandering door zich te verenigen, in het spoor van mei '68.

WIJ: Was Milac en Solac dan niet voldoende?

Geert Van Dijck: „Het grote verschil met Milac en Solac is dat zij verzuimd zijn, en wij pluralistisch. Milac is in de eerste plaats een katholieke vereniging. In haar statuten staat trouwens geschreven dat Milac een evangelische zending heeft.

Solac is eigenlijk de ABVV-organisatie voor miliciens. Het allereerste doel van Solac is leden te winnen voor de socialistische vakbond. Deze doelstellingen van Milac en Solac nemen echter niet weg dat beide verenigingen ontzettend goed werk verrichten voor de dienstplichtige militairen.

VVDM is pluralistisch en onafhankelijk. In onze raad van bestuur zitten mensen die deze pluralistische waarden ook blijven verdedigen hoewel ze momenteel in de partijpolitiek kunnen zitten, zoals één van de medestichters van VVDM, Guido Jangheers, die vvdor is voor Aallev.

Militievergoeding

„Ik vind het een bijzonder mooie prestatie van VVDM om volledig buiten de verzuiling te blijven. Onze vereniging heeft drie grote doelstellingen: ten eerste willen wij informatie verstrekken aan de dienstplichtigen. Het is vaak onbegrijpelijk hoe slecht de milicien over zijn eigen rechten en plichten geïnformeerd is. Men vermoedt dat jaarlijks meer dan 1.000 jongens de kazernes binnentrekken die eigenlijk niet naar het leger hoeven. Nochtans is de gezins- en administratieve toestand van iedere burger bekend. Waarom moet men dan nog een aanvraag indienen om vrijgesteld te worden van legerdienst? Waarom moet men dan een aanvraag indienen om militievergoeding te ontvangen? Zonder overheden kosten moet de overheid dat toch zelf kunnen uitmaken! Daarnaast moet er vol-

gens ons georganiseerd informatie verstrekt worden via de televisie en de scholen.

Ten tweede hebben wij een eisenprogramma afgekondigd, dat kort samengevat neerkomt op de eis voor een degelijk statuut voor de miliciens. En tenslotte proberen we de dienstplichtigen die met moeilijkheden af te rekenen krijgen individuele hulp te bieden.

WIJ: Werkt U soms samen met Milac en Solac?

Geert Van Dijck: „Vrij veel zelfs. Voor de Vlaamse Jeugd-raad bv. hebben we drie van de zes afgevaardigden in de commissie Leger-Jeugd. Binnen die Jeugdraad werken we ook samen in de werkgroep Militie. En ik moet zeggen, die samenwerking verloopt zeer vlot. Trouwens, onze programma's lopen voor het grootste gedeelte gelijk.

WIJ: Met welke problemen komen de miliciens dikwijls aanzetten?

Geert Van Dijck: „In het algemeen hebben zij problemen die, zoals ik reeds zei, hun oorzaak vinden in een gebrek aan kennis van de reglementeringen. Vragen over verlof en vergunning, mutatie, enz. De laatste tijd krijgen we nog weinig klachten over de kwaliteit van het voedsel.

Taalgebruik

„Over mishandelingen hebben we een dossier proberen samen te stellen, maar daar kregen we

ook weinig reactie op. Mishandelingen in het leger lijken inderdaad eerder een randverschijnsel te zijn.

Ik heb de indruk dat er de laatste twintig jaar in het leger veel verbeterd is. Wat niet wil zeggen dat er nog veel werk op de plank ligt. En je mag ook niet vergeten dat wantoestanden in de kazernes niet altijd de schuld zijn van het militair apparaat.

(lees verder blz. 10)

Vijfentwintig jaar gewetensbezwaar

Wanneer een goed statuut?

De gewetensbezwaarden vormen slechts een minderheid van de dienstplichtigen. Momenteel ligt in het parlement een statuutwijziging voor de gewetensbezwaarden ter bespreking. Daarin wordt een vermindering van de duurtijd voorgesteld van 24 tot 20 maanden voor de sociaalkulturele sektor en van 18 tot 16 maanden voor de Civiele Bescherming en de gezondheidssektor. Indien de gewetensbezwaarden aan de normale voorwaarden voldoet zal hij ook aanspraak kunnen maken op het bestaansminimum.

HET is dit jaar een kwarteeuw geleden dat de eerste gewetensbezwaarde zijn burgerdienst deed. Wij sprak met Koen L'Ecluse, licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen en de criminologie. Koen werkt op het Dosfelinstituut, waar hij bibliotheekwerk en archiefstudie verricht.

WIJ: Waarom koos je voor burgerdienst?

Koen L'Ecluse: „Het kiezen tussen burgerdienst en militaire dienst is een permanent afwegen van pro en kontra. Ik koos uiteindelijk voor burgerdienst wegens mijn moeilijkheden met het „systeem“ leger. Voor ik definitief een beslissing nam, bezocht ik Leopoldsburg, sprak uitvoerig met militairen, en interesseerde me uitvoerig voor de Belgische defensiepolitiek. Een virtueel door-slaggevende argumenten leidden dan uiteindelijk tot een — naar mijn mening — goed gemitteerde keuze.

Wapenindustrie

„Ten eerste bleek uit de afgelopen jaren dat de defensiepolitiek van ons land slecht in geringe mate belang had op louter defensief vlak. M.a.w.: de rol van het Belgisch leger is internationaal gezien, niet onmiddellijk van fundamentele betekenis. Dat de financiële implicaties van een defensie-apparaat een belangrijke economische stimulans kunnen zijn, maakt een leger niet noodzakelijk. Het gaat bovendien niet zo goed met de Belgische wapenindustrie. Meedoen met die wapenwedloop lijkt mij dus meer een zuiver economische doelstelling van het leger, dan een puur defensieve opdracht.

Ten tweede is het begrip „autoriteit“ inherent aan het goed functioneren van een militair systeem. Nu kan ik mij persoonlijk niet makkelijk inleven in een ordentelijk geordende samenleving waar via een heldere hiërarchie elk gebrek aan individualisme en democratie wordt gedekt door een resem van restricties en wetten. Let wel, het is mijn diepste overtuiging dat een legale structuur op zich een noodzakelijke orde creëert. Maar dat die orde je wordt opgelegd (je kan er zelfs voor kiezen), kan ik persoonlijk niet aanvaarden. Bovendien vind ik dat een goed gezag slechts kan gestoeld zijn op een intens en open gesprek tussen alle gele-

dingen, en zeker niet via een blindelings aanvaarden van (een nooit zelf gekozen) autoriteit. Ik vind het dus hoogst bevreemdend dat in een democratisch systeem een uitzonderlijk voorbeeld van „anti-democratie“ in stand wordt gehouden.

Ten derde stel ik mij vragen bij de taak die men toebedeeld krijgt



Koen L'Ecluse; „Ik koos uiteindelijk voor burgerdienst wegens mijn moeilijkheden met het „systeem“ leger“.

in het leger. Dat hier vaak vriendschappelijke speelt, is een logisch gevolg van het feit dat er „betere“ en „gewone“ jobs zijn. Men begrijpt dat ik liever zelf bepaal wat ik in het volgende jaar wil doen. En zelf gaan lobbyen lijkt mij niet alleen oneerlijk ten opzichte van de anderen, maar vooral een onderschrijven van de sociale stratifikatie.

Tenslotte geloof ik niet in de opdracht van de soldaat als dusdanig. Een opleiding krijgen waarin verdediging wordt gepredikt via geweld, en waarin (dit bleek na een bezoek aan de militaire basis van Leopoldsburg) per definitie de Russen als de aanvallers worden beschouwd, lijkt me nutteloos en mensonterend. Hoe leer ik met mijn tegenstander praten lijkt me een beter objectief.

WIJ: Schrikt langere dienstdienst niet veel mensen af?

Koen L'Ecluse: „Ik geloof dat

Levensminimum

„Tenslotte geloof ik dat ook de financiële implicaties van een keuze onmiddellijk leiden tot de goedkoopste oplossing. Was er geen crisis?“

wijze iets van dat gesleutel gemerkt. Zolang de senaat de voorstellen niet goedkeurt, is er niets gebeurd. De aangekondigde veranderingen zijn positief, alhoewel financieel weer geen stoumoedig standpunt werd ingenomen. Hierbij ook even vermelden dat onze minister (wij vallen onder Binnenlandse Zaken) niet volledig gunstig staat ten opzichte van gewetensbezwaarden. Wij hebben dit even verwonderd weggeslikt.

Opportunisme

WIJ: Sommigen verwijten de gewetensbezwaarden opportunisme te zijn?

Koen L'Ecluse: „Als de overheid voorzichtige stappen onderneemt om het statuut van de gewetensbezwaarde te verbeteren, duiken snel veroordelingen op ten opzichte van deze „profiteurs“.

Ik geloof dat het een intelligente keuze is om van deze nodeloze tijdsverspilling een nuttige bezigheid te maken. Het afwerken van een thesis lijkt mij een gegronde reden om voor burgerdienst te kiezen. Als de student de dienst verlaat, kan hij onmiddellijk in het beroepsleven. Dit werkt, zuiver maatschappelijk gezien, kostenbesparend en verhoogt de rendabiliteit van het individu.

Bovendien maken heel wat studenten van hun burgerdienst gebruik om een verrijking van hun specialiteit uit te bouwen, een verrijking van hun ervaringspakket te verkrijgen en een dosis kennis uit de realiteit te verwerven. Dit getuigt van een oordeelkundige indeling van de tijd en een precieze definitie van die tijd voor de rendabiliteit.

Maar buiten de eigen voordelen, geloof ik ook dat elke gewetensbezwaarde een nuttige functie heeft, of kan hebben, die een maatschappelijke verbetering als belangrijkste doel stelt. Heel wat bejaarden en gehandicapten klagen nooit over die burgerdienst. Het zijn net de gewetensbezwaarden die hen assistentie verlenen. Een vaak onmiddellijk voelbaar maatschappelijk effect, stimuleert ook de gewetensbezwaarde in zijn werking. Dat de instelling hier ook het nodige respect aan de dag moet leggen en motiverend moet werken voor de dienstplichtige, is noodzakelijk. Soms wordt van deze „gratis“ service op een andere manier gebruik gemaakt...

Ik wil eindigen met de soldaat die in het leger zijn informatiekennis won bij schaven van de jammerlijk verouderde computers van de plaatselijke eenheid. Toen hij afzwaaid werd hij eerst verzocht een intensieve cursus te volgen om opnieuw mee te kunnen. Hier werd een kans gemist en werden onnodig kosten gemaakt. Zijn vader vertelde hem dat het „gewoon“ goed is om een jaartje in het militair apparaat te werken. Gewoon goed?

WIJ: Er werd toch wat gesleuteld aan het statuut van de gewetensbezwaarde?

Koen L'Ecluse: „Ja, maar ik heb tot nu toe geen enkele

(vervolg van blz. 9)

Aanhoudend vandalisme bij de miliciens zelf bvb. kan ervoor zorgen dat de sanitaire voorzieningen niet het normale comfort bieden. Of binnen een groep miliciens gebeurt het soms dat men één zwart schaap het bloed van onder de nagels pest, net zoals dat overal kan voorvallen waar mensen samen zijn."

WIJ: Krijg je nog af en toe klachten over het taalgebruik?

Geert Van Dijck: „Nee, dat is zo goed als verdwenen. Iedereen houdt zich betrekkelijk goed aan de regeling waarbij soldaten alleen bevelen krijgen in hun eigen taal. Alleen in de militaire hospitaals loopt het nog af en toe mank, als de behandelende dokter de taal van de patiënt niet spreekt bvb.

Op een ander vlak bestaan er nog wel kommunautaire problemen in het leger. Er zijn 60% Vlamingen in het leger, maar toch wordt het aantal generaals paritair samengesteld. En de situatie waarbij nederlandstalige dienstplichtigen in Duitsland nog steeds buitenproportioneel verder van de Belgische grens gekazerneerd zitten dan de franstaligen, moet ook nog een bevredigende oplossing krijgen."

WIJ: Deed VVDM een speciale actie n.a.v. de Week van de Soldaat?

Geert Van Dijck: „Nee, wij hebben het Jaar van de soldaat, elk jaar opnieuw. De manier waarop de Week van de Soldaat georganiseerd wordt, vinden wij niet zinvol. Wij menen dat er een heel jaar voor onze miliciens moet gewerkt worden, en even

hard. De miliciens in het middelpunt van de belangstelling brengen is ongetwijfeld nuttig, maar is alleen efficiënt als het ook opportuun is, zoals bvb. n.a.v. voorstellen om de militiewetgeving te wijzigen of om een statuut te creëren."

Motivatie

WIJ: De motivatie bij de miliciens ligt zeer laag, zoals een recent onderzoek in Duitsland aangetoond heeft. Welke verklaring hebt U hiervoor?

Geert Van Dijck: „Het is vrij logisch dat je al slechtgezind de kazernepoort binnenstapt omdat jij toevallig het ongeluk hebt om toch naar het leger te moeten. Miliciens hebben bovendien geen loon en geen gereglemen-

teerde arbeidsvoorwaarden. Men kan je 60 tot 70 uur per week aan het werk zetten, zonder enige vorm van compensatie. Je hebt dan nog niks te vertellen in het leger, je mag je belangen niet in groep verdedigen want je hebt geen verenigingsrecht. De milicien loopt eigenlijk voortdurend rond met het gevoel met de rug tegen de muur te staan. Hij kan zich op geen enkele manier efficiënt verdedigen als zijn belangen geschaad worden, hij weet niet tot wie of wat hij zich moet wenden.

De functie die de miliciens bekleedt is ook zeer belangrijk. Iemand die 12 maanden poetswerk moet verrichten zal minder ijver aan de dag leggen dan een auto-mechanicus die het wagenpark mag onderhouden. Het probleem is natuurlijk dat in het leger veel

"burgerberoepen" niet nodig zijn.

Het algemeen leefklimaat speelt ook een rol: gebrek aan privacy op een grote kamer (soms slaapzalen van 40 personen), ontspanningsmogelijkheden, inspraak en luisterbereidheid van het kader,... Miliciens die gewoon vragen stellen, zich kritisch opstellen, zelfs als ze binnen de reglementen blijven, worden vaak al als lastige elementen beschouwd. De dienstplichtige militairen zijn eigenlijk moderne lijfeigenen, hoe wil je dan dat ze gemotiveerd zijn?"

WIJ: Men is momenteel een statuut voor de miliciens aan het voorbereiden. Wat moeten daar volgens U de krachtlijnen van zijn?

Geert Van Dijck: „Momenteel ligt er zelfs een "statuut" klaar. Wel, dat statuut is de grootste nep-zaak aller tijden. Men heeft gewoon de bestaande reglementen en wetteksten samengenomen en men noemt dat een "statuut". Aan het sociale luik werd niks veranderd, de verlofregeling blijft hetzelfde, de vergoeding blijft ongewijzigd, aan de regeling voor jeugdleiders heeft men niets veranderd, aan het syndikale luik werd ook al niets gedaan, je ziet het, dat "statuut" stelt niks voor.

Het enige dat men wel van plan is, maar dat is dan een wetsontwerp dat niets met het statuut te zien heeft, is een consultatieve commissie op te richten waar 12 miliciens in zouden vertegenwoordigd zijn. Daarvan zouden er zich 4 full time met die commissie mogen bezig houden. Als je weet dat Milac, Solac en wijzelf, samen zo'n 15 voltijdse krachten en honderden vrijwilligers, al niet weten waar te beginnen, besef je dat die commissie niet veel zoden aan de dijk zal brengen."

Tijdelijk ambtenaar

„Wij hebben voorgesteld om aan de dienstplichtigen een gelijkwaardig statuut toe te kennen als aan de tijdelijke ambtenaren: met de rechten en plichten van een volwaardige werknemer, met minstens het minimumloon als vergoeding, met gratis openbaar vervoer, ervoor zorgend dat de legerdienst meetelt in de pensioenberekening, maar rekening houdend met het feit dat ze in een militaire structuur zitten.

Wat nu dat loon betreft, beseften wij dat de speelruimte op de begroting grote extra-uitgaven onmogelijk maakt. Daarom stellen wij als overgangsmaatregel het volgende voor: geef de dienstplichtigen fiscale attesten ter waarde van een te onderhandelen bedrag, die ze in de jaren na hun legerdienst van hun belastingen mogen aftrekken."

WIJ: Welke toekomst ziet U voor de dienstplicht?

Geert Van Dijck: „Wij geloven dat er een leger nodig is omdat wij geen voorstanders zijn van eenzijdige ontwapening. Wij zijn wel voor ontwapening, maar mondiaal, niet eenzijdig.

Binnen dat leger moeten de burgers een rol blijven spelen. Door de miliciens te beschouwen als een burger die wapens draagt, krijg je die noodzakelijke controle op het militair apparaat, die voeling met wat er reilt en zeilt in de burgermaatschappij.

De wijzigingen aan het statuut voor de gewetensbezwaarden zullen uiteindelijk ook tot een verbetering voor de miliciens leiden. In West-Duitsland zijn er momenteel al 50% gewetensbezwaarden. Als men wil vermijden dat het leger leegloopt, moet men onvermijdelijk de miliciens een echt en volwaardig statuut geven."

samenstelling: Peter Dejaegher

Het Trainingscentrum voor commando's Waar mutsen en sterren belangrijk zijn

In het Trainingscentrum voor Commando's in Marches-les-Dames heeft men hoegenaamd niet te klagen heeft over de motivatie van de dienstplichtige militairen. Daar wordt de elite van ons leger opgeleid tot paracommando. Deze stoere binken moeten wel drie maanden legerdienst ekstra doen om met de wijnrode of groene muts te mogen paraderen. Voor die laatste drie maanden worden ze dan wel als tijdelijk vrijwilliger betaald. Het grote verschil met gewone miliciens is ook dat je expliciet voor een legerdienst als para moet kiezen, je kan niet verplicht worden.

BIJ de para's zijn er ook KRO's en KROO's: de opleiding is dan alleen nog een beetje zwaarder. In de schoolcompagnie „krijg je gelegenheid je karakter te harden" (Vox, 5 januari). We spraken er met enkele miliciens.

Uitdaging

WIJ: Waarom heb je voor een legerdienst als reserve-officier bij de para's gekozen?

Patrick Mortier: „Het is vooral een persoonlijke uitdaging. Je stelt jezelf de vraag of je het fysiek en moreel aan zult kunnen. Je legerdienst vervullen als reserve-officier betekent daar nog een schepje bovenop doen. De meeste jongens die hier in de schoolcompagnie zitten hebben hogere studies achter de rug en zijn wellicht wat ambitieuzer dan de anderen. Het valt trouwens op dat zij niet alleen in het leger verantwoordelijkheid wensen op te nemen: ook in schoolverband, in jeugd- of andere verenigingen hebben zij meestal reeds leidinggevende functies bekleed. Het bevel kunnen voeren over een peloton para's, dat is weer zo'n uitdaging.

WIJ: Geloof je dat je legerdienst hier als KRO een troef zal zijn als je in het beroepsleven stapt?

Patrick Mortier: „Absoluut. De jongens hier wordt geleerd om mensen te leiden. Dat heeft natuurlijk twee aspecten, ten eerste gezag afdwingen van je ondergeschikten, maar ook niet op je kop laten zitten door je gelijken. Ik geloof dat zoiets aankunnen zeer waardevol is, ook en vooral voor je latere leven."

Discipline

WIJ: Je zit tijdens je opleiding met een peloton mensen bij elkaar die gewoon zijn leiding op zich te nemen. Geeft dat soms geen problemen?

Patrick Mortier: „Ja, maar dat is logisch denk ik. Wij zijn allemaal sterke individuen, staan bovendien fysiek sterk in onze schoenen, en toch zijn we op elkaar aangewezen om deze opleiding tot een goed einde te brengen.

Zeker in het begin wou iedereen het beter weten, meteen de touwtjes in handen nemen. Daarom wordt er een leerling van week aangeduid die het die week dan voor het zeggen heeft en ervoor moet zorgen dat de boel zo gesmeerd mogelijk loopt, in ieders voordeel.

De eerste week leek het ons een onmogelijke opdracht om na het ontbijt de karweien degelijk gedaan te krijgen en zelf onberispelijk in orde te zijn tegen de inspectie van kwart voor acht. We werden dus verplicht om ons zodanig te organiseren dat dat wel haalbaar werd. Momenteel staan we kwart over zeven klaar en kunnen we nog een half uur rond de kachel gaan staan als we willen. Efficiënt leren werken, noem ik dat. Zo'n dingen komen je heel je leven van pas."

WIJ: Viel de zeer zware tucht en discipline hier in Marches-Dames mee?

Patrick Mortier: „Nee. In het begin was het echt moeilijk en liep ik regelmatig te kankeren op onze onderofficieren en officieren, bij mezelf vanzelfsprekend. Plotseling valt je vrijheid om zelf beslissingen te nemen volledig



Fiere soldaten van het 3^{de} Para op een parade.

weg. Je komt hier binnen en bang, van de ene minuut op de andere heb je geen sikkepit meer te zeggen. Dat was een enorme aanpassing.

Maar dat is weer een eigenschap van het soort mensen dat hier zit: ze kunnen zich aanpassen aan de meest verscheiden omstandigheden.

Ik geloof ook dat er orde en tucht moet zijn. Ze kunnen ons niet de vrije teugels laten, want dat zou binnen de kortste keren in een puinhoop uitlopen. Het woord tucht heeft een negatieve bijklank gekregen. Want wat is tucht uiteindelijk anders dan organisatie? Je moet je in het burgerleven evenzeer aan een aantal regels houden dan in het leger."

Kwetsuren

WIJ: Vallen er tijdens de opleiding veel kandidaat-reserve-officieren af?

Patrick Mortier: „Ja, er vallen er veel af. Dat gebeurt vaak al de

eerste twee weken. De elementen die een verkeerde keuze gemaakt hebben, op een verkeerde basis of met onvoldoende informatie, of die hier om één of andere reden niet gelukkig zijn vallen snel af. Ons kader begrijpt dat ook wel en laat die mensen snel gaan. Als je die jongens hier houdt worden dat immers later toch onruststokers.

Veel jongens vallen ook af met kwetsuren. Vooral knie- en enkelkwetsuren komen vaak voor. Die gewrichten worden hier immers zeer zwaar belast."

Geert De Ruyck en Peter Schurmans zijn twee van die ongelukkigen die met een kwetsuur uit de boot gevallen zijn. Geert werkt nu als PSL in de administratie, een lichte job dus. Peter is barman in de bar onderofficieren. Heel wat PSLs in Marche-les-Dames werken in de keuken of doen het onderhoud en de schoonmaak van gebouwen en materiaal. Hun werk wordt door de stoere kandidaat-para's en hun kader vaak ondergewaardeerd.

WIJ: Is de ontgoocheling dat je mislukt bent als paracommando niet zo groot dat je nu niet langer gemotiveerd bent voor je legerdienst?

Geert De Ruyck: „Voor mij was de rode muts geen hoofdzaak, ik wou vooral de ster van de KRO dragen. Nu doe ik administratief werk. Het is evident dat ik nu geen belangrijke job uitoefen. Ik krijg wel veel vrijheid hierin: mijn overste zegt me wat er van mij verlangd wordt, en ik kan dan zelf dat werk organiseren.

Ik denk dat vooral die mensen ongemotiveerd hun dienstplicht vervullen voor wie de rode of groene muts de enige reden was om bij de para's te gaan. Valt dat streefdoel dan weg, dan hebben ze niets anders meer om zich voor in te zetten."

Peter Schurmans: „Als je PSL wordt, valt de motivatie inderdaad weg. Geen ster, noch baret meer om achter te lopen. Mijn motivatie is nu de mogelijkheid om als barman verlofdagen te recupereren. Als barman doe je namelijk veel overwerk 's avonds en tijdens het weekend. We kunnen dat dan terugkrijgen in gunstverlof tijdens de week. Zo zijn we af en toe eens een hele week thuis."

Staatssekretaris Valkeniers zet door Brussels Instituut voor Milieubeheer opgericht

Op initiatief van staatssekretaris voor het Brussels Gewest, Jef Valkeniers, heeft de Exekutieve woensdag 1 februari een aantal belangrijke beslissingen genomen, waardoor zonder twijfel een hele stap gezet wordt in de richting van een coherent, milieuvriendelijk beleid voor Brussel.

VOOREERST werd een gunstig gevolg gegeven aan de oprichting van het Brussels Instituut voor Milieubeheer, het zgn. BIM. Een dossier waarvoor vroeger reeds plannen bestonden en waar staatssekretaris Valkeniers uiteindelijk werk van heeft gemaakt. Het Koninklijk Besluit tot oprichting van het BIM kan nu ter ondertekening aan de Koning worden voorgelegd.

Bescherming en beheer

Door het samenbrengen van alle milieutaken in één instelling, wat voor het beperkte grondgebied van Brussel perfect haalbaar is, ontstaat een duidelijk, efficiënte en zuinige structuur, die in zich de noodzakelijke planning en coördinatie van het beleid mogelijk maakt.

Het BIM zal instaan voor het toekennen van vergunningen en de controle op hun naleving. Beide taken worden functioneel gescheiden. Aan de controlefunctie zal een milieuklachtenbank gekoppeld worden om op een efficiënte wijze de klachten van de Brusselse bevolking op te vangen. Het BIM exploiteert en beheert eveneens een deel van de natuurlijke hulpbronnen. Daar-

naast zal het Instituut een algemene milieu-databank beheren en mee instaan voor de planning van het beleid. Tot slot zullen ook de milieueffektrapportering, het natuurbehoud, de natuurbe-

scherming en de natuuredukatie tot de vaste taken van het BIM behoren.

Het Brussels Instituut voor Milieubeheer wordt een parastatale A die dus onder het rechtstreekse toezicht van de bevoegde minister valt.

Het personeelskader en het taalkader voor het personeel werden eveneens goedgekeurd en zullen nu voorgelegd worden aan het ministerie van het Openbaar Ambt, het syndicaal overleg en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Het taalkader stemt over-

een met dat van de Brusselse administratie: een derde Nederlandstaligen, twee derden Fransstaligen voor de lagere niveau's, en pariteit voor de hogere niveau's. Het personeelsbeleid zal op objectieve basis geschieden: aanwervingen zullen verlopen via het Vast Wervingssekretariaat, bevorderingen zullen in de eerste fase gerekruteerd worden uit de administratie.

Natuureservaten

Staatssekretaris Valkeniers had bovendien twee dossiers



Geen inspanning mag te veel zijn om van Brussel opnieuw een leefbare stad te maken...

Ondanks nieuw verbod Opnieuw Wies Moensherdenking

Op 5 februari j.l. was het precies zeven jaar geleden dat in Neerbeek bij Geleen Wies Moens overleed. Elk jaar komen rond die dag Vlamingen samen om er de Vlaamse dichter te herdenken die er dertig jaar in ballingschap leefde.

Omdat tijdens een vorige herdenking, met name op 7 februari 1987, enkele jongeren herrie hadden geschopt werd zowel door de burgemeester van Beek als door de bisschop van Roermond, mgr. Gijsen, elke plechtigheid verboden.

OMDAT zowel de burgemeester als de bisschop niet ingingen op het verzoek om de herdenking opnieuw te laten doorgaan volgden een tachtigtal Vlamingen zondag de eucharistieviering van 11u. Ze zongen achteraf het „Gebed voor het Vaderland“ en het Wilhelmus. Achteraf gaf Walter Luyten toelichting bij het gebeuren.

De senator overhandigde de pers tevens een dossier. Daarin een pamflet dat ter plekke uitgedeeld werd en een uitgebreide tekst die de persoon van Wies Moens omstandig belicht. Verder wordt het verhaal verteld waarbij de bisschop van Roermond weigerde een delegatie, bestaande uit Anton van Wilderode, ere-abt Boel, prof. Karel Van Isacker en de journalist Eric

Verstraete, te ontvangen. Een weinig moedige houding van een bisschop om geloofsgenoten en collega's voor de gesloten poort te laten staan en af te wijzen.

40 parlementairen

Zelfs een handtekeningenlijst met meer dan 100 namen van Vlaamse vooraanstaanden konden de mgr. niet tot betere gevoelens brengen.

Tussen de ondertekenaars maar liefst 40 kamerleden en senatoren, tal van geestelijken en enkele grote namen uit de Vlaamse letterkundige en journalistieke wereld... Maar niks mocht baten, mgr. Gijsen blijft onverzoenlijk. Niet fraai vanwege een bisschop die bovendien binnen de Nederlandse kerk blijkt geeft van het steeds beter te weten...

over de Brusselse natuurgebieden op de agenda geplaatst.

De Exekutieve hechtte haar principiële goedkeuring aan de toekenning van het officieel statuut van „Natuureservaat“ aan het Kinsendaal-Kriekenputgebied te Ukkel en het Poelbos te Jette. De officiële procedure zal nu snel kunnen afgewerkt worden.

Ook de *Kauwberg* kwam opnieuw ter sprake. Eind december besliste de Exekutieve 20 ha van het gebied aan te kopen. Nu wil staatssekretaris Valkeniers ook nog een KB tot ontginning later, goedkeuren. Eerst wil men de gemeente en de administratie voor Ruimtelijke Ordening kontaktieren, maar de Exekutieve heeft beslist zich principieel te houden aan haar optie tot verwerving van het gebied.

Staatssekretaris Valkeniers neemt zich voor om op zeer korte termijn deze beslissingen om te zetten in concrete realiteiten. Geen inspanning mag teveel zijn om van Brussel opnieuw een leefbare stad en een voorbeeld van doordacht milieubeheer te maken.

Annie Van de Castele

VAN HET
EKOFRONT

GEDURENDE het voorbije zachte weer kreeg de serre en de glasbak iets meer aandacht. Gelijkijdig werd ook gedacht aan de perikelen bij de teelt van vorige jaren. Lezers die reeds meer dan tien jaar op dezelfde plaats telen, en dan nog meestal hetzelfde geweest, tomaten, beklagen zich erover dat het de eerste jaren na de bouw van de serre allemaal veel vlotter, dus probleemloos, verliep dan nu. Wat te doen?

Vergeten wij bij dit alles niet dat de bodem het onder een glaskompleks bijzonder moeilijk heeft. Hij blijft verstoken van de zuiverende invloed van wind, regen en sneeuw; moet daarbij schokeffecten ondergaan inzake temperatuur, vochtvoorziening en luchtvochtigheid.

Het is dan ook niet te verwonderen dat de bodem letterlijk moe begint te worden; dat de grond veel teveel zouten gaat bevatten en dat heel wat bodem-, virus- en andere ziekten daar vrij spel beginnen krijgen.

DEZE zijn soms goed, soms onnodig, maar in beide gevallen zijn wij zelf slachtoffer. Het is een zwaar en vervelend werk om bv. de grond in de serre buiten te voeren en deze te

tuin
rendez-vous

vervangen door grond van een buitenperceel.

Indien dit een perceel bv. aardappelland zou zijn, dan is dit niet zo best. Totaal onnodig wordt het wanneer zou blijken dat de grond niet moe is, maar enkel veel teveel natrium (zout) bevat. Of dit laatste het geval is kunnen wij weten wanneer de droge grond, na de teelt van tomaten, wit uitsluit. Een bodemontleding geeft uiteraard volledige zekerheid. Wanneer de sla bruin gaat randen en de spinazie er als het ware met tegenzin bijstaat, kan het zoutgehalte eveneens te hoog liggen.

Dit is echter vlug te verhelpen door, na de teelt van tomaten, de serre blank (onder water) te zetten en, na het opdrogen, te bemesten met grof gezeefde, niet te jonge kompost.

Het is verder aan te raden om onder glas geen kippe- noch duivemest te gebruiken, maar ook geen organische meststoffen die op basis van kippemest zijn samengesteld.

HET is best mogelijk dat dit geheel of gedeeltelijk onze schuld is. Alvast is er reeds het feit dat zo maar tomaten na tomaten telen, wat te begrijpen is, maar dan toch weer de regels van een verantwoorde teeltwisseling.

Wij kunnen terzake heel wat indijken wanneer wij, praktisch onmiddellijk na de tomatenteelt, wintergewassen als spinazie, kervel, veldsla, wortelen, weeuwenselder, doorlevende tuinkers, aardbeien en noem maar op, gaan telen. Later, bij het uitplanten van de tomaten kunnen wij een tussenplant doen van lage tageten, die dan weer de eigenschap hebben om de aaltjes, oorzaak van de bodemmoeheid, het leven zuur te maken. Tenslotte zijn er heel wat gekende rassen, die vrij resistent zijn tegen de meeste ziekten. Wij vernoemen hier het ras *Bonset*, die niet enkel een mooi, veelopbrengend ras is, maar resistent is tegen heel wat bodemziekten; ook nog tegen de bladvelekkenziekte, die dan weer niets te maken heeft met de aardappelziekte, die meestal op treedt bij verzopen zomers en dan vooral in lekke serren.

Los hiervan moeten wij dus stellen dat het echt niet nodig is om de bodem te vernieuwen, maar dat wij ons best moeten doen, om een en ander te voorkomen.

Dit geldt dan weer voor de meeste ziekten in diverse omstandigheden.

Rik Dedapper

Kijken

**Van dag
tot dag**

Zaterdag 11 feb.

- BRT 1 - 15.00
Kulturele hoofdsteden van Europa, Lissabon
- BRT 1 - 16.00
Piama voor twee, film
- BRT 1 - 18.10
Klim op, jongerenmagazine
- BRT 1 - 18.50
Boeketje Vlaanderen, toeristische info
- BRT 1 - 20.00
Buren, serie
- BRT 1 - 20.25
Dadah = dood, 2e deel TV-film
- BRT 1 - 21.55
Mona Lisa, evergreens
- BRT 1 - 23.15
The Bradbury Theatre, serie
- BRT 1 - 23.40
Poolshoogte, astronomie
- VTM - 18.30
She's the sheriff, serie
- VTM - 19.30
Bompa, serie
- VTM - 20.00
Patton, film
- VTM - 23.15
Best defense, film
- Ned. 1 - 15.30
Rust roest, serie
- Ned. 1 - 19.23
Rust roest, serie
- Ned. 1 - 19.49
Cheers, serie
- Ned. 1 - 22.40
Hooperman, serie
- Ned. 1 - 23.03
St.Elsewhere, serie
- Ned. 2 - 16.00
Dynasty, serie
- Ned. 2 - 21.00
Rur, praatprogramma
- Ned. 2 - 21.45
Beauty & the Beast, serie
- Ned. 2 - 22.35
Young doctors in love, film
- Ned. 2 - 0.15
Violette en François, film

Zondag 12 feb.

- BRT 1 - 11.00
De zevende dag, praatcafé
- BRT 1 - 12.45
Sunday Proms, concert
- BRT 1 - 14.30
Kwaliteit van de voeding, info
- BRT 1 - 15.00
De kinderen van het eiland, jeugdfilm
- BRT 1 - 17.15
Sinja Mosa, serie
- BRT 1 - 18.10
Leven... en laten leven, milieuprogramma
- BRT 1 - 20.30
Sarah, Sarah, TV-film
- BRT 1 - 21.25
De Zweedse film, dok.
- BRT 1 - 22.45
Klassiek Wenen, Schubert
- BRT 2 - 15.10
Sport
- VTM - 15.00
Zondag matinee
- VTM - 18.00
Servicegolf, mensen helpen
- VTM - 18.30
Dear John, serie
- VTM - 20.00
Valley of the dolls, miniserie
- VTM - 22.50
War and remembrance, serie
- Ned. 1 - 19.07
Flying doctors, serie
- Ned. 1 - 20.28
Goochelgala 1988, hoogtepunten



Michael Crawford brengt zijn stripheld tot leven in „Condorman”.
Woensdag 15 februari op VTM om 20u.

- Ned. 1 - 21.18
Golden girls, serie
- Ned. 1 - 22.13
Bankroet, serie
- Ned. 2 - 20.10
Van Kooten en De Bie, satire
- Ned. 2 - 21.57
Sans toi ni loi, film
- Ned. 3 - 21.25
Akteren, serie

Maandag 13 feb.

- BRT 1 - 19.00
Diablos d'hommes, dok.
- BRT 1 - 20.00
Buren, serie
- BRT 1 - 20.30
Captain James Cook, serie
- BRT 1 - 21.25
Wikken en wegen, consumenteninfo
- BRT 1 - 22.45
Horizon, wetenschappelijk magazine
- BRT 2 - 19.00
Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.00
Extra time, sportmagazine
- VTM - 18.00
Sidekicks, serie
- VTM - 18.30
Cijfers en letters, spel
- VTM - 19.30
Rad der fortuin, spel
- VTM - 20.00
Valley of the dolls, miniserie
- VTM - 22.30
Vroemtugien, magazine
- VTM - 23.00
Taxi, serie
- Ned. 1 - 19.25
Volmaakte vreemden, serie
- Ned. 1 - 20.19
Artsen in de frontlinie, TV-film
- Ned. 1 - 21.40
Hotel op stelten, serie
- Ned. 1 - 22.40
Japan, dok. serie
- Ned. 2 - 20.29
Wedden dat...?
- Ned. 2 - 23.00
Nature in concert, muziekshow

Dinsdag 14 feb.

- BRT 1 - 20.00
Buren, serie
- BRT 1 - 20.30
Moet kunnen, Vlaamse pop-producties
- BRT 1 - 21.10
WWF-special, show
- BRT 1 - 22.45
Camera, magazine
- BRT 1 - 23.15
Iemandslaan, toer. magazine
- BRT 2 - 19.00
Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.00
De drie wijzen, spelprogr.
- BRT 2 - 21.35
CD, een goed idee, creatief denken
- VTM - 18.00

- Sidekicks**, serie
- VTM - 18.30
Cijfers en letters, spel
- VTM - 19.30
Rad der fortuin, spel
- VTM - 20.00
War and remembrance, serie
- VTM - 21.00
Klasgenoten, J.M. Pfaff
- VTM - 22.30
Noble House, serie
- Ned. 1 - 13.00
James Herriot, serie
- Ned. 1 - 17.45
Kids, jeugdserie
- Ned. 1 - 19.51
De Cosby show, serie
- Ned. 1 - 20.16
A different world, serie
- Ned. 2 - 19.00
De familie Oudenrijn, serie
- Ned. 2 - 21.50
De beer, dok.
- Ned. 3 - 21.05
Ned. pianisten, Ronald Brautigam

Woensdag 15 feb.

- BRT 1 - 16.45
Anna, jeugdserie
- BRT 1 - 18.10
Merlina, jeugdserie
- BRT 1 - 18.35
Kilimanjaro, jeugdnieuws
- BRT 1 - 20.00
Een zaak voor twee, serie
- BRT 1 - 21.00
I.Q., kwis
- BRT 1 - 21.30
Eiland, kunstmagazine
- BRT 1 - 22.45
So what?, Jazz Middelheim
- BRT 2 - 19.00
Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.00
Sportavond
- VTM - 18.00
Streethawk, serie
- VTM - 19.30
Rad der fortuin, spel
- VTM - 20.00
Condorman, film
- VTM - 21.40
Star, filmmagazine
- VTM - 23.00
Cheers, serie
- Ned. 1 - 15.35
De jacht op de poema, film
- Ned. 1 - 18.30
Jody en het hertejong, serie
- Ned. 1 - 19.55
Hart voor Israël, show
- Ned. 2 - 17.05
Buck Rogers, serie
- Ned. 2 - 17.50
Call to Glory, serie
- Ned. 2 - 19.25
Family Ties, serie
- Ned. 2 - 20.29
Spijkerhoek, serie
- Ned. 2 - 23.30
China Beach, serie

- Ned. 3 - 20.30
Duel in de winter, film

Donderd. 16 feb.

- BRT 1 - 17.30
Johan en Pirrewiet, serie
- BRT 1 - 18.10
Kung Fu, serie
- BRT 1 - 20.00
Felice!, spelprogramma
- BRT 1 - 20.35
Panorama, actualiteiten
- BRT 1 - 21.25
Medisch Centrum West, serie
- BRT 1 - 22.45
Het Adelaarsnest, dok.
- BRT 2 - 19.00
Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.00
20 dagen zonder oorlog, film
- VTM - 18.00
Sidekicks, serie
- VTM - 18.30
Cijfers en letters, spel
- VTM - 19.30
Rad der fortuin, spel
- VTM - 20.00
Tien om te zien, Vlaamse hits
- VTM - 21.00
Dallas, serie
- VTM - 22.30
Odd couple, serie
- VTM - 23.00
Jake and the Fatman, serie
- Ned. 1 - 20.20
Zeg 'ns aaa, serie
- Ned. 1 - 21.36
Cagney & Lacey, serie
- Ned. 2 - 18.35
David de kabouter, serie
- Ned. 2 - 19.05
Airwolf, serie
- Ned. 2 - 20.29
Nightcourt, serie
- Ned. 2 - 20.55
De wandelaar, serie
- Ned. 2 - 22.45
L.A. Law, serie

Vrijdag 17 feb.

- BRT 1 - 17.30
Johan en Pirrewiet, serie
- BRT 1 - 18.20
Schoolslag, spel
- BRT 1 - 19.25
Vlaams-Nationale Omroepstichting
- BRT 1 - 20.00
Buren, serie
- BRT 1 - 20.30
Rusland en de SU, dok. serie
- BRT 1 - 21.45
Diapason, klassiek
- BRT 1 - 22.50
Christabel, serie
- BRT 2 - 19.00
Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.00
Première-Filmspot, filmnieuws
- BRT 2 - 21.00
Midnight Express, film
- VTM - 18.00
Sidekicks, serie
- VTM - 18.30
Cijfers en letters, spel
- VTM - 19.30
Rad der fortuin, spel
- VTM - 20.00
Splash, film
- VTM - 22.30
Empty Nest, serie
- VTM - 23.00
Podium, Temptations
- Ned. 1 - 20.01
Volmaakte vreemden, serie
- Ned. 1 - 21.05
Matlock, serie
- Ned. 1 - 23.30
De jacht op de Eichmann, film
- Ned. 2 - 20.29
Alf, serie
- Ned. 2 - 23.30
Dempsey and Makepeace, serie
- Ned. 3 - 20.29
Avondvoorstelling met de Mikado, operette

Een film per dag

Zaterdag 11 feb.

Best Defense

Amerik. film van Williard Huyck uit 1985 met Dudley Moore, Eddie Murphy en Kate Capshaw. Wylie Cooper, een niet zo snuggere ingenieur, komt toevallig in het bezit van de plannen van een vitaal onderdeel van een nieuwe Amerikaanse supertank. Meteen is Wylie zijn gewicht in goud waard... (VTM, om 23u.15)

Zondag 12 feb.

Sans Toi Ni Loi

In een Zuidfranse wijngaard wordt het lijk gevonden van een jonge vrouw. In een reeks van flashbacks en getuigenissen van mensen die zij ontmoette wordt een rekonstruktie gemaakt van haar leven en haar doelloze zwerftocht door de winterse koude. Franse film van Agnès Varda uit 1983. (Ned. 2, om 21u.57)

Maandag 13 feb.

Fantomas

Franse avonturenfilm van André Hunebelle uit 1964 met Jean Marais, Louis de Funès en Mylène Demongeot. De beruchte Franse gangster Fantomas zet Parijs en heel Frankrijk op stelten door zijn gewaagde overvallen en brutaliteit. Dankzij zijn vermormingen slaagt hij er steeds opnieuw in uit de handen te blijven van de radeloze kommissaris Juve... (FR 3, om 20u.35)

Dinsdag 14 feb.

Pizzaiolo et Mozzarella

Franse komische film van Christian Gion uit 1985 met o.a. Aldo Beth Todd, Sidney Duteil. Carlo Monte is pizzaverkoper op het strand en heeft een zwak voor mooie vrouwen. Edwige, zijn jongste verovering, is lid van een terreurgroep die de Zuidamerikaanse dictator Gonzales ten val wil brengen... (Ant. 2, om 20u.35)

Woensdag 15 feb.

Condorman

Tekenaar Woody Wilkings (Michael Crawford) wil dat de avonturen van zijn stripfiguur Condorman geloofwaardig overkomen en test daarom de belevenissen van zijn held zelf uit. Zo maakt hij kennis met de aantrekkelijke CIA-agente Natalia (Barbara Carrera)... Amerikaanse komische spionagefilm van Charles Jarrott uit 1981. (VTM, om 20u.)

Donderd. 16 feb.

Nous Irons Tous au Paradis

Franse film uit 1977 met o.a. Jean Rochefort, Claude Brasseur en Victor Lanoux. Etienne is ervan overtuigd dat zijn vrouw hem bedriegt. Hij zoekt ongetwijfeld naar bewijzen maar die vindt hij niet omdat hij de verkeerde man verdenkt... (RTL-TVI om 20u.05)

Vrijdag 17 feb.

Midnight Express

Amerik. avonturenfilm uit 1978 met o.a. Brad Davis, Irene Miracle, Bo Hopkins en John Hurt. De jonge Amerikaan Billy Hayes wordt in Turkije op heroïnesmokkel betrap en in de gevangenis opgesloten. Daar wacht hem een onmenselijke behandeling van zowel lichamelijke als geestelijke geweldpleging... (TV 2, om 21u.)

door-de-weeks

Stuisvljgt

Dit land zal nooit meer zijn wat het ooit is geweest. Nadat De Goede Belgische Chocolade — Le Bon Chocolat Belge uitverkocht werd, is nu ook de laatste Kongoboot verkocht. Aan de Chinezen dan nog wel.

Met het verdwijnen van de *Fabiolaville* is opnieuw een hoofdstuk van 's Lands Glorie gespeeld. Uit. Gedaan.

Nochthans had de *Compagnie Maritime* Belge ons hart gestolen, van kindsbeen af.

Sprak er iets meer aan dan die witte mastodont die zo sierlijk als een zwaan naar verre horizonten gleeed? Naar wilde kusten om er het kruis te planten. Naar wilde mensen om ze te bekeren en hen het zilverpapier te schenken waarvan wij de inhoud met zoveel liefde tot ons hadden genomen.

De laatste Kongoboot

De droom ooit eens oog in oog met zo'n Kongoboot te staan werd werkelijkheid toen wij van een oudere broer afscheid namen aan de Antwerpse Kruisschanssluis. Wuiwend met een betraande zakdoek. Hij op de *Leopoldville* die de neus richting Matadi had, naar de monding van de machtige Kongo. Zo hadden wij het op de grote landkaart van onze kolonie elke dag bekeken.

Broer was plots nog nauwelijks een stip op het schip en het zou duren tot de postbode zijn eerste kaartje vanuit Tenerife bracht er wij hem iets vernamen.

Later kwamen er foto's met mannen in smoking en dames met veel bloot aan, zittend aan een welgevulde tafel ter hoogte van de evenaar.

Zo'n Kongoboot, zo schreef hij, is een eerste klasse hotel met zwembad en balzaal. En wij die steeds hadden gedacht dat de passagiers er genepen zaten tussen kisten en kratten en misschien wel verstekelingen. Zoals wij bij kapitein Zeldenthuis hadden gelezen.

Het leek wel of broer eeuwig op dat schip zou blijven want toen zijn eerste brief uit Leo aankwam was het jaar reeds een seizoen verder.

Oh, hoe had hij ons hoofd op hol gebracht met zijn brieven!

Hoe stelden wij ons zo'n Kongoboot voor? Op het dek opende de kapitein in galakostuum elke nacht grootse danspartijen, begeleid door negers die jazz speelden en paartjes die in hun witte niemendalletjes op de tonen van een klagende sax wiegden. En de jonge paters en nonnen die voor het eerst afvoeren in witte tropsoutanes en wat onwenning tegen het mondaine leven aanken.

Zo zagen wij de Kongoboot, een drijvend wonder ontsproten aan het brein van die meneer CMB uit Antwerpen. Iets van ons, iets om oneindig trots op te zijn. Om er een missieroeping voor te verzinnen.

Maar toen bleek dat deze dagelijkse verstervingen en een diep gebed vergde dreef de droom steeds verder weg... Dus toch maar aan wal gebleven?

Desondanks bleef de drang levend om ooit een keer de loopplank te nemen, een kajuit te kiezen, de zilte zeelucht te snuiven, de evenaar te dwarsen en in zwoele nachten glasheldere champagne met een goudvisje in te drinken...

Ach, 't is er nooit van gekomen en nu is het allemaal voorbij.

De *Fabiolaville*, de laatste der Kongoboten en nauwelijks 17 jaar oud, was ooit het visitekaartje van Cockerill Yards Hoboken en van dit koninkrijk.

De Faville, zoals de negerbemanning hem noemde, ligt nu aan Het Steen op zijn uitvaart te wachten. Onder een andere naam, onder een andere vlag.

Dit land zal nooit meer zijn wat het ooit is geweest...

Onthouden

De Vlaams-Nationale Kulturele Kring van het arrondissement Antwerpen, de Coremanskring, is de Wij-lezers niet onbekend. Zijn activiteiten zijn veelzijdig en het podiumgebeuren speelt er een grote rol in. Ter gelegenheid van zijn jubileumjaar brengt de kring op 22 februari in de Antwerpse Arenberschouwburg het Internationale Folkconcert „Het Zwarte Goud”, in samenwerking met het Noordstarfonds, het ANZ en de Dienst Volksontwikkeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Over dit meest overtuigende folk-gebeuren van nu in Vlaanderen valt wel iets te onthouden.

ENKELE jaren geleden programmeerde de Coremanskring met veel succes de IJslandsuite. Voor deze suite kon producer Dree Peremans nauwelijks nog getuigen uit de realiteit vinden. De mijnwerkers daarentegen vechten nu nog voor betere werkomstandigheden, menswaardige lonen en werkzekerheid. Daarom heeft „Het Zwarte Goud” een nog pregnanter inhoud die aansluit bij het nabije verleden én bij de actualiteit.

Het programma wordt grotendeels geschraagd door Wannes Van De Velde, maar de taalgrens werd ver opengetrokken. Zes talen, dialecten niet meegerekend, komen aan bod. De Vlaamse en buitenlandse artiesten werken volkssolidair samen met zelfbewustheid, vriendschap en respect voor elkaars taal en cultuur: naast Wannes (die ook in het

Duits zingt), Dirk Van Esbroeck, Maurice Le Gaulois, Pat Kilbridge, Juan Masondo, Frans leven en Dree Peremans.

De volksliederen en instrumentale nummers bevatten een breed internationaal repertoire dat bekend is of nieuwgeschreven, traditioneel of actueel, werk van gekende namen of van volksdichters die anoniem zijn gebleven. Afwisseling wordt gebracht door teksten, gegevens, getuigenissen, een radio-dokumentaire... samen een aangrijpend verhaal uit heden en verleden in Zwartberg, Marcinelle, Zuid-Afrika, Schotland.

Wie op woensdag 22 februari zeker van een zetel wil zijn, kan zijn kaarten nu al bestellen op het secretariaat van de Coremanskring, J. Liesstraat 2, 2018 Antwerpen, telefoon 03/238.82.02. Zij kosten 400, 350, 300, 250 frank. Zorg dat je erbij bent.

Proeven

We hebben in dit rubriekje al veelvuldig over wijn geschreven. Geen wonder, het onderwerp is onuitputtelijk. En schreef onze grote dichter, gastronom en wijnkenner J.W.F. Weremeus Buning (overleden in 1960) niet: „De wijn is de bloem in het knoopsgat van de beschaving.”? Maar laten we even van fles en glas wegstappen naar de keuken.

EEN van de lekkerste producten op basis van de godendrank is *wijnkoopmanboter*, op de kaarten van onze restaurants meestal vermeld als „beurre marchand de vin”. Deze samengestelde boter wordt vooral gebruikt bij gegrilleerde lendebiesstuk of afzonderlijk op tafel gezet als barbecueboter. Zo maak je deze boter. Laet 3 dl rode wijn (graag Côtes de Rhône) met 30 g fijngehakte sjalotten tot de helft van het volume inkoken. Voeg een soeplepel glace de viande toe. De vloeistof nu vermengen met 150 g opgeklopte boter, waaraan 25 g gehakte peterselie, wat citroensap en zout en peper werden toegevoegd. Alles goed doorroeren en laten stollen.

Wijnsaus is eigenlijk een hoofdstuk apart. Men onderscheidt 2 soorten. De *rode* wijnsaus wordt bereid en gegeven als een hartige saus bij vlees, wild, gevogelte en roerei. Er bestaan een Boergondische en een Bordeaux bereidingswijze. De *witte* wijnsaus wordt gegeven bij visgerecht, terwijl zoete rijnwijnsaus

onze nagerechten verrijkt. Voor gedetailleerde recepten raadpleeg je best een sausenboekje.

Wijnsoep bestaat ook in vele varianten. WIJ kent er een speciale: Zweedse wijnsoep of „vinsoppa”. Breng driekwart liter water met daarin 100 g suiker aan de kook. De vloeistof binden met 1 eetlepel aardappelmeel, vermengd met een weinig water. De kookpan van het vuur nemen en 1 dl sherry en 1,5 dl witte wijn toevoegen. Tenslotte een citroen in schijffjes snijden en deze in de soep doen.

Wijnruit heeft niets met wijn te maken, wel met de keuken. De verse blaadjes van het lichtelijk bittere kruid worden gebruikt in vis- en vleessausen en in slaatjes. *Wijnsteenzuur* gebruiken we dan weer niet in de keuken, maar is wel een bijproduct van de wijnbereiding en verkrijgbaar onder de vorm van kristallen. *Wijnsteenzuur* is een toegelaten conserveermiddel en wordt (i.p.v. citroenzuur) gebruikt om limonades hun frisse smaak te geven. We vinden het ook in vele bakpoeders.



PLEZANTE TUD!



JE EENS WEGSTEKEY ACHTER EEN MASKER.



DAAR HEB JE ER NOE...



KOMKOM KERELS! WE HEBBEN JULIE WEL DOOR.



Weten

Tienen is een soms druk, maar niet indrukwekkend Brabants provinciestadje, gelegen aan de Grote Gete, tussen Hageland en Haspengouw, leunend tegen de taalgrens. De geschiedenis, die er teruggaat tot in de Steentijd, toont een afwisseling tussen relatieve welvaart en slaperig voortbestaan. Tienen oefent dan ook weinig toeristische aantrekkingskracht uit en het bouwkundig en museaal erfgoed is niet of nauwelijks bekend. Misschien daarom juist de moeite om enkele bezienswaardigheden te weten.

HET Stedelijke Museum en Archief „Het Toreke”, een voormalige doorgangsgevangenis, verwijst met zijn fraaie verzameling Gallo-Romeinse gebruiks- en siervoorwerpen naar een functie van handelsplaats aan een zijbaan van de grote heirweg Keulen-Bavai. Verder evoeert het kleine museum de ontwikkeling van Tienen met zijn stedelijke en kerkelijke instellingen. Echte hoogtepunten zijn er zeldzaam, maar het geheel ademt de nostalgieke charme van een gezapig burgersstadje.

In de latere middeleeuwen werd Tienen één van de zeven steden van het hertogdom Brabant en de lakenhandel kende er een zekere bloei, wat zich weerspiegelde in de aanvang van twee kerken. De St.-Germanuskerk vertoont nog kenmerken van Maasromaanse bouwkunst uit de 13de eeuw. Imposanter is de O.L.-Vrouw-ten-Poelkerk in Brabantse gotiek. Zij is echter onvoltooid gebleven en de latere, vierkante klokketoren is niet bepaald een sieraad. De mooie, zeer diepe voorportalen van Jean d'Orsy uit 1360 zijn dat beslist wel. Aan de

Wolmarkt staan de gerestaureerde Van Ransthuizen in prachtige Vlaamse renaissancestijl.

Tienen geniet naam en faam als *suikerstad*. De in 1836 gestichte Tiense Suikerraffinaderij verwerkt nagenoeg de hele biendeels van Haspengouw en levert ons jaarlijks meer dan 200.000 ton suiker. En ja, zoals Turnhout zijn speelkaartenmuseum heeft, Kortrijk zijn vlasmuseum, Luik zijn ijermuseum en Antwerpen zijn diamant- en scheepvaartmuseum zal Tienen over twee jaar zijn *suikermuseum* hebben. De plannen zijn alleszins al klaar en zijn het resultaat van een architectuurwedstrijd. Uit 16 inzendingen werd deze bekroond van de associatie Inge Sleutel-Winny Nuyens. Het semi-moderne urbanistisch goed in zijn omgeving geïntegreerde kompleks zal doorloopmogelijkheid bieden tot „Het Toreke” en aansluitend op het Vredegerecht. Het Suikermuseum belooft een uniek museum te worden met een heel eigen profilering die fundamenteel verder reikt dan de stad en de regio.

Kunst_greep

— In galerij „Amily's", Miniemstraat 27, nabij de Zavel te Brussel loopt tot 9 maart een tentoonstelling met schilderijen van **WILLIE COOLS**.

„Hoewel Willie Cools aanzien mag worden als een eksponent van het nieuwe schilderen, toch bekleedt hij er een eigen plaats, laat hij een eigen stem horen in het brede koor. Zo is zijn schijnbare agressiviteit getemperd door een onderhuisse estetik en speelt het vormelijke element een belangrijkere rol dan men bij een eerste aanblik zou kunnen denken, een zo belangrijke zelfs dat de vorm soms de thematiek overspoelt." (Hogo Brutin).

open: alle dagen van 11 tot 14 uur en van 15 uur tot 18.30 uur, zondag van 11 tot 14 uur.

Gelijklopend zijn er tentoonstellingen te zien met recente schilderijen van Paul Permeke, Dany Lammers en Baeyens.

— Er is een nieuw „Internationaal tijdschrift voor de grafische en aanverwante kunstvormen" op de markt: **ARTE GRAFIKA**. Bij sommigen zal wellicht de vraag rijzen of er nu echt nog behoefte is aan nóg een kunsttijdschrift, is het medialandschap op dat vlak niet wat oververzadigd?

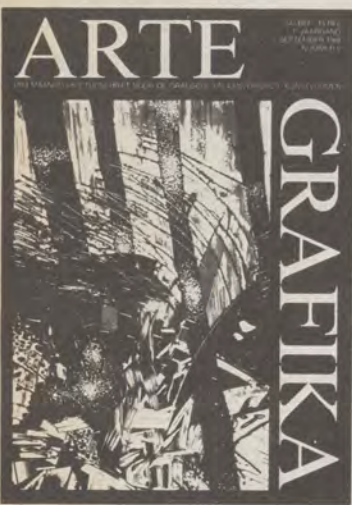
In ieder geval beweren de uitgeverij van „Arte grafika" dat het blad uniek is in zijn opvatting in de hele Benelux en zelfs ver daarbuiten. Het is in dit opzicht dat er vanaf het volgende nummer een Engelse samenvatting gepland is van de voornaamste artikelen, juist omwille van de belangstelling uit anderstalige gebieden. Op deze wijze betekent „Arte Grafika" dus ook een promotie van de grafische kunstenaars van eigen bodem in het buitenland, aldus de uitgeverij.

In tegenstelling tot vele andere kunsttijdschriften wil „Arte grafika" zich totaal richten op het gebied van de grafische kunstvormen. Dit wordt heel ruim genomen, want naast vrije grafiek komen ook verwante kunst-en ambachtstakken aan bod. Zo wordt ondermeer aandacht besteed aan bibliotheek uitgaven en aan de papierkunst en er zijn plannen om er ook de kunstboekband bij te betrekken. Daarmee wordt een zo goed als braakliggend terrein in de beneluxpers ontgonnen. Kunstgalerijen besteden, op enkele uitzonderingen na, relatief weinig aandacht aan grafiek.

Volgens de uitgeverij ontbreekt er hier informatie en coördinatie. Ze blijven beide in de kou staan: de grafiekminnaar en de grafikus. „Arte Grafika" wil de schakel vormen tussen beide.

Het tijdschrift is zéér verzorgd uitgegeven, gedrukt op glanspapier, rijkelijk geïllustreerd met zwart-wit en kleurenreproducties. Het is vlot leesbaar, gezet in een gemakkelijk leesbare letter. Vakjargon en té technische termen worden vermeden of verklaard, de artikelen worden gesteld in een niet te wetenschappelijk taal zonder evenwel banaal of oppervlakkig te worden.

Losse nummers van „Arte Grafika" kosten 240 fr., een jaarabonnement (4 nummers) kost 850 fr. Voor meer informatie kan u steeds terecht op volgend adres: Antwerpsesteenweg 43, 2710 Antwerpen-Hoboken, 03/830.50.53.



De schakel tussen grafiekminnaar en grafikus.



Werk van Willie Cools in galerij „Amily's".

— De pas opgerichte Lions-club „Tussen Zenne en Zoniën" van St-Genesius-Rode komt met een wereldpremière op de proppen: zij brengen een genummerde en getekende CD-opname uit met de eerste drie **CONCERTI VAN W.A. MOZART** (kv 175, kv 238 en kv 242) uitgevoerd op tangentevleugel. Deze concerten werden door Mozart geschreven voor tangentevleugel, een instrument dat o.m. door de komst van de piano in de vergeethoek geraakte maar door instrumentenbouwer Ghislain Potvlieghe terug werd opgediept en herbouwd. Deze CD-uitgave is bijgevolg een unieke gelegenheid om voor het eerst deze 3 concerten van Mozart te horen zoals ze door hem oorspronkelijk zijn bedoeld.

Medewerkers aan dit project zijn onder meer pianiste Catherine Mertens, Luc Devos, pianist van het „Amati-Trio" en het toonaangevend Vlaamse kamerorkest met internationale faam „I Fiamminghi" o.l.v. Rudolf Werthen

Door de uitzonderlijke kwaliteit, door de unieke samenstelling van de uitvoerders en instrumenten en door het passend moment van uitgave (weldra Mozart- en Europa-jaar), zal deze CD getuigen van wereldklasse.

De CD kost 750 fr. maar U moet wel intekenen. Alle informatie hieromtrent bekomt U bij Willy Michiels, Torleylaan 51, 1511 Huizingen, 02/360.20.40.

(samenstelling ts)

Een tikkeltje Bosch en een snuifje Breughel De bevreedende avonturen van Kasper

De achterkant van het masker is de eerste titel van een bijzondere stripreeks die op korte tijd een grote populariteit verwierf bij een breed publiek.

Met behulp van Kasper, een tovenaarsleerling, komt een jongen uit onze tijd terecht in een Middeleeuws aandoende, sprookjesachtige wereld vol gevaren. Een wereld waarin toveren een vak op school is, ridders in kastelen wonen en draken in bossen leven.

De lezer (jong én minder jong) maakt een fantastische trip in een wereld die door Jeroen Bosch of Breughel de Oude zou geschapen kunnen zijn. Op sommige ogenblikken vermoedt men dat Tolkien eveneens een handje is komen toesteken bij het totstandbrengen van dit prachtig verhaal.

Klasse

„Jagers in de nacht" is het vervolg op „De achterkant van het masker", en daarmee het tweede deel in de Kasperserie.

De beloftevolle, jonge tekenaar Johan De Moor en scenarist Stephen Desberg leverden met deze twee albums puik werk: kleurrijk,

sprankelend, voorzien van de nodige dosis humor en spanning. Kortom klasse. Met ongeduld wachten wij dan ook het verschij-



Twee charmante strips.

SWITCHING CHANNELS is een nogal stommige bewerking van het beroemde *The Front Page*. Dat werd in 1931 verfilmd met *Adolphe Menjou*, in 1940 kreeg het de titel *His Girl Friday*, waarin *Gary Grant*, *Rosalind Russell* en *Ralph Bellamy* schitterden, terwijl *Billy Wilder* het in 1974 opnieuw verfilmd met *Jack Lemmon*, *Walter Matthau* en *Carol Burnett*. **Switching Channels** moet het afleggen tegen ieder van deze versies. Ik begreep *Kathleen Turner* niet, of ze moest er erg opuit zijn ge-

Nieuw in de bios

weest eens aan te tonen dat ze ook *Burt Reynolds* en *Christopher Reeve* van het doek kon spelen. Goed om te vermageren deze film, want het zweet breekt je uit als je ziet wat regisseur *Ted Kotcheff* met dit toch sterke verhaal uithaalt.

Ik weet niet waarom **Salaam Bombay** (Camera d'Or — Cannes 88) nooit in deze kolom aan bod kwam. Producer en regisseur is de in India geboren *Mira Nair*, die aan de Amerikaanse universiteit van Harvard haar opvoeding genoot en daarom is deze film dan ook erg Amerikaans-professioneel gemaakt, terwijl het onderwerp — de troitorkinderen van Bombay — erg Indisch is. Het gaat over de tienjarige *Krishna (Shafiq Syed)*, wiens enige betrachting in het leven overleven is. Zijn moeder heeft hem aan de deur gezet en hij moet vijfhonderd roepies meebrengen, die hij moet ophalen in de sloppen van Bombay. In plaats echter dat het zijn dood wordt, wordt het een uitdaging voor de erg vindingrijke *Krishna*.

De film maakt geen zielig hoopje ellende van *Krishna*, maar vertelt wat een uitdaging het leven is voor de meeste Aziatische kinderen. Dit is een sociologische film die een sentimenteel (maar niet té) verhaal vertelt, dat koorddanst tussen smartlap en doku-drama.

Mujeres al Borde de Un Ataque de Nervios is van de 37-jarige man van *La Mancha*, de Spanjaard *Pedro Almodóvar*, die met deze film de hoogste Europese filmonderscheiding, de *Félix*, won, naast de *Golden Globe* greep en nu ook een *Oscarnominatie* als beste Buitenlandse Film in de wacht sleepte.

Toen de bekendmaking van deze Europese prijs op vele Europese TV-netten afrolde, bleek *Almodóvar* voor de meeste kijkers een illustere onbekende. Hoe kon het anders? Zijn vorige films hadden nauwelijks het art-circuit gehaald, want *Almodóvar* was een buitenbeentje. Het scheelde trouwens geen haar of de Belgische

verdelers van een van zijn vorige films *Matador*, had hem in het pornocircuit gestoken. Want dat is *Almodóvar*, een post-Franco Spanjaard, los van alle banden. Hij verhuisde op zijn 17de uit de provincie naar Madrid, had een tijdje een rockband, schreef en publiceerde een pornografische filmroman en ging dan een tijdje voor de Spaanse PTT werken, waar hij voldoende tijd had om zijn twee eerste scenario's uit te werken. Maar nu met *Vrouwen op de rand van een zenuwcrisis* heeft hij een vrij klassieke, humoristische film gemaakt, die hier en daar aan het betere werk van *Billy Wilder* herinnert, niet toevallig een van de mensen die *Almodóvar* het meest bewondert.

De hoofdrol wordt vertolkt door *Pepa (Carmen Maura)* — die we reeds in vroegere *Almodóvar* films in alle staten van kleding en ontkleding zagen. We krijgen een inkijk in haar flat, want het daar dat de meeste actie zich afspeelt. We maken kennis met haar eigenaardige, en daardoor komische, vriendin, dan komt de zoon van de man die *Pepa* heeft in de steek gelaten opdagen, dan diens vrouw die in alle staten verkeert, een andere vrienden, twee ome agenten, een advokate en een homofiele taxichauffeur. Deze soep wordt op een schitterende wijze bereid door meesterkok *Almodóvar*, die met deze film bewijst dat hij ook het grote publiek kan bescapen, zonder zichzelf te verloochenen. De race tussen een taxi en een motor richting luchthaven, is om te gillen.

Deze snelopende film heeft ook nog een erg goeie soundtrack meegekregen, vol heroïsche, pathetische muziek. Post-Franco in Spanje lijkt de Spaanse film goed te doen.

Willem Sneer



Carmen Maura, een vrouw op de rand van een zenuwcrisis.

De Nieuwe Grieken Naar een verzoening tussen mens en kosmos

„Nu leeft de mens in een donkere kamer. Hij weet niet hoe zijn medemens eruit ziet, weet niet wat 'n groep is, weet niet wat het leven noch wat de kosmos is. Van een héél klein beetje weten we ieder iets. Buiten de kamer schijnt de zon. Maar we zien ze niet.”

HET is een recente uitspraak van de vrijzinnige filosoof Leo Apostel, die met J. Kruijthof aanneemt dat het rationeel is de kosmische samenhang religieus te duiden, zoals ook de Griekse denkers in de oudheid meenden. De uitspraak herinnert aan Plato's allegorie van de grot. Deze Griek (+ 347 v.K.), die de hele Westerse wijsbegeerte inspireerde, leefde in een tijd waarin men alles nog niet tot in de kleinste elementjes afsplitste om die dan afzonderlijk te ontleden, in feite onttrokken aan hun relaties, hun omgeving. In *Orde uit Chaos* (1985) noteren Nobelprijswinnaar I. Prigogine en I. Stengers (filosofe en scheikundige), dat men daarbij meestal vergat de stukken weer aan mekaar te passen.

Een nieuw wereldbeeld

Uit vele hoeken, wetenschappelijke en wijsgerige, ongelovige en gelovige, klinkt de roep steeds duidelijker om een nieuw wereldbeeld, een nieuwe totaalvisie. Men wil 'n kosmologie die mens en natuur, geest en stof terug samen ziet, wat sinds Descartes (+ 1650) niet meer gangbaar was.

Vanaf Descartes en Newton (+ 1727) dacht men die natuur, de natuurwetenschappen en alles wat ermee te maken krijgt mechanisch. In de twintigste eeuw zag Taylor de arbeidssamenleving zo. Ch. Chaplin bracht het resultaat in beeld in *Modern Times*.

Vanuit de wetenschappelijke wereld stapte men vandaag af van dit mechanisch denken. Er wordt om bruggen tussen de verschillende vakken en vakgebieden gevraagd. Daarenboven legt 'n mechanisch beeld geen nieuwheid uit. Alles ligt dan vooraf vast: in feite is er dan geen geschiedenis meer, er gebeurt niets nieuws. Dit terwijl iedereen vaststelt dat „alles stroomt” (Heraclitus, + 475 v.K.). Het bestendige vervloei voortdurend in wording. Alles verandert. Het blijft de glorie van de oude Griekse denkers, de mens niet als vreemdeling in de kosmos gedacht te hebben maar als verwant. Met hun ervaring stelden ze het huidig grondprobleem: Hoe rijm je zijn en worden, het bestendige en het nieuwe samen? Hoe moeten we de orde in de wereld vandaag denken? Het is de vraag naar een verzoening tussen mens en natuur, tussen religie, filosofie en wetenschap. „*Science suggested a cosmology and whatever suggests a cosmology suggests a religion*”, schrijft de XX-eeuwse pionier van dit nieuwe pogen, A.N. Whitehead, in zijn pas vertaalde „*Religion in the Making*”.

Whitehead

„Het huidig type van orde in de wereld is opgestegen uit een onvoorstelbaar verleden, en het zal zijn graf vinden in een onvoorstelbaar toekomst. Rest alleen maar

het rijk van de abstracte vormen en de creativiteit, met haar voortdurende gedaantewisselingen, altijd opnieuw bepaald als ze is door haar eigen schepselen en door God, van wiens wijsheid alle vormen van orde afhangen”. — Zo eindigt Whitehead „De dynamiek van de religie” in de vertaling van de eminente Whiteheadkenner, prof. Jan Van der Veken.

De briljante Engelse wiskundige (1861-1947) verkocht zijn theologische bibliotek na WO I aan een opkoper. Ze had het antwoord op zijn vragen niet gegeven. De geleerde bleef zoeken naar wat werkelijk is. Hij ontloopte zich tot degene die nu als de grootste metafysicus van onze eeuw verschijnt, rationeler dan Teilhard de Chardin met wie hij 'n aantal intuïties deelt, coherenter dan A. Einstein. In die filosofische hoedanigheid werd hij uitgenodigd om in Harvard te doceren, op 'n ogenblik dat zijn synthese zowat vast lag.

In plaats van uit te gaan van het machinebeeld, kiest Whitehead voor het „ik-model” als metafoor: „*Zoals wij in onszelf een stroom van gebeurtenissen waarnemen, die door zelfschepping en betrokkenheid op de wereld gekenmerkt wordt, zo doet ook de hele wereld zich aan ons voor als een veelheid van gebeurtenissen (de „schepselen” van daarenboven), waarin op alle niveaus een bepaalde vorm van zelfschepping plaatsgrijpt en die alle met elkaar in onverbreekbare relatie staan. In de mens openbaart zich aldus op exemplarische wijze wat zich overal in de kosmos op een meer verborgen wijze voordoet. Daarom mag de studie van de mens niet gescheiden worden van de studie van de kosmos en kan de kosmos in haar diepere structuur het best belicht worden vanuit de mens.*” (Wildiers, *Kosmologie*, blz. 242). Deze relatiefilosofie ging de wereld in als procesfilosofie, terwijl Whitehead eerder van 'n wijsbegeerte van het organisme sprak.

Vanaf 1924 leest men het resultaat in een aantal opmerkelijke werken: *De Natuurwetenschappen in de Moderne Wereld* (Aula-reeks nr. 19/1959, uitgeverij); *De dynamiek van de religie* (nu pas beschikbaar); *Process and Reality*, zijn hoofdwerk (erg technisch). Van latere datum zijn *Adventures of Ideas*, *Modes of Thought*...

De vermelde Aula-pocket is niet meteen klaar voor herdruk. In de orde van de omvang, de kwaliteit en de toegankelijkheid voor 'n breed geïnteresseerd lezerspubliek is de vertaling van „*Religion in the Making*” 'n vrij voor de hand liggende eerste keuze geweest.

Religie

Centraal thema van „*De dynamiek...*” is dat religie uit de sfeer van partikuliere gemeenschappen moet losgroeien, en dat keizerlijk almachtsbeelden of vijandbeelden voor de godheid redelijkerwijze onbruikbaar zijn. Reli-



Max Wildiers.

gieus inzicht vertrekt van deze waarheid: „*De orde in de wereld, de diepte van de werkelijkheid, de waarden van het geheel en val alle onderdelen, de schoonheid van de wereld, de levensenergie, het tot vrede gekomen leven, de overwinning van het kwaad, vertonen een onderlinge samenhang. Deze is niet toevallig, maar heeft volgende reden: het universum geeft blijk van een creativiteit met een oneindige vrijheid en een rijk van vormen met ongebreidelde mogelijkheden.*” Tomeloos kunnen creativiteit en het abstracte rijk der vormen niets voortbrengen, „los van een harmonisch op elkaar afstemmen van het geheel van de mogelijkheden” als aanbod aan alle wordende feitelijkheden. Daartoe is God de mogelijkhedenvoorwaarde. Dat is zijn wijze van in-wegheid en goedheid in elk proces van zelfscheppend werk.

Religie die zo ademt, is 'n krachtig geloof dat de binnenkant zuivert.

Jan Van der Veken, aanvankelijk goed thuis in de existentiële filosofie en in de sekularisatieproblematiek, heeft van dit boek niet enkel een deskundige en inlevende vertaling gemaakt. Via noten en toelichtingen zorgt hij voor

meer dan een commentaar. Hij biedt ons taalgebied een eerste algemene inleiding op Whitehead in boekvorm, maakt hem beter verstaanbaar en situeert dit a-Kantiaans denken ten opzichte van andere denkposities. De lezer merkt die inspanning vooral vanaf het derde hoofdstuk. Volgend jaar verzorgt J. Van der Veken de uitgave van sleutelteksten inzake het procesdenken, dat in het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte naast het Husserl-archief 'n centrum vond. Zijn „*Dynamiek*” draagt hij op aan Max Wildiers.

M. Wildiers

Deze telg van Franciscus is niet enkel bekend om zijn moedige Vlaamse en kerkelijke standpunten, die erg jong overkomen. De ruime denker burgerde bij ons niemand minder dan P. Teilhard de Chardin in. Hij gaf diens werk uit ondanks rooms verbod. Zijn verkenningen vloeiden samen in het gelauwerde „*Wereldbeeld en theologie*, van de Middeleeuwen tot vandaag (1973)”. Thans biedt hij 'n definitieve en ruime herwerking aan.

Hierin toont hij hoe cultuur als een totaalbegrip inzake het hele

denk- en leefpatroon verweven is met een wereldbeeld, een kosmologie, en hoezeer de crisis van het ene en van het andere van „*wanklank tot chaos*” leidt. De kristelijke theologie heeft eeuwenlang 'n kosmologie gesteund die niet meer kon. Zij heeft een gebouw dat niet meer te restaureren viel, 'n statisch en hiërarchisch wereldbeeld, met de ladder als metafoor, nodeloos gestut. Het was begrijpelijk, maar het was fout: wie fout denkt over de „schepping”, denkt ook fout over de „Schepper”. Tenslotte loste deze theologie haar eigen belang op. Inmiddels had de machine als metafoor zich doorgezet, schijnbaar met welvaart en vooruitgang voor de Westerse wereld. Ook dit beeld, in al z'n uitingen, is als waarheid nu ijdel gebleken en als handelingspatroon op grenzen aan de groei stuk aan het lopen. In Teilhard de Chardin, het personalisme en het procesdenken ziet M. Wildiers terug 'n verzoening van theologie, filosofie en kosmos dagen.

Maat van de mens

In deze geheel herziene en herschikte druk van zijn „*Wereldbeeld en Theologie*” blijft Wildiers trouw aan de meest vruchtbare aanzetten uit verleden speurwerk. Deze herwerking kreeg 'n nieuwe titel *Kosmologie in de Westerse Cultuur*. Vanwege de grondige veranderingen is deze andere titel volkomen gewettigd. Hij ontvouwt de nieuwe denkbeelden, ook Oosterse, meer dan het in 1972 kon, al is de grondvisie ongewijzigd.

Niet het verleden en de bestaande orde zijn het beginsel, maar de toekomst, met haar eschatologische kern. Het menselijk handelen wordt pas volledig verantwoordelijk handelen, als men het kosmisch-religieus evalueert, in plaats van louter interpersoonlijk. In de menselijke persoon, in zelfbewustzijn en vrijheid, openbaart de kosmische evolutie haar diepste krachten en betekenis. Voor de kristen is Kristus daarin drijfkracht en hoogtepunt. Hier sluiten nieuw wereldbeeld, wijsbegeerte en mystiek een nieuw verbond.

Hij besluit: „*Luider en luider klinken de stemmen die hun onbehagen in de huidige geestdodende en geweldplegende cultuur uitschreeuwen, een onbehagen dat vooral in de opgroeiende generatie voelbaar is. Misschien kan de nieuwe visie op de kosmos (...) het voorteken zijn van een nieuwe naar schoonheid en harmonie strevende cultuur. Want de maat van de kosmos is de maat van de mens.*” (blz. 284).

Het is de verdienste van deze scrutator, de nieuwe denkbeelden alert doorgenomen te hebben en ze in hun betekenis gevat te hebben in een aantrekkelijke synthese, die de weg toont.

mjl Cels

— *De dynamiek van de religie*. A.N. Whitehead. Uitg. DNB, Kapellen. 1988. 495 fr. (Vertaald en toegelicht door J. Van der Veken).

— *Kosmologie in de Westerse Cultuur*. M. Wildiers. Uitg. DNB, Kapellen, 1988, 795 fr.

Jos van den Bogaert: Veelzijdig en sterk talent

Jos van den Bogaert is een (al te) bescheiden kunstenaar. Met zijn tentoonstelling in de wandelzaal van het Gemeentehuis te Mortsel bewijst hij eens te meer, aan de hand van een veertigtal stukken, de trefzekere veelzijdigheid van zijn talent en de diepgang van zijn technische vaardigheid.

JOS VAN DEN BOGAERT (1935) studeerde aan de Koninklijke Akademie en het Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen. Van 1980 tot 1988 was hij (een graaggezien) docent aan de Akademie te Mortsel, functie die hij tevens waarneemt aan de Akademie te Berchem. Naast zijn grafische bedrijvigheid (litho's en gewassen tekeningen) legt hij zich ook toe op beeldhouwwerk. Zo concipieerde hij in opdracht van het Davidsfonds een bronzen basreliëf van wijlen Piet de Somer, rektor van de KUL.

Arles

In gewassen tekeningen en litho's die soms sanguines in herinneringen brengen, roept Van den Bogaert graag Arles op. En dat is niet zijn enig raakpunt met Vincent van Gogh. Ook Van den Bogaert verkeert in de ban van het fascinerende en sterk afgetekende landschap, van zon en licht die als een fanfare exploderen. Van Gogh schreef aan zijn broer Theo dat in de ziel van bepaalde mensen een groot vuur brandt, waar niemand zich aan komt verwarmen. Dat innerlijk vuur zou uitgerekend in Arles een ware brand worden. Dat hoog opblaaien van anderzijds toch beheerst lyrisme kenmerkt ook Van den Bogaerts werken uit Arles, waarbij ook de trefzekere aanwending van de lijn schatplichtig is — in de gunstige betekenis van het woord — aan de Nederlandse meester. De feilloze kracht en trefzekerheid van de lijn wordt daarbij ongetwijfeld gevoed door Van den Bogaerts vakmanschap als lithograaf: de fysieke kracht en beheersing die noodzakelijk aan de dag moeten gelegd worden om de steen te onderwerpen, kenmerkt ook zijn tekeningen.

Symbolisme

De behandeling en aanwending van de kleur verlenen aan het tot de essentie herleide realisme een ondefinieerbare sfeer van poëtische, dan weer verontrustende vervreemding. De vlakverdeling van de stillevens — bloemen en planten — vertoont een haast vanzelfsprekend gevoel voor constructie. En wanneer Van den Bogaert zich „dekoratief” opstelt, dan hanteert hij een vormtaal die verwant is aan een bewuste mengeling van Japanse en Art Nouveau-motieven. In indrukwekkende litho's zoals *De laatste trein* of *De laatste zet*, komt die fin-de-siècle sensibiliteit aan bod, door de aanwending, respectievelijk van geraffineerde florale motieven met de zo typische zweepslijnen en Beardsley-stippen, en van zichtbare, sierlijke metalen constructies.

De symbolische boodschap die de kunstenaar in die werken verweeft, verkrijgt in stukken als *Het laatste oordeel* en *Geheim akkoord* de bovenhand: enerzijds een allegorie van de apocalyps, anderzijds een angstbeeld van de wereld tijdens de nucleaire winter.

Beeldhouwwerk

Van den Bogaert is niet alleen een virtuoze en vakkundige beoefenaar van de lithografie, ook op groot formaat. Ook in zijn beeldhouwwerk komt zijn bezetenheid voor de natuurlijke vormen tot hartstochtelijke en wel lustige uitdrukking. „*De al pure schoonheid der lichaamsvormen weet hij te bezielen en met ontroering aan de toeschouwer over te brengen*”, merkt Remi de Cnodder terecht op. In sterk gestileerde en gestroomlijnde werken weet hij echter ook de door de vorm teweeggebrachte emotie tot een haast abstract teken uit te zuiveren.

Een boeiende tentoonstelling die door velen een openbaring zal zijn.

Henri-Floris Jaspers

— Gemeentehuis Mortsel, Liersesteenweg 1, 2510 Mortsel. Nog te bezoeken op zaterdag en zondag 11 en 12 februari, van 10 tot 12u. en van 14 tot 18u. Atelier: Generaal Lemanstraat 61, 2018 Antwerpen.



Jos van den Bogaert aan het werk in het Frans Masereel-Centrum te Kasterlee. Naast zijn grafische bedrijvigheid legt hij zich ook toe op beeldhouwwerk.

Het fenomeen Harry Kemelman Zaterdag kreeg de Rabbi honger

Niemand kijkt op als je over Father Brown spreekt die een misdaad oplost — en de meesten kennen hem ook — maar als je de naam Rabbi David Small laat vallen, stuit je meestal op een gezicht als een vraagteken, ook bij doorgewinterde detektiveromanlezers. Dan heb je de fanaten die weten dat de Amerikaan Harry Kemelman deze Rabbi — die weinig of geen kemels (bokken) schiet — als hoofdpersoon laat fungeren onder de meest gekke titels.

DE eerste in die reeks *Die Vrijdag sliep de Rabbi lang*, verscheen in Amerika begin van de zeventiger jaren, het is pas sinds kort dat hij werd vertaald.

Zaterdag...

Yom Kippoer viel dit jaar samen met de wekelijkse sabbat, het maakte de dag niet heiliger — dat was onmogelijk — maar wel stelde het de meeste joden in staat, deze feestdag te vieren zonder hun normale werkweek te onderbreken.

Niet dat het Isaac Hirsch iets

kon schelen, sinds jaren had hij al geen synagoge aan de binnenkant gezien. Waarom zou hij dit jaar? Neen, Isaac zou naar het lab gaan, om nog wat te werken. Maar iemand levert een fles drank af voor de burens en die zijn niet thuis en Isaac tekent maar voor ontvanging. Isaac heeft een drankprobleem. Zijn vrouw is gaan oppassen bij de burens, die wel naar de synagoge zijn.

De volgende dag is Isaac dood. Hij wordt in zijn garage, in zijn auto gevonden. Doodsoorzaak volgens de politie: ongeval, door overmatig drankgebruik en uitlaatgas. De mooie, niet joodse

weduwe, wil dat haar man op de joodse begraafplaats wordt begraven. Dat gebeurt ook. Maar dan doen er geruchten de ronde dat Isaac een zelfmoordenaar zou zijn en dan gaan de poppetjes aan het dansen.

...kreeg de rabbi honger

Enkele gemeenteleden, die niet zo'n hoge pet ophebben van Rabbi Small, proberen alle gelovige joden van het kleine stadje Barnard's Crossing (Nieuw Engeland), op te zetten tegen de geheimzinnige, verstrooide, zeer intelligente, maar bescheiden — sommigen vinden zijn bescheidenheid vals — joodse functionaris, die ze in de eerste plaats toch al niet als Rabbi wilden. Waarom? Omdat een zelfmoordenaar nu eenmaal niet in heilige grond mag worden begraven. En de verantwoordelijke voor de verkoop van grond op het kerkhof, is niet toevallig op zijn beurt een goeie vriend van de architect die grootse plannen heeft met de

synagoge, waartegen Rabbi Small zich echter verzet.

In de eerste plaats biedt Rabbi zijn ontslag aan, aan de gemeente, die ze echter in beraad houdt, dit tot opluchting van zijn vrouw, die hun eerste kindje verwacht en hen al aan de bedelstaf ziet. In de tweede plaats heeft Rabbi een diep gesprek met Hugh Flannigan, zijn vriend die kommissaris van politie is. Wat later blijkt dat Isaac Hirsch wel eens zou kunnen vermoord zijn. Dan zijn we wel reeds halfweg het boek, maar geen ogenblik heb je je daar aan gestoord. Kemelman is zo'n schitterend verteller en doorweeft zijn verhaal met zoveel informatie over joodse wetten, joods inzicht en joodse humor, dat deze op zichzelf reeds het boek waardevol maken.

Hoe *Zaterdag kreeg de Rabbi honger* eindigt moet je zelf maar uitvinden, het is echt de moeite waard. Voor diegenen die zich Rabbi-fans willen noemen, geeft ik nog mee dat *Woensdag werd de Rabbi nat* en *Donderdag zei de Rabbi nee* bij De Slegte aan de prijs van 60 fr. kunnen worden aangeschaft, maar ze zien er niet zo leuk uit als deze zaterdag die verscheen bij uitgeverij BZZTöh (voor Vlaanderen: Contact Edegem).

— Zaterdag kreeg de Rabbi honger. Harry Kemelman. Uitg. BZZTöh/Contact Edegem.

Tegen elke vorm van fundamentalisme

De smalle weg van J. Kerkhofs

„In onze landen kan een vernieuwing van het geloofsleven alleen tot stand worden gebracht door moeizaam werken van onderuit, niet door een bliksembezoek van buitenaf.

Ten diepste vragen mensen zich af hoe ze nog gelovig kunnen zijn in een na-kristelijke wereld. Maar daar bestaan geen voorgedrukte modellen voor, het antwoord kun je alleen maar samen vinden via vallen en opstaan.”

TOT zover het slotcittaat in een interview van J. Kerkhofs s.j. in Elseviers Weekblad (april 1985), vlak voor het pausbezoek aan de Lage Landen.

Uitdagingen

De gereputeerde socioloog, te Leuven hoogleraar in de pastoraaltheologie, enkele jaren terug nog in het nieuws met een Europees waardenonderzoek (*De stille ommekeer*, 1984), somde in dat interview een zevental uitdagingen op voor de rooms-katolieke kerk: echte inkulturatie, zodat de regionale kerken vormen vinden die in hun socio-kulturele situatie passen; de veranderende rol van de vrouw in de samenleving en in de kerk; de bio-ethiek van conceptie tot dood; de oecumenische beweging, waarbij de spanningen op dogmatisch vlak wellicht minder zwaar zullen wegen dan de moeilijkheden aangaande de ethische zaken; de binnenkerkelijke problematiek inzake de ambten en de bedieningen, bij stijgend gebrek aan priesters; het vraagstuk van de internationale solidariteit en tenslotte de rol van de paus in al deze materies.

In „De smalle weg” neemt de 64-jarige hoogleraar de draad van deze uitdagingen op. Vanuit zijn deskundigheid en als bevoorrecht getuige van het beleid in de Kerk en in kristelijke instellingen wil hij jongere lezers bemoedigen om kernen van hoop te vormen.

Hij werkt dit bedachtzaam vooruitstrevend uit. In principe schuwt hij de polarisatie in de kerkgemeenschap en bij haar bedienaars. In feite aanvaardt hij dat ze ooit onafwendbaar kan zijn. Deze geest typeert de flamingante en gelovige generatie van J. Kerkhofs, die ons kerkbeeld bepaald heeft, en onderscheidt ons van het polariserend *hollands model*. Bij die progressieve aanpak gaat veel aandacht naar onze post-traditionele situatie, waarin het verhaal van het Rijk Gods als kritische instantie volgens kristenen moet voortleven.

Diasporatijd

Na de ballingschap (6de eeuw voor Kristus) was de „diaspora” de naam voor het joods volk in de verstrooiing. Nu het *volk Gods* de mist in gaat (?) — in Vlaanderen wat trager — krijgen geloofs-gemeenschappen dit „diasporastatuut”. Kristenheid wordt niet meer gevraagd, kerk nog nauwelijks... kernen van hoop echter wel (p. 7). Het traditioneel geloof, de instellingen en de tekens boeten elke dag aan belang in. Je leest het af op 'n statistiek over „geloof in het hiernamaals”. Je ziet het niet enkel aan de biechtpraktijk. De verovering van de wereld voor Kristus, naar sommige Katolieke Aktie-leuzen, werd een „échec”. Het is 'n goedkope bewering en een evidentie.

De „verovering” is opgegeven. Kristenen zoeken vandaag de smalle weg om te getuigen van de hoop die hun leven heelt. Het

sociologisch kristendom geeft dit getuigenis geen draagkracht meer, alhoewel er steeds structuren nodig zullen zijn. Het westers klimaat is er een van wijdverbreide onverschilligheid ten opzichte van zulk 'n getuigenis. Alles werd onttoverd. Wie wil, moet op eigen houtje op zoek gaan naar het antwoord op zinvragen... „Dat is snerpande pijn... geen sacrale opium kan ons dat nog doen vergeten... de samenleving na de godsdienst is ook de samenleving waar het probleem van de waanzin en van ieders persoonlijke verwarring een ongekende ontwikkeling doormaakt.” Het is de samenleving die de individuen psychisch uitput... „L'ère du vide”, de schemerzone waarin mensen tenslotte doelloos rondraaien. Het is één opvallende zijde van wat wij meemaken, voor velen de keerzijde van de positieve godsdienst- en gewetensvrijheid.

Ontreddeering en hoop

Wat J. Kerkhofs vraagt en voorstelt is een soepel gestructureerde kontaktnaam met de plurale samenleving, een werkzame *ethiek van de dialoog* die past bij interkerkelijk en binnenkerkelijk pluralisme (de regionale kerken, de ambten, de vormen). Dat geeft aan katholiciteit (= algemeenheid) weer een bevrijdend perspectief. Kerknorm is daarbij: stichting van Jezus zijn en geestelijk vrij om die oorsprong scheppend in de geschiedenis vorm te geven.

„Broedplaatsen”

Tegen deze achtergrond wordt naar de beweging gekeken. Haar zaak is het Rijk Gods... de verbroedering van lam en wolf die hier en nu een aanhef neemt, het „sta op en wandel” voor wie te kort gedaan wordt. Kerken zijn niet de zaak zelf, maar verwijzen ernaar. Ze hebben hun deel voorlopigheid. Dat is 'n sterke oecumenische idee. Model is een zusterlijke en broederlijke gemeenschap, alsook het *groepje* apostelen rond Jezus, *met de vrouwen etc.*, geen hiërarchische kerkidee (herders en kudde), geen klerikale visie zoals in de traditionele tijd van de „kristenheid”. *Humanae Vitae* (1968) en de bevrijdingstheologie hebben de armoede van de huidige gezagsuitoefening aangetoond.

Van de getuige verwacht de auteur dat hij de essentie van zijn geloof ziet, beleeft en te zien geeft op 'n open én overtuigende wijze, als 'n tastende tochtenoot onderweg met anderen. Dit realistisch bouwen aan het Rijk veronderstelt 'n netwerk van „broedplaatsen”, geen loges, waar kristenen onderling zoeken hoe zij in de plurale samenleving mensenrechten en kansarmen bevorderen, hoe zij als kernen van hoop te hopen geven, en welke daarbij hun anders- of niet-gelovige bondgenoten kunnen zijn. Als voorbeeld citeert J. Kerkhofs Mouniers *Esprit* (de non-konfor-



Jan Kerkhofs.

misten van de jaren dertig), Dondeynes Universiteit, Rechtaardigheid en Vrede-groepen.

Dat daarbij ook 'n kristelijk instellingswezen denkbaar is, als beeld van eigen identiteit, moet niet geschuwd worden, voorzover het zichzelf niet tot doel verheft, maar met anderen gestalte geeft aan hoop.

Ook hier 'n pleidooi voor subsidiariteit en pluralisme in dit netwerk dat wel eens ten prooi valt aan binnenwaarts imperialisme, en de waarschuwing tegen lippendienst wel gebruiken kan. Wanneer 'n beraad van deze instellingen over vrede, gerechtigheid en natuurbehoud, waartoe de kerken opriepen, vraagt de hoogleraar zich af.

Krampvrij

Op de smalle weg, met een versmalde basis, vindt de tochtgenoot heel wat eenzaamheid en ontreddeering. De auteur roept daarom op tot interpersoonlijke bemoediging en vriendschap, hier sakrament genoemd. Het zijn de gevoeligste bladzijden.

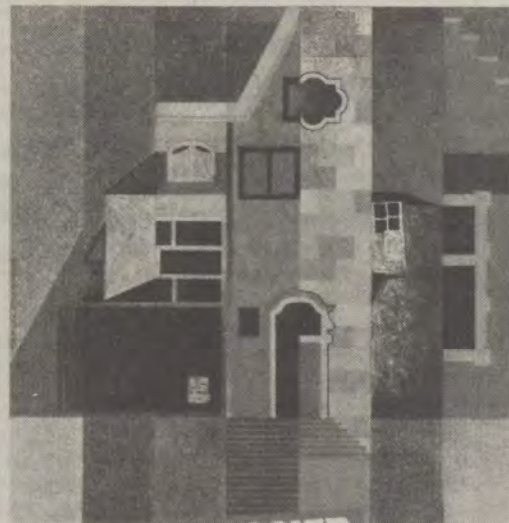
Het hoofdstuk over de emancipatie van de vrouw, „een ontreddeerende uitdaging”, de man-vrouw-relatie en het kind „ide-ëel” beleven. Het neemt niet weg dat het geheel kristenen een krampvrije weg toont, deze van „nieuwe fenotypen (die) door mikro-mutaties in de huidige wereld voorbereid (worden)” (K. Rahner, p. 182). De kerkervaring van J. Kerkhofs, die 'n ernstige poging onderneemt om elke vorm van fundamentalisme te weren, verleent zijn geesteskind bijkomend belang. De beste dankbetuiging die gelovigen hem zouden kunnen geven, ter bekroning van zijn loopbaan, is wellicht de samenroeping van een echte „staten-generaal” inzake vrede, gerechtigheid en milieu, waarbij alle groepen, ook de randkerkelijken, betrokken zouden zijn.

mjl Cels

— De smalle weg. Jan Kerkhofs. Uitg. DNB Kapellen, 1988. 595 fr.

DEZE WEEK IN
knack
EEN NIEUW DOSSIER

knack



DOSSIER

MIJN HUIS

Köpen, huren of bouwen? — Gezond wonen —
Hoe woont de Vlaming? — Het intelligente huis

Supercup al half gewonnen

Twee uitersten in een kleine stad

KV Mechelen beleeft gouden tijden. Sportief althans. In vier dagen tijd ruimde de ploeg van Aad de Mos twee moeilijke hindernissen op. Tegen een ontgoochelend en weinig gemotiveerd PSV werd de Supercup al half gewonnen en in de nationale competitie liepen de Maneblussers één punt en één winstmatch verder uit op Anderlecht. Eén punt is niets maar in de huidige omstandigheden is het erg veel.

BINNENLANDS zijn dé afstanden tussen top én de middenmoot en tussen de top en de degradatiezone zo onheilspellend groot geworden dat niemand zich nog vooraf echt kan opwinden over de uitkomst van halve en hele topmatches. Zoals de zaken er nu voorstaan zal er veel moeten gebeuren om KV van de kampioenstitel te houden.

Kanonniërs

KV Mechelen-PSV Eindhoven was een leuke wedstrijd voor de supporters van de thuisploeg. Alhoewel, wedstrijd. De Nederlanders lieten een halve reservenploeg opdraven en vrijwel niemand van de gloeilampenfabriek bleek bereid zijn voet ver uit te steken. Die Supercup stelde sportief trouwens nooit veel voor. Zoals een Nederlandse krant het kleurrijk omschreef: „Zij is wat Sinterklaas is voor de middenstand”. Een manier van gemakkelijk geldgeven.

De televisie wil immers altijd graag geld afdokken wanneer de beelden rechtstreeks mogen worden doorgestruald (in binnen- én buitenland) en de clubs laten nieuwe visitekaartjes drukken wanneer aan het palmares zo'n Supercupoverwinning mag worden toegevoegd. We leven immers in een wereld van schijnprestige.

Waarmee we niet willen zeggen dat KV vorige week woensdag niet uitstekend voetbalde. Integendeel zelfs. We zagen de kanonniërs — voor wie het niet moest weten: het koosnaampje van KV's legendarische kampioenploeg uit de tweede helft van de jaren veertig — eigenlijk nooit beter voetballen. Snel, precies, efficiënt en spektakulair. Natuurlijk was het verzwakte PSV een gewillige prooi maar toch... Trainer de Mos en zijn spelers hebben in een paar jaren enorme afstanden afgelegd en er zit sportief duidelijk nog groei in. De kompetitiematch tegen buur Racing was slechts een toemaatje, een gourmandisetje opgediend in een klasserrestaurant. De fel bevochten derbies uit (het verre) verleden zijn een schim geworden.

Poeha

In Mechelen wordt gevoetbald aan verschillende snelheden. KV is een topklasser en Racing een derde klasser. Het probleem is

dat beide momenteel in onze hoogste afdeling voetballen en daarmee is zo ongeveer alles gezegd. Om de woorden van Racingtrainer Rik Pauwels (in een interview met Het Nieuwsblad) zo ongeveer te citeren: „De helft van de huidige eerste klassers zou voor tien jaar zeker zijn gedegradeerd. Qua kwaliteit kent ons voetbal een dieptepunt. Het niveau van onze competitie wordt steeds lager en de toeschouwersaantallen blijven dalen. Anderlecht lokt op verplaatsing nog amper 5000 toeschouwers. Het niveau van de buitenlanders in onze competitie is fel teruggesakt. Welke vreemde speler komt nog in aanmerking voor de Gouden Schoen? Vroeger werden klasbakken als Lozano, Larssen, Haan en Schonberger niet eens verkozen. Niet alleen in eerste, ook in tweede klasse zit het goed fout. Germinal komt over en speelt in tweede naar de kop. Volgend jaar zal Zwarte Leeuw hetzelfde doen. Dat twee derdeklassers doordringen tot de kwartinales van de Belgische beker is misschien leuk maar veelbetekend.”

Zo hoort de lezer het ook eens van iemand anders. Rik Pauwels verdient lof omdat hij de poeha door de nieuwe lichte bondsbestuurders met veel opgeblazen ballonnetjes vol euforie durft doorprikken. Het is triest gesteld met ons voetbal en de jongste competitiedag bracht daar het zo-veelste bewijs van.

Anderlecht, dat waarschijnlijk nooit minder talent tussen de lijnen verzamelde, werd simpel misleid door een beperkt Beerschot en achter de kazerne — is

dat nieuwe stadion van KV nu bijna af...? — bedreven de thuisploeg en tegenstander Racing twee verschillende sporten. De profs tegen de amateurs. Het geld tegen de goede wil. „Waar een wil is, is een weg”. Zo luidt de lijfspreuk van het traditierijke Racing. Dat parool werd méér dan vijftig jaar gelden gekozen. Met het voetbal van vandaag heeft het helaas niets meer vandoen. Deze dagen telt nog enkel het geld, de sponsor, de publicitaire inkomsten. Geld scheppen is in ons voetbal de overheersende bekommernis geworden. Het spelletje is bijkomstig. Men geeft het nog niet toe maar het „feit” wordt algemeen stilzwijgend aanvaard. De tijd van de lege stadions en de televisiecamera's is angstwekkend dichtbij. Wat daarna volgt... Beter niet aan denken.

Periodekampioen

Intussen valt er links en rechts nog wel wat voetbalvreugde te

beleven. Vorige zondag werd Eeklo op zijn beurt periodekampioen. De Oostvlaamse club was in het recente verleden een goedverfde derde klasser. Nu staat diezelfde vereniging zonder acceptabele akkommodaties op de drempel van de hoogste afdeling. Het stadsbestuur zal moeten bijspringen natuurlijk. Ekeren, Eeklo, Lommel en morgen misschien ook Zwarte Leeuw en Sint-Niklaas. Rik Pauwels heeft geen ongelijk. AA Gent moest het al tweemaal ondervinden. Al blijft de ploeg van voetbalcommentator Rene Vandereycken in de eerste plaats op de „echte” kampioenstitel mikken. Die welke na dertig speeldagen recht geeft op de rechtstreekse promotie. Want Gent mag dan nog met miljoenen schuld zitten opgescheept ook daar eisen de sponsors, adverteerders en loge huurders binnen de kortste keren eerste klas-voetbal.

Flandrien



Johnny Bosman neemt een door Den Boer doorgekopte voorzet van Hofkens over en scoort tegen PSV. (foto Van Belle)

Op zoek naar een uitweg

Nationale basketbalploeg droomt van nieuw leven

Voor ons bestaat geen twijfel: na voetbal is basketbal de populairste ploegsport in dit land. Op geregelde tijdstippen proberen de volleyballiefhebbers ons het tegenovergestelde te doen geloven maar met dezelfde regelmaat bewijzen de basketbalfans dat de jarenoude hiërarchie niet in een handomdraai kan worden veranderd.

DAMME-OOSTENDE werd gespeeld in een veel te kleine zaal en voor Dame-Avanti geeft eerstgenoemde club graag het thuisvoordeel plaats voor de ruimere akkommodaties van de tegenpartij... Maak sport herkenbaar — zoals in derbies bijvoorbeeld — en je kunt het nog meemaken dat men soms toeschouwers moet weigeren...

In het honderd...

Ons basketbal heeft in de voorbije jaren veel geleden onder de afwezigheid van een respectabele nationale ploeg. Altijd was er herrie wanneer de beste spelers van het land moesten verzamelen. Ofwel weigerden de spelers aan te treden, ofwel gingen de clubs en hun leiders dwars liggen. Internationale organisaties liepen in het honderd. Sponsors zegden om vele redenen eerder toegezegde steun af en zelfs met het BOIK ging de bond in de clinch.

De situatie was zo uitzichtloos dat al de betrokkenen uiteindelijk met schaamtegevoel achter bleven. Vandaar (?) een plotse om-

mekeer. De topclubs, Oostende en Mechelen, proberen elkaar te vinden en Fiba-leider Leon Wandel werd door de federatie naar voor geschoven als manager van de nationale ploeg. Deze Brusselaar moet voor zijn team spelers, coaches, sponsors voldoende geld vinden. Hij heet gehaaid genoeg te zijn om deze moeilijke opdracht succesvol aan te kunnen.

Want moeilijk is het ongetwijfeld: de Amerikanen bepalen immers het kwalitatief niveau van onze competitie. Onder de top-schutters weinig of geen Belgen. Bovendien zijn de grote spelers persoonlijkheid zeldzaam omdat jonge talenten onveranderlijk in dienst moeten spelen van die betere Amerikanen. Wandel probeert evenwel grote middelen aan te wenden: hij wil met Jack Ramsey als supervisor naar het kwalificatietoernooi van het Europees kampioenschap in Portugal.

Stimulans

Die Ramsey is een gekroonde coach van het Amerikaanse prof-

basket. Hij zal, met Tony Van den Bosch, moeten recht maken wat krom is. Maar de man is veel te duur om hier maandenlang de zaken te leiden. Daarom bestudeert hij in de States videobanden met Belgische competitie-matches. Om zich een oordeel te kunnen vormen over wat wel en niet mogelijk is. Op zichzelf klinkt het natuurlijk half onmogelijk maar daar staat toch wel tegenover dat onze vertegenwoordigers in de Europacupcompetities (Mechelen, Oostende en Mariembourg om de voornaamsten te noemen) geen mal figuur sloegen en dat precies die clubs de spelers zullen leveren die in mei de ruggegraat van de nationale ploeg moeten vormen.

Er leeft dus weer wat in ons nationaal basketbal. Suksessen van de nationale ploeg zijn altijd, en voor elke sport, een stimulans geweest voor verdere gunstige ontwikkelingen. Indien al de betrokkenen daarmee rekening willen blijven houden, krijgt het basketbal wellicht nog eens de aandacht waar het recht meent op te hebben.

SPORT



Een beeld van de stemming op het statutair VU-kongres te Mechelen. Waar heb ik die stemkaart toch gelaten, denkt vice-premier Schiltz... (foto De Soete)

Vrijdag 10 februari te Brussel

Studiedag over Eg-landbouwbeleid

De Volksunie-Europarlementsleden Jaak Vandemeulebroucke en Willy Kuijpers nodigen uit op een informatiedag over het landbouwbeleid. Welke zijn de actuele problemen? Welke zijn de toekomstperikelen?

Braakleggingspremie, interventie, medeverantwoordelijkheidshelling, directe inkomenssteun, vervroegde uitreding, kwotaregeling, superheffing. Evenzoveel voorbeelden van het Europees landbouwjargon.

Maar „Europa” zit ook verstrengd in „een oorlog” met de VSA over de kwaliteit van het vlees. Over deze en andere problemen wordt een hele dag van gedachten gewisseld.

9u.30: Verwelcoming door Jaak Vandemeulebroucke. Inleiding door de heer Camiel Adriaens, Voorzitter Algemeen Boerensyndikaat.

Aktuele problemen

10u.: Het zuivelbeleid.

„De Europese opties” door mevrouw M. Van Dam, DG VI, Europese Commissie.

„De Belgische toepassing” door de heer H. Hooyberghs, eestaanwenzend ingenieur van het Bestuur van de economische diensten.

Gevolgd door discussie met de zaal.

11u.30: De Pachtweg: totstandkoming, toepassing en praktische problemen door een vertegenwoordiger van de minister van Landbouw en Europese Zaken.

12u.30: De kwaliteit van ons vlees: een toelichting bij de werkzaamheden van de speciale onderzoekskommissie naar de kwaliteit van het vlees in Europa door Jaak Vandemeulebroucke, Lid van het Europees Parlement en lid Onderzoekskommissie Europees Parlement.

Vier jaar Groenboek

15u.30: Het Europees landbouwbeleid, actuele problemen en toekomstperspektieven door de heer Debaere, DG Landbouw Europese Commissie en de heer L. Vandenberghe, landbouwkundig ingenieur, Dienst Integratiepolitiek van het Bestuur van de economische diensten. Gevolgd door discussie met de zaal.

17u.: Slotbeschouwingen door Jaak Vandemeulebroucke, Lid van het Europees Parlement.

Praktika

De studiedag gaat door op vrijdag 10 februari 1989, van 9u.30 tot 17u. in zaal 62 van het Europees Parlement, Belliardstraat 97-113 te 1040 Brussel.

Middagmaal ter plaatse aan redelijke prijzen.

Inschrijven kan telefonisch bij Regenboogfractie — Europese Vrije Alliantie, 02/234.30.41 of 234.34.23.

14u.: geleid bezoek aan de stad
17u.30: vertrek uit Brugge
18u.30: koffietafel in het Cultureel Centrum Schoten
20u.30: met de bus naar Antwerpen, rondrit en wandeling
22u.30: terug naar Brussel.

Zondag 12 maart: afscheid van de gasten.

Praktische gegevens

— de inhoud van de plenaire zittingen wordt voor een deel ingevuld op basis van een reeks vragen die de buitenlandse gasten op voorhand zullen beantwoorden.
— deelname plenaire zittingen 10 maart: 100 fr. (betalen bij inschrijving)
— avondmaal jeugdherberg: ± 210 fr. (ter plaatse betalen)
— middagmaal Brugge: ± 350 fr. (ter plaatse betalen)
— koffietafel Cultureel Centrum Schoten: ± 150 fr. (ter plaatse betalen).

Alle inlichtingen bij: FVV, Benne- steeg 2, 9000 Gent, 091/23.38.83.

Op uitnodiging van FVV

Internationaal Nationalistisch Kongres voor Vrouwen

De Federatie van Vlaamse Vrouwengroepen is een nationale erkende vereniging die zich inzet voor de ontvoogding van de vrouw en van ons Vlaamse Volk.

Zij organiseert van donderdag 9 maart 1989 tot zondag 12 maart 1989 een Internationaal Nationalistisch Kongres voor vrouwen te Brussel.

In het kader van de Europese Verkiezingen op 18 juni 1989 en de éénmaking van Europa in 1992, zoeken nationalistinnen elkaar op. Het is dan ook nodig zich te bezinnen over de rol van de vrouw in het nationalisme.

Wij verwachten delegaties uit alle streken van Europa, waar nationalistische bewegingen actief zijn.

Vrijdag 10 maart worden de buitenlandse gasten en alle geïnteresseerden verwacht in de gebouwen van de EG, Belliardstraat 97-113, Brussel, om er van gedachten te wisselen over de rol van de vrouw in de nationalistische partijen.

FVV nodigt uit voor de plenaire zittingen op vrijdag 10 maart op de receptie, aangeboden door de EVA (Europese Vrije Alliantie).

Programma

Donderdag 9 maart: buitenlandse gasten worden onthaald in de Vlaamse Jeugdherberg „Bruegel”, Heilig

Geeststraat 2 te 1000 Brussel (02/511.04.36).

Vrijdag 10 maart: Iedereen wordt om 9u.45 verwacht in het EG-gebouw, Belliardstraat 97-113 te 1040 Brussel (Centraal station, metro richting Schumann, halte Maelbeek; uitgang Etterbeeksesteenweg).

10u.: plenaire zitting over „De rol van de vrouw in de nationalistische partijen”.

12u.30: perskonferentie + receptie aangeboden door de EVA.

14u.30: plenaire zitting

17u.30: met metro terug naar jeugdherberg

18u.30: avondmaal in de jeugdherberg.

Zaterdag 11 maart:

9u.: met de bus naar Gent, geleid bezoek aan de stad Gent.

11u.30: vertrek uit Gent

12u.15: middagmaal te Brugge, in Kasteel Minnewater.



Nieuwe leden 1989

VU-Wingene: over alles en iedereen!

Er daalde deze week een ware ledenregen over het Barrikadenplein neer. Zo maar eventjes vijfhonderdvierenzeventig mensen kwamen de VU-rangen vervoegen.

Eenezestig onder hen zijn van Wingene zodat deze afdeling meteen postvat op de eerste plaats. Dit exploit mag ons de prachtprestaties van andere nieuwkomers niet doen vergeten. Kijk maar naar Munsterbilzen, Tiegem, Burcht-Zwijndrecht, Bilzen, Menen en Middelkerke.

Voor veertien dagen schreven we dat de 1000-kaap bereikt was. Vandaag wenkt reeds de 2000-kaap...

1. VU-Wingene (-)	61	13. VU-Burcht-Zwijndrecht (-) ..	22
2. VU-Sint-Niklaas C.W. (1) ..	54	14. VU-Berlare (10)	20
3. VU-Zedelgem (2)	44	VU-Bilzen (-)	20
4. VU-Wervik (3)	42	VU-Huldenberg (10)	20
5. VU-Roeselare (4)	33	VU-Menen (-)	20
6. VU-Assenede (5)	31	18. VU-Aalst (14)	19
7. VU-Kaprijke (6)	26	VU-Middelkerke (-)	19
VU-Zele (9)	26	20. VU-Kapelle-op-den-Bos (12)	18
9. VU-Lebbeke (7)	24	VU-Ledegem (12)	18
VU-Munsterbilzen (-)	24		
VU-Oostende-Centrum (8) ..	24		
VU-Tiegem (-)	24		

(*) stand vorige week

VU op TV

Het VNOS-programma van vrijdag 17 februari aanstaande om 19 uur op het eerste BRT-TV-net bevat volgende onderwerpen.

- Een In Memoriam Paul Daels;
- „De macht der middelen”: een reportage over de financiële mogelijkheden om het Betere Vlaanderen kansen te geven;
- kanttekeningen bij de actualiteit;
- voorstelling van het promotie-nummer van het nieuwe WIJ-magazine.

Niet vergeten dus: vrijdag 17 februari om 19u.!

VU

op radio

In de politieke radio-tribune van de Volksunie, vandaag 9 februari om 18u.45 op BRT-1 hoort u een verslag van de VU-winterhappening te Berchem-Antwerpen met voorzitter J. Gabriëls en volksvertegenwoordiger Herman Lauwers. Verder een gesprek met Euro-parlementslid J. Vandemeulebroucke over de aanstaande Europese verkiezingen.

Niet vergeten dus, vanavond op BRT-1-radio om 18u.45!

Vlaamse regering uit de startblokken

(vervolg van blz. 1)

Beleidsverklaring

Het Vlaamse regeerakkoord is voor de VU een beleidsverklaring die nu dient ingevuld te worden in concrete beleidsmaatregelen in de regering, maar vooral in en met de Vlaamse raad. Het betere Vlaanderen moet ook een betere politieke cultuur hanteren. Deze moet door en door democratisch zijn en het eigen parlement ten volle tot haar recht laten komen.

De VU wenst mede de behoeder te zijn van de kwaliteit in de Vlaamse politiek, de depolitiserende, de openheid, de zorg voor het leefmilieu, het welzijn en de welvaart, de verdieping van het onderwijs en de cultuur. Zij wil dit doen in een geest van verdraagzaamheid en verantwoordelijkheid.

Teleurstelling

Niet iedereen kan zich nu al met evenveel enthousiasme terugvinden in het Vlaamse regeerakkoord. Met name de Limburgse

delegaties — in alle partijen — zien een oude en belangrijke wens niet dadelijk in vervulling gaan. De integratie van de Economische Hogeschool in het Limburgs Universitair Centrum is hen steeds beloofd, in de Vlaamse Raad, in de Senaat, in het Toekomstcontract... Nu Vlaanderen zelf kan beslissen dreigt de macht van sommige universitaire lobby's de vervulling van deze belofte de dwarsbomen. De Limburgers zijn teleurgesteld, begrijpelijkerwijze. De VU zal nu ijveren om deze beslissing vooralsnog in de Vlaamse raad te realiseren.

Kon dit een reden zijn om het Vlaamse regeerakkoord te verwerpen? Neen. Vlaanderen moet ten volle haar verantwoordelijkheid opnemen voor al haar inwoners en regio's. De Volksunie moet hier op toezien — vooral daar waar gevestigde belangen dit in de weg staan — maar moet zich in de eerste plaats aandienen als de behoeder van de algemene visie en het algemene Vlaamse belang.

Stefan Ector



Het nieuwe Izegemse VU-bestuur na de verdeling van de functies. Centraal vooral ziet u voorzitter Rik Baert en sekretaris Christiaan De Forche. Op de tweede rij, tussen deze beiden in: scheidend voorzitter Joris Verbeke. (foto D. Terry-Terma)

Een nieuw bestuur voor de Izegemse Volksunie-afdeling

Joris Verbeke volgt Rik Baert op

Op 20 januari organiseerde de Izegemse VU-afdeling haar bestuursverkiezingen. 18 kandidaten werden verkozen.

Eén week later, op 27 januari, was er installatievergadering en verdeling van de bestuursfuncties.

Joris Verbeke, uittredend voorzitter, was statutair niet herkiesbaar, en wordt opgevolgd door Rik Baert, een 37-jarige handelsonderzoeker, die zijn sporen in de lokale werking reeds verdiende.

Christiaan De Forche blijft sekretaris, en is tevens, samen met de nieuwkomers José Bruyneel en Luc Ghekiere, verantwoordelijk voor de redactie van het lokale VU-blad „Wij Izegem-Emelgem-Kachtem”.

Wilfried Lagae begint aan een nieuwe termijn als ondervoorzitter, en Pierre Decoene aan een zoveelste termijn als trouw penningmeester. Een degelijk financieel beheer is verzekerd. Pierre blijft verder punktuueel de ledenadministratie verzorgen, naast de administratie van de abonnementen.

Wat de abonnementenwerving van

de WIJ betreft, zal Cécile Demuyne haar beste beentje voorzetten. Er gaan trouwens nu al bij haar in de dagbladwinkel wekelijks flink wat WIJ's over de toonbank.

Frits Verhaeghe, eveneens nieuweling, zal instaan voor de algemene organisatie, en Peter Ameel voor de politieke vorming. Voor die vorming heeft hij trouwens al heel eigen en originele ideeën in het achterhoofd!

Johan Vannieuwenhuysse, die ook Izegems VUJO-voorzitter is, neemt de jongerenwerking voor zijn rekening, en Johanna Vanassche de vrouwenwerking.

Er werd ondertussen ook een politiek comité samengesteld, waar een 15-tal mensen deel van uitmaken.

Bestuursleden zonder specifieke functie — maar met niet minder gegarandeerde inzet zijn Pieter Derieuw,

Luc Guillemin, Wim Vandewalle, Rudy Stockman, Danny Hoorne, Jan Verbeke en Joris Verbeke.

Noteren we nog dat vijf bestuursleden echt nieuwelingen zijn, die wel verleden jaar al op de Izegemse VU-lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen stonden. Een belangrijke verruiming dus.

Een onmisbare rol vervullen ook de zeven gemeentelijke VU-mandatarissen, die ambtshalve van het bestuur deel uitmaken: de schepenen Geert Bourgeois (nieuw VVM-voorzitter) en Erik Vandewalle, de gemeenteraadsleden Bernard Depoorter, Jan Maertens en Piet Seynaeve, en Renate Blondeel en Jacques Buyse als OCMW-raadsleden.

Om het maar duidelijk te maken: eenmaal de groepsfoto genomen, ging de Izegemse ploeg al duchtig aan het werk! De dynamiek van de Izegemse werking zal beslissen in de eerstvolgende drie jaar niet verzwakken.

Christiaan De Forche

Bestuursverkiezingen te Koksijde-Oostduinkerke

Op maandag 30 januari werd in de Soll Cress te Koksijde tijdens een gezellige en druk bijgewoonde ledenvergadering het nieuwe bestuur gekozen van de VU-afdeling Koksijde en Oostduinkerke.

Voor de afdeling Koksijde brachten 25 leden hun stem uit wat leidde tot de herverkiezing van Roger Deschuymer als voorzitter. Ook herverkozen als bestuurslid zijn Yves Bouillet, Charles Christiaens, Karel Lammens, Maurits Schakman en Bertha Van Eecke. Nieuwe leden in het bestuur zijn José Peene en Johnny Vanhese, waardoor de Koksijdse VU-afdeling meteen aan de nodige verjonging toe is.

Voor de afdeling Oostduinkerke kwamen 34 kiezers opdagen. André Cavyn was niet herverkiesbaar als voorzitter gezien hij per 1 april een mandaat in het OCMW opneemt. Nieuwe voorzitter werd Willy Bril. Maken zoals vroeger weer deel uit van het bestuur: André Cavyn, Gilbert Devriendt, Achiel Goderis, Pierre Nolf en Fernand Vandenberghe. Ook hier werden een reeks nieuwe bestuursleden genoteerd met verjonging als konstante: Jan Bonhomme, Jean-Marc Gielens, Joost Hilleware, Raymond Latruwe, Marc Wybo en (gekoopteerd) Annemie Vanneuville-Vandenhauten.

Beide besturen kozen vervolgens en met handgeklap nieuwkomer Jan Bonhomme tot voorzitter van de politieke raad van Koksijde-Oostduinkerke.

Ideaal uitdragen

Volksvertegenwoordiger en burgemeester-in-spe Jan Loones richtte een oproep tot de entoesiaste aanwezigen om de beide afdelingen nog veel sterker te maken. Hij hield eveneens een pleidooi om nog meer abonnees op WIJ te werven. „Wij moeten ons informeren en die informatie doorgeven. Wij moeten weten waarom wij tot de VU behoren en ons ideaal uitdragen”, aldus de volksvertegenwoordiger.

Jan Loones verzorgde een korte uiteenzetting over het belang van de staatsvorming en over het doel van de VU in de toekomst. Daaruit onthouden wij de krachtlijnen: een eigen identiteit, politiek met propere handen, alternatieve benadering van

de problematiek, dynamisme en inhoud geven aan het nieuwe Vlaanderen.

De volksvertegenwoordiger en toekomstig burgemeester wenste alle bestuursleden sukses. Hij hoopte op hun inzet en werkracht en vroeg de andere leden de nieuwe besturen steun en vertrouwen te schenken.

(JHV)

Kantoor van de notaris HENRY VAN CAILLIE te Brugge, Moerstraat, 56 (Tel.: 050/33.38.56)

OPENBARE VERKOOP IN EEN ENKELE ZITDAG OP DINSDAG 14 FEBRUARI 1989

te 16 uur in het Secretariaat van het O.C.M.W. van en te Brugge, Kartuizerinnenstraat, 4, van:

Gemeente MALDEGEM (afdeling MALDEGEM)

Een perceel BOUWGROND te MALDEGEM, langs de pastoor de Swaeflaan, ten kadaster gekend in de sectie H, deel van nummers 1998/S en 1999/B, groot 681 m² 17 dm².

Zijnde lot 2 van de goedgekeurde verkaveling dd. 18.11.1983.

Bestemd voor de oprichting van een woning in open bebouwing.

Vrij van gebruik.

Verdere inlichtingen te bekomen ten kantore.

Notaris Johan VERHAEGHE Gistel Callaertswalledreef 39, tel. 059/27.95.79

DINSDAG 21 februari 1989, 16.30 u, in het secretariaat van het OCMW, Karthuizerinnenstraat 4, BRUGGE:

ENIGE ZITDAG

STAD OUDENBURG (Westkerke),

46 a 02 ca LANDBOUWLAND

Oude Gistelweg, Sie A, nr 789, gebruikt door André VANDAMME-VANHEE, sedert 01.10.64.

Inlichtingen ten kantore.

Damme leeft

89 is goed gestart in de Uilenspiegel-gelstede: de plaatselijke VU-afdeling en het bestuur zorgden voor een unieke Nieuwjaarsbijeenkomst op 15 januari j.l. Het Cultureel Centrum Rostune te Sijsele was het decor voor een feestelijke zondag met streekgebak en verse koffie. Iedereen was het erover eens dat het een puike bediening was temeer de middag verder gevuld werd met een fantastische diamontage *Brugge en Ommeland* met aangepaste teksten en muziek. Zelfs het Vlaamse tintje ontbrak niet en het Lied van mijn Land was een ontroerend orgelpunt. Wie deze montage en ook nog andere (o.a. over de Westhoek) graag geprogrammeerd zou zien nemen contact op met het plaatselijk bestuur Damme!

Niet versagen!

En dan was er nog de gemeenteraad van 23 januari j.l. Blijkbaar een broederlijke (en zusterlijke) bijeenkomst voor heel wat agendapunten. De CVP-raadsleden hebben het knikken verleerd en verstommen helemaal als de oppositie nadere uitleg vraagt of positief een inbreng doet. Het niet meer knikken is misschien een teken dat de meesten bij de meerderheid niets begrijpen van een dossier. Wij fronsen onze wenkbrauwen voor de toekomst.

De nieuw te bouwen sportinfrastructuur voor de sportzalen zal

misschien voor subsidie vatbaar zijn. Hadden „wij” deze vraag niet gesteld dan mocht wellicht gesteld worden dan de Damse inwoner nog meer betaalde! Het valt toch telkenmale op dat de CVP-leden nooit iets inbrengen en al blij zijn dat het bedtijd is.

Enige spanning was er bij de verkiezingen voor de leden van het OCMW: laat ons kort wezen, hier zal nog een duchtig na-woordje volgen. De VU verenigd in de Gemeentebesturen zal zijn positie ter discussie stellen. Het voorakkoord binnen de GBD-fractie voorzag in een mandaat voor de VU in het OCMW. Toch werden we niet gekozen. Dit is een duidelijke schending van een gegeven woord. De VU blijft een logische en rechtlijnige aanpak verdedigen. Wij zullen onze houding voor de nabije toekomst wellicht herzien.

Inderdaad, wij zullen niet versagen in tegenspoed noch met het hart noch in onze daden.

Ledenfeest

Op 11 maart a.s. (wat nadert de lente snel!) is er dan het jaarlijkse ledenfeest in het Vissershuis te Moerkerke. Ook daar zal niemand ontbreken op de Breugelmaaltijd. Er zijn ook bestuursverkiezingen voorzien. Neem contact op met het secretariaat: K. Bittremieuxlaan 39, Sijsele.

J. Deseine

WEST-VLAANDEREN

FEBRUARI

9 KORTRIJK: Graaf Gwijde van Namenstraat 7, om 14u.30: Het probleem van de geollocceerden. Org.: Welzijnzorg W.Vl.

10 IZEGEM: Vlaams Huis vanaf 20u.: 2de kaarting. Ook op 12/2 vanaf 10u. Org. Kaartersklub de Vlaamse Vrienden.

11 BRUGGE-NOORD: Bestuursverkiezingen omvattende deelgemeenten Zeebrugge, Lissewege, Dudzele, Sint-Pieters, St.Jozef-Brugge en Koolkerke. Om 20u. in lokaal De Frisse Spar, Dudzelestr. 32, Brugge. Muzikaal ensemble: Blokfluit. Kaarten à 100 fr. hiervoor te verkrijgen bij Kris Casier, Dorpsmolenstr. 11, 8000 Brugge.

15 KORTRIJK: Vriendenkring Vlaamse Vrouwen organiseert een avond „het maken van een klein geschenk „zeepversiering”. In Zaal West-Flandria, Gr. Gwijde van Namenstraat 7, te Kortrijk, om 20u.

16 IZEGEM: Bar van het auditorium om 20u.: prof. Ulrich Libbrecht (KUL) over China. Toegang 50 fr., abonnees gratis. Org.: Vl. Studie- en Vormingskring.

16 OOSTENDE: Provinciale algemene vergadering FVK-West-Vlaan-

deren. Tema: cultuurbeleid. In het provinciaal secretariaat, Aartshertogstraat 4 te Oostende, om 19u.30. Org. en info: FVK-West-Vlaanderen, 059/50.84.80.

18 IZEGEM: Tentoonstellingszaal Stadhuis, dagelijks van 15 tot 18u., zaterdagen 10-12 en 14-17u. 50 werken op ware grootte in fotoreproductie. Voor geleide bezoeken: bellen naar Odette Vandewalle-Zwaenepoel (051/30.26.70). Deze tentoonstelling loopt tot 19 maart. Org.: Vl. Studie- en Vormingskring.

19 DEERLIJK: 4e Mosselstijf in zaal Wit Paard. Met aanwezigheid van J.Gabriëls, A.Geens, P.Van Grembergen, J.Vandemeulebroucke, W.Kuijpers, H.Covelliers, P.Vangansbeke, M.Capoen, E. Waelkens, J.Fonteyne, C.Vandenbroeke en onder voorbehoud H. Schiltz. Volw. 350 fr., kinderen 200 fr. Org.: VU-Deerlijk.

20 IZEGEM: Bovenzaal Oud Stadhuis om 15u.: Pater Luc Hessel praat over „God in Evolutie”. Org.: VVG-Izegem.

25 IZEGEM: Zaal Ter Maerel. Kaasen Wijnavond, om 20u. 300 fr.p.p. Inschrijven: Vlaams Huis (30.36.63). Org.: VUJO-Izegem.

Kantoor van Notaris Frans Bouckaert Lange Rei, 64, 8000 BRUGGE (tel. 050/33.37.39)

OPENBARE VERKOOP van

1/ Gemeente JABBEKE, 1e afdeling

Een perceel bouwland aan de Bekedijkstraat ten kadaster gekend onder de sectie A, nummer 100A met een grootte van 31a70ca. Op een instelprijs van 190.200fr. Verpacht sedert onbepaalde tijd.

2/ Gemeente JABBEKE, 1e afdeling

Een perceel bouwland innewaarts de Bekedijkstraat en de spoorweg Oostende-Brugge, ten kadaster gekend onder de sectie A, nummer 177B met een grootte van 52a20ca. Op een instelprijs van 287.100fr. Verpacht sedert onbepaalde tijd.

3/ Stad BRUGGE, veertiende afdeling Lissewege

Een perceel weiland aan de Groenendijk ten kadaster gekend onder de sectie D, nummer 390a met een grootte van 38a 10ca. Op een instelprijs van 266.700fr. Verpacht sedert onbepaalde tijd.

4/ Gemeente DE HAAN, tweede afdeling Vlissegem

Een perceel bouwland innewaarts de Grotestraat ten kadaster gekend onder de sectie C, nummer 132 met een grootte van 13a 70ca. Op een instelprijs van 58.225 fr., verpacht sedert onbepaalde tijd.

TOEWIJS: dinsdag 21 februari 1989 in het secretariaat van het OCMW te Brugge, Kartuizerinnenstraat 4.

voor het goed sub 1/ om 14h30
voor het goed sub 2/ om 15h
voor het goed sub 3/ om 15h30
voor het goed sub 4/ om 16h

Nadere inlichtingen ten kantore.

In de Gentse gemeenteraad

Dossiers aan de orde

Januari bracht in Gent een bijzonder rustige gemeenteraad. De agenda vermeldde weinig belangrijke punten en de raadsleden hadden blijkbaar geen zin in belangrijke interpellaties.

De stedelijke middenschool Ser Raes fusioneert met het technisch hoger Carels-De Ridder-Story, bij gebrek aan voldoende leerlingen. Eigen schuld van het kollege, meent de gemeenteraad. Vorig schooljaar waren er nog voldoende leerlingen, maar toen zijn bepaalde leerlingen reeds naar het bedoelde technisch instituut overgeheveld. Nu staat men voor een voldongen feit; een typisch voorbeeld van de *trial and error-politiek* van het kollege.

Restauratie

Het museum d'Hane Steenhuyze is volop in een restauratie-faze: achtergevel, bijgebouwen en tuinmuur zijn nu aan de beurt. Mevr. De Bleecker (VU) vroeg zich af wanneer men ook eens iets aan het unieke interieur zal doen. Schepen Ackerman beloofde ook deze restauratie, zij het in fasen: eerst wordt het centrale verwarmingsdossier uitgevoerd van zodra men toelage ontvangt; daarna zal de rest van het interieur aangepakt worden.

Verkavelingen kunnen soms aanleiding geven tot heel wat wrijvingen; en als er weinig punten op de agenda staan kunnen raadsleden zich zelfs met zeer kleine dossiers inlaten. Zo was een 4-loten verkaveling in Dron-

gen aanleiding tot een discussie omdat de eigenaars geen overeenstemming kunnen bereiken over het gebruik van een bestaande weg: men kiest dan maar voor een nieuwe parallelle weg. Maar een voorstel tot verdeling van dit dossier vanwege de SP kon de raad toch niet bekoren.

Realisatie

Het stadsbedrijf Slachthuis en Vee-markten geraakt nog steeds niet uit het slop. De realisatie van de nieuwe Vee-markt, op de terreinen van de groothandelsmarkt is nog steeds geen werkelijkheid, niettegenstaande men hier al in 1988 diverse miljoenen voor voorzag. Ook op de begroting 1989 worden weer gelden voorzien. Schepen Bracke moest toegeven dat de integratie van Vee-markt met Groothandelsmarkt op weerstand stuit in bepaalde kringen. Toch zal men met de realisatie ervan verdergaan.

Hij kondigde ook aan dat de resultaten van 1987 en 1988 beter zijn dan aanvankelijk voorzien. Men zal voor het eerst een ruim exploitatieoverschot kennen, dat aan reserve en investeringsfondsen zal worden besteed.

Carla Brion

Bij VUJO-RUG Debat over onderwijsbeleid en ARGO

Op dinsdag 14 februari om 20 uur organiseert VUJO-RUG in samenwerking met het Vormingscentrum Lode-wijk Dostel te Gent een gespreksavond over de onderwijsvormingen in het algemeen en de oprichting van de ARGO (Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs) in het bijzonder. Het debat vindt plaats in een auditorium van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte van RUG, Blandijnberg.

Panelleden zijn: ir. Paul Cottenie (CVP), eerste ondervoorzitter Centrale Raad ARGO, Jef Wellens (SP), adjunct-administrateur ARGO, Christ Vandembroeke (VU-onderwijs), Rita De Smet (gewestelijke sekretaris ACOD-onderwijs Gent) en Jan Dhauwe (voorzitter CURO Oost-Vlaanderen). Moderator is Toon De Decker, wetenschappelijk medewerker vakdidaktiek geschiedenis (RUG).

Tijdens het debat zal worden ingegaan op de achtergronden van de onderwijsvormingen, de gevolgen van de ARGO voor leerlingen, ouders en onderwijzend personeel, alsook op de mogelijke evoluties in de toekomst.

Afdelingsverkiezingen VU-Ledegem

Op 2 februari werd door de VU-afdeling Ledegem het bestuur voor de komende 3 jaar vastgelegd. Voorzitter was en blijft Jacques Vermaut, ondervoorzitter Lucien Verkindere en sekretaresses Kato Talpe.

Verder zetelen nog in het bestuur: Georges Raes (penningmeester + leden en abonnements), Bar Clique (propaganda), Hendrik Vanneste (organisatie), Erwin Danis (VUJO), Geert Creupelandt en Firmin Debussere (dienstbetoon), Geert Dessein (VVM + WIJ). De rest van het vele werk wordt verder verdeeld onder Arnold Raes, Johan Bossuyt, Geert Vermaut en Geert Bouttelgier.

Vermeldenswaard is nog dat 9 mensen beneden de 35 jaar in het bestuur zetelen, toch een teken dat bij de jeugd het Vlaams-nationalisme nog van tel is. Naast de VU bestaan in Ledegem nog de VU-jongeren onder het kersverse voorzitterschap van Erwin Danis. De VUJO organiseert elk jaar de gekende Krokus-TD alsook een spreekavond. Dit jaar gaat die door op vrijdag 14 april in zaal De Kring te Sint-Eloois-Winkel met niemand minder dan Europarlementslid Willy Kuijpers. Een datum om alvast in je agenda te noteren.

Geert Dessein

Voor de zevende maal te Edgem

„Kom zing met mij”

Op zaterdag 11 maart 1989, wordt in de feestzaal van het „Elzenhof” (Elsdonk), een volkszangavond gehouden: de zevende in zijn soort.

Een belevenis met een rijkgevuuld en gevarieerd programma waarbij de samenzang de hoofdbroek vormt.

Jaar na jaar werd dit gebeuren een groot succes: een gebeurtenis die Edgem niet meer wil missen!

Vanuit de verre omgeving komt men er naartoe, omdat men in Edgem weet wat „samenzang” is.

Dit jaar staat het „zingen in groep” in de kijker. Een koorgroep van de derde leeftijd: „Het Elzentakje” is van de partij. Een groep kinderen uit de Lagere School (Patronaatstraat) zal op zijn manier zingen en musiceren. Het gemengde koor „Kantiek” uit Berchem zorgt voor koorzang van volkse liederen. De dichter Bert Peleman is eregast.

Het geheel staat zoals van bij de start onder leiding van Gust Teugels.

Voor meer informatie en het bespreken van toegangskarten (150 fr.) kan men terecht bij de organiserende vereniging: VNSE, mevr. H. Van Noten (tel. 440.32.72) en mevr. J. Engelen (tel. 457.11.51).

OOST-VLAANDEREN

FEBRUARI

10 SINT-GILLIS: Hutsepotavond, in De Schuur, Torrestraat. Om 19u.30 aperitief, om 20u. Hutsepot!. Inschrijven aan 250 fr. bij bestuursleden van VU-Sint-Gillis.

11 LAARNE-KALKEN: VU-Bestuursverkiezingen, van 19 tot 22u. Om 20u. toespraak door burgemeester Antoine Denert. Café Vrijgeweide, Dorp, Kalken.

11 ASSENEDE: Kursus gemeentebestuur: Open beleid en inspraak. Aangang 9u. in 't Leeuwken, Diederikplein, Assenede. Org.: Vlaamse Vriendenkring i.s.m. de Wakkere Burger.

11 OUDENAARDE: Kindernamiddag met poppenkast Repelsteeltje. Kinderen mogen in karnavalkledij zijn. Verzamelen om 14u.15 in Café Den Burg, Burgscheldestraat te Oudenaarde. Inkom 50 fr., Kons. + koek gratis. Org. FVV-Oudenaarde.

11 ZOMERGEM: Kaapse avond, om 19u: proeven van Kaapse wijnen en andere lekkernijen. Om 20u.: dia-voordracht Zuid-Afrika door W. De Meyer. In parochiezaal Ter Beke, Priemwegel 1 te Zomergem, Ter Beke. Org.: Vlaamse Vriendenkring Zomergem.

11 WETTEREN: Jaarlijks VU-bal af. WETTEREN in zaal Parkling te Masesem met het Star Combo-orkest, vanaf 20u.

12 GROOT-KRUIBEKE: Aperitief met de VU. Van 10u.30 tot 13u. In lokaal WIK, Langestraat 33. Met voorstelling van burgemeester, schepenen, gemeenteraadsleden, OCMW-voorzitter en raadsleden. Allen van harte welkom.

18 MELLE: 3e Valentijnsbal in de Parochiezaal, Kloosterstraat, Melle-Centrum. Aangang: 21u. Deuren 20u.30. Muziek: Ludwig's discobar.

18 GENT: Algemene verdagening FVK Nationaal in Oudheidkundig Museum van de Bijloke, Godshuizenlaan te Gent. Aangang 13u.30. Om 15u. panelgesprek over de sociaal-economische situatie van Vlaanderen, vroeger en nu en in de toekomst door dr. C. Vandembroeke, H. Bracquené en E. Raskin. Moderator M. Coppieters. Org.: FVK Nationaal, 091/23.77.42.

18 GENTBRUGGE-LEDEBERG: Kaasfestijn VU-Gentbrugge-Ledeberg, om 19u. Inschrijven sekr. Weverboslaan 26, 9219 Gentbrugge (091/31.19.41) vóór 12/2, aan 250 fr.

p.p. Gastspreker: A. Denert, burgemeester Kruibeke.

20 SINT-NIKLAAS: Hugo Schiltz over de staatsvorming, om 20u. in de Feestzaal van het Stadhuis, Grote Markt. Na afloop gratis drink door stadsbestuur. Org.: A. Verbruggen-kring S.Niklaas.

21 GENT: Bijeenkomst FVK-Gent-Eeklo. Tema: Vlaanderen Leeft. Aangang: 20u. in Gebr. Vandeveldestraat 68 te Gent. Org.: FVK-Gent-Eeklo.

22 DESTELBERGEN: Voordracht: Klassieke muziek in woord en klank. De jonge Mozart, de onbekende Amadeus. Door H. Van Cauwenberghe. Plaats: gemeenteraadszaal, Dendermondsesteenweg, Destelbergen. Aangang 20u. Org.: Dr. J. Goosnaertskring Destelbergen.

25 KRUIBEKE: Afdelingsbestuursverkiezingen. Kandidaturen vóór 31 januari aan Jos Cop, Kapelstraat 19 (774.20.01) of André de Sloover, Broekdam Noord 18 (774.47.42).

MAART

3 GENTBRUGGE: Kabaretavond Vlaanderen Leeft door Peter Ritzen. In dienstencentrum Gentbrugge, Braemkasteelstraat, Gentbrugge, om 20u. Kaarten en info 091/23.77.42. Org.: FVK-Gent-Eeklo m.m.v. Min. Vlaamse Gemeenschap en stad Gent.

4 LATEM-DEURLE: Jaarlijks avondfeest. Eregast: Europarlementslid Jaak Vandembroecke. Deelname in de kosten: 550 fr. Op voorhand inschrijven bij bestuursleden VU.

5 NUKERKE-ODENAARDE: Arrondissementale ontmoetingsdag vanaf 11u. in de Visvijvers, Terbeke 25 te Nukerke. Breughelmafel met warme beehesp. 400 fr. p.p., aperitief + dessert inbegrepen. Spreker: J. Vandemeulebroecke. Org.: VU-arr. Oudenaarde-Ronse.

5 SINT-AMANDSBERG: Teateruitstap naar Terneuzen. „De Toverfluit” door het Zuidlandtheater. Verplaatsing met Gentse stadsjacht „Jacob van Artevelde”. Om 12u. samenkomst aan de Rigakaai (nabij Vliegtuiglaan Gent). Prijs. 475 fr. voor verplaatsing, ingang, broodmaaltijd en drankje. Onmiddellijk inschrijven bij L. Jolie, Grondwetlaan 80 te St.Amandsberg.

Kantoor van Notaris Bruno GERIN te Brugge, Geerwijnstraat 13, tel.: 33.37.42 — 33.15.75

Vrijwillige openbare verkoping van

PERCEEL GROND

in een woongebied met landelijk karakter

te OOSTKAMP,

Faliestraat/Erkegemstraat, links van huisnr. 105

Groot 1.095 m²

Verpacht aan Henri DEVREEZE, Dolegastraat 31 te Oostkamp

Ingesteld: 985.500,- frank

TOEWIJZING in ENIGE ZITDAG DINSDAG 14 FEBRUARI 1989

om 15 uur, in het secretariaat van het OCMW te Brugge, Kartzuizerinnenstraat 4.

Verdere inlichtingen in het kantoor.

Kantoor van notaris Luc DE QUINNEMAR, te Brugge, Assebroek, Gen. Lemanlaan 178, tel. nr. 050/35.15.41.

OPENBARE VERKOPING

TOESLAG

Op DINSDAG, 14 FEBRUARI 1989, om 14.30 uur, in de kantoren van het O.C.M.W., te Brugge, Kartzuizerinnenstraat 4, van:

GEMEENTE JABBEKE:

Een perceel landbouwgrond, gelegen te Jabbeke, kad. gekend sectie C nr. 2/A, groot 02 a 50 ca.

ONDER DE GEMEENTE JABBEKE, SNELLESEM:

Perceel landbouwgrond, gelegen te Jabbeke, Snellesem, kad. gekend sectie C nr. 65/A en ex nrs. 62/C en 63/C, groot 01 ha 21 a 58 ca, eerder oude perceelnummers 64/B en 65.

Alle goederen één blok vormend, groot 1 ha 24 a 08 ca, totaal kadastraal inkomen: 2.250 fr.

In pacht bij de Heer Jerome Paepe sedert 01 oktober 1972, in opvolging van zijn vader wijlen de Heer Henri Paepe, mits 5.594 frank 's jaars, betaalbaar na verstreken termijn, op 01 oktober van elk jaar. Alle inlichtingen te verkrijgen ten kantore.

Te Nukerke in Maarkedal

3de arrondissementale ontmoetingsdag Oudenaarde

Deze derde uitgave van de arrondissementale ontmoetingsdag van het arrondissement Oudenaarde gaat door te Nukerke, een deelgemeente van Maarkedal in het domein „De Visvijvers”, Terbeke 25.

Nukerke is zowat de parel van de Vlaamse Ardennen, dank zij de landschappelijke schoonheid en de steeds afwisselende vergezichten, de stemmige hoekjes, de heuvelachtige landerijen en weiden. Het is er heerlijk wandelen in de prachtige, overvloedig van wildgroei voorziene bossen en onbezoedelde beekjes (waar vind je dit nog).

M. van Parma

Ooit woonde er in Nukerke een mooi boerenmeisje, Johanna van der Gheenst. Ze was dienstster van de gravin de Lalaing in het kasteel van Boergondië in Oudenaarde. Na een bezoek van Keizer Karel aan het kasteel, schonk Johanna in 1522 het leven aan de latere landvoogdes der Nederlanden, Margaretha van Parma.

Deze arrondissementale ontmoetingsdag staat volledig in het teken van de komende Europese verkiezingen, met Jaak Vandembroecke als gastspreker. Uiteraard wordt er ook aan de inwendige mens gedacht. Voor de prijs van 400 fr. per persoon kan men zich tegoed doen aan een uitgebreid breughelmafel (met warme beehesp). In deze prijs zijn tevens het aperitief en het dessert begrepen.

gen, met Jaak Vandembroecke als gastspreker. Uiteraard wordt er ook aan de inwendige mens gedacht. Voor de prijs van 400 fr. per persoon kan men zich tegoed doen aan een uitgebreid breughelmafel (met warme beehesp). In deze prijs zijn tevens het aperitief en het dessert begrepen.

ZOEKERTJE

□ Kadermaker, 53 jaar, zeer grote ervaring en vakkennis zoekt betrekking te Gent of omgeving. Aanbiedingen via: Oswald Van Ooteghem, tel. 091/30.72.87.

□ 20-jarige bediende (vr.) NI-Fr-D-E, op de hoogte van computer en boekhouden, zoekt betrekking. Aanbiedingen via Oswald Van Ooteghem, tel. 091/30.72.87.

□ Jonge afgestudeerde licentiate filologie chinese taal KU-Leuven zoekt werk. Meer inlichtingen te bekomen bij Vic Ancaux, tel. 519.86.93 of bij de betrokkene zelf, tel. 268.09.88.



Vijf VU-ers ten dienst van Deinze

In 1988 had de Deinse VU-afdeling slechts één mandataris in de gemeenteraad. Nu, in 1989 zetelen er drie VU-ers in de gemeenteraad en twee in het OCMW.

De Deinse OCMW-raadsleden Willem Dekie en Bob Ryckbosch en de gemeenteraadsleden Herman Maes, Paul Leckaert en Geert Decaluwe. Vijf VU-ers ten dienste van de Deinzenaars.

VU-Brussel organiseerde

Diskussie-avond over verbrandingsoven

De verbrandingsoven te Neder-over-Heembeek mag dan al in een mooi kleedje worden, voor heel wat Heembekenaars blijft hij een bron van ergernis en onzekerheid. Om tegemoet te komen aan de bekommernis van de bevolking van Heembeek organiseerde VU-Brussel op 27 januari een discussie-avond over deze problematiek. Gastspreker was prof. Buekens, specialist inzake afvalverwerking en kabinetschef van staatssecretaris voor het Brussels gewest Jef Valkeniers.

Bij prof. Buekens bleken de VU en het talrijk opgekomen publiek aan het juiste adres te zijn. Niet alleen bracht hij met kennis terzake een boeiende, soms amusante uiteenzetting over de verwerking van vaste afvalstoffen in Brussel. Ook en vooral konden de aanwezigen bij hem terecht om een direct en ad rem antwoord te bekomen op hun vragen.

Afvalprobleem

Na een inleiding van VU-Brussel voorzitter Walter Muls en raadslid Ancliaux, verklaarde prof. Buekens zijn positie. Als deskundige begrijp hij bestaande vele vragen van de Heembekenaars over de last en de gevaren voor de gezondheid in de buurt van zo'n verbrandingsinstallatie. Als mede-verantwoordelijk voor het beleid is het zijn taak om te zoeken naar oplossingen voor de afvalverwerking.

Verbranding van vaste afval is een procédé dat veel wordt gebruikt in heel West-Europa. Gewicht en volume van het afval worden daardoor in aanzienlijke mate gereduceerd. Het ingezamelde afval van de Brusselse agglomeratie komt terecht in de verbrandingsinstallatie op haar grondgebied. Neder-over-Heembeek werd daarvoor als inplantingsplaats uitgekozen omwille van de industrie in de omgeving en de transportmogelijkheden.

Meer capaciteit

Het Brusselse hoofdstedelijk gewest heeft geen eigen stortplaatsen op haar grondgebied. Samenwerking met Vlaanderen en Wallonië op dit

vlak is dan ook noodzakelijk. In ruil voor het opnemen van de afvalresten vragen deze gewesten dat Brussel een deel van hun afval verwerkt. De druk om de verbrandingscapaciteit op te drijven is dan ook groot. Maar Brussel zal in de toekomst zelf grotere verbrandingsinstallaties nodig hebben. Metingen in Nederland tonen aan dat onze huisvuilafvalberg jaarlijks met 5 à 6 % toeneemt.

Nu al zou Brussel een bijkomende verbrandingscapaciteit kunnen gebruiken, enerzijds om met Vlaanderen en Wallonië te kunnen onderhandelen over de verwerking en anderzijds om de bestaande capaciteit te kunnen aanpassen aan strengere milieunormen. Dat dit noodzakelijk is konden de eerste aanwezigen beamen.

Rookgasreiniging

De ovens zijn nu uitgerust met stoffilters, gemaakt om grove en fijne stofdeeltjes tegen te houden via elektrische aantrekking. Als omwonenden soms klagen van stofuitwerping gaat het om groter papierfragmenten (die moeilijk door zo'n filter tegen te houden zijn) of om een panne.

Rookgaswassing zou die grove deeltjes volledig tegenhouden. In Neder-over-Heembeek werd de oven gebouwd met een filtersysteem dat op dat moment in Vlaanderen niet toegelaten was geweest. Ze leveren 100 mg stof/m³. Een aanpassing aan de normen in het buitenland tot 30 mg/m³ vraagt versterking van de voorwaarden en verhoging van de kosten. Ook de uitstoot van zure gassen zou

sterk moeten verbeteren. Deze draagt nu 800 mg HCl/m³ en moet tot 50-30 mg/m³ worden herleid. Een uitbreiding van de verbrandingscapaciteit met een milieuvriendelijke installatie en een aanpassing van de bestaande zou in alle geval tot een aanzienlijke verbetering van de milieunormen leiden.

Preventief

Daarnaast zal volgens prof. Buekens heel wat aandacht moeten uitgaan naar de vermindering van de afvalberg aan de bron. Het Staatssecretariaat heeft verschillende acties met dit doel voor ogen. Zo komen er recyclageparken, een bijzonder inzamelingsstelsel voor klein chemisch afval, sensibiliseringscampagnes. Ook inzake maatregelen voor ziekenhuisafval en industrieel afval wil Brussel een voorbeeld zijn...

De inwoners van Neder-over-Heembeek vroegen speciale aandacht voor de openbaarheid van de documenten en kregen daarop een positief antwoord van de kabinetschef.

De discussie ging verder nog over de nieuwste reglementering van de agglomeratie in verband met huisvuilzakken.

Vragen en opmerkingen waren vrij eensgezind; gezondheid gaat boven alles. Uit alle tussenkomsten bleek de bekommernis voor het milieu, voor de toekomst. De inwoners vragen een solidariteit, van de andere „gebruikers” van de verbrandingsoven om de meest moderne technieken te kunnen gebruiken.

Waarop prof. Buekens positief nieuws kon brengen: Staatssecretaris Valkeniers wil immers op korte termijn strengere emissie-normen, en dus hogere eisen, opleggen aan de verbrandingsinstallaties.

BRABANT

FEBRUARI

10 LEUVEN: Opendeur bij Arr. Leuven. Elke belangstellende welkom in het Thierbrauhoef, Tervuursevest, voor Euro-ontmoeting met Europarlementslid W. Kuijpers en senator R. Blanpain rond het thema: Vlaming zijn om Europeeër te worden. Om 20u.

10 LEMBEEK: Afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in kafee „Cecile” (Charel Boerke) aan de Mussenberg te Lembeek. Kandidaturen vóór 3/2 1989 indienen bij Eric De Greef, De Lannostraat 3a te 1520 Lembeek.

11 LIEDEKERKE: 2e Grote Vlaamse Jongeren TD. Zaal Jeugdcafé Den Appel, Warandestraat (rechtover St.Niklaaskerk-centrum). Inkom 50 fr. Aanvang 20u. Met discobar. Org.: VUJO-Liedekerke.

12 TIELT-WINGE: Winterwandeling in de Tieltwingse bossen en weiden. Vertrek om 14u. Begeleiding door Bert Mues. 100 fr. deelname in de kosten, -12j. 50 fr. inschrijven bij Willy Vandewalle, Haksberg 1a te 3211 Tielt (016/50.16.14). Org.: Vlaamse Kring Tielt-Winge.

16 HALLE-VILVOORDE: vergadering van het arrondissementbestuur (enkel verkozen leden).

17 HERENT: Europees praatcafé, in Parochiezaal Herent-Centrum, Van Bladelstraat, om 20u. Sprekers: senator R. Blanpain en Europarlementslid W. Kuijpers, ondervraagd door W. Janssen (BRT) en door iedere aanwezige. Gratis toegang en documentatie.

17 MERCHTEM: afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in Feestzaal te Hamme. Kandidaturen vóór 10/2 indienen bij Roger Bogemans, Langensteenweg 24 te 1880 Merchtem.

17 SCHEPDAAL: Afdelingsbestuursverkiezingen van 20 tot 22u. in „de Kwiens Taveerne” aan de Nihoofsesteenweg 109 te Schepdaal. Gastspreker: Jef Valkeniers. Gratis Kaas- en wijnavond voor ledenkiesers. Kandidaturen moeten voor 10 februari 1989 toekomen bij Rudolf Braekman (Overveld 5 te 1750 Schepdaal).

18 TIENEN: Jaarlijks VU-bal in de Stadsfeestzaal te Tienen. Aanvang 21u. Orkest Universel. Org.: VU-Tienen.

18 TIELT-WINGE: VU-ledenfeest in 't Wit Huis, Bergstraat, Tielt, om

20u. Tussendoor bestuursverkiezingen. Deelname etentje: 200 fr., -12 j. 100 fr. Inschrijven vóór 13/2 bij Marcel 63.16.29, José 50.16.14, Albert 63.18.15 en Oscar 63.24.53.

21 ASSE: Afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in salon Sabeth De Riemaecker, aan de Bloklaan te Asse. Kandidaturen moeten voor 14/2 toekomen bij René Van den Cruyce (Edingensesteenweg 48 te 1700 Asse).

25 TERNAT-LOMBEEK-WAMBEEK: 19e Haantjeskermis. Vanaf 18u. in zaal Uilenspiegel, Kerkstraat 24, St. Kath. Lombeek. Ook op 26 vanaf 12u. en 17 februari vanaf 18u. Org.: VU-Ternat-Lombeek-Wambeek.

27 HALLE: Afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in zaal Cambrinus, Bergensesteenweg 16 te Halle. Kandidaturen vóór 20/2 bij Nora Denutte, Kleemstraat 22 te 1500 Halle.

MAART

1 GROOT-BIJGAARDEN: afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in zaal Collegium, Brusselstraat Groot-Bijgaarden. Kandidaturen vóór 21/2 bij Jan Erkelbout, Don Boscolaan 19 te 1710 Dilbeek.

2 HALLE-VILVOORDE: vergadering van het (uigebreed) arrondissementbestuur om 20u. in 't Schuurke.

3 OPWIJK: afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in kafee Breughelhof, Schoolstraat 10 te Opwijk. Kandidaturen vóór 24/2 bij Luc Bosman, bunderstraat 71 te 1890 Opwijk.

3 SINT-MARTENS-BODEGEM: afdelingsbestuursverkiezingen van 19 tot 21u. in de Gemeenschapslokalen, Schoolstraat, St.Martens-Bodegem. Kandidaturen vóór 24/2 bij Annie Quaghebeur-Proot, St.Martinusstraat 55 te 1743 Dilbeek.

3 LIEDEKERKE: afdelingsbestuursverkiezingen van 19u.30 tot 21u.30 in kafee Pajot, Stationsstraat 7 te Liedekerke. Kandidaturen vóór 24/2 bij Albertine Steenhaut, Stationsstraat 592 te 1770 Liedekerke.

4 KAMPENHOUT: Voorjaarsbal in zaal Fauna-Flora (Berg). Aanvang 20u.30. Orkest The Pockets. Tombola op ingangskarten. 1e prijs: Fiets. Org.: VU-Kampenhout.

4 TERALFENE: Volkseetmaal vanaf 18u. Ook op 5/3 van 12 tot 15u. en van 18 tot 21u. Org.: VU-Teralfene.

SST-videowandeling door Bierbeek

Volksvertegenwoordiger Luk Vanhorenbeek en provincieraadslid Herman Van Autgaerden nodigen uit op de SST-videowandeling langs de bedreigde tracés, naast de spoorweg te Korbek-Lo en Lovenjoel, en naast de E 40 te Bierbeek.

Deze winterwandeling heeft plaats op zondag 12 februari 1989 om 14 uur en vertrekt aan het kerkhof te Korbek-Lo (parkeergelegenheid). Gewapend met video-kamera's en foto's wordt het bedreigde tracé afgewandeld. De bedoeling is een video- en fotoreportage op te stellen, dat zal dienen als bijlage bij de documenten die door de Bierbeekse stuur-

groep worden verzameld. Het volledige foto-rapport en de videoband wordt dan op zaterdag 18 februari 1989 om 18 uur in het zaaltje van de „Molen”, Dorpsstraat te Bierbeek aan het publiek en aan de pers voorgesteld.

Volksvertegenwoordiger Luk Vanhorenbeek zal bij die gelegenheid de stand van zaken inzake de SST toelichten en de vragen van de inwoners beantwoorden.

Dit video- en fotoreportage zal overhandigd worden aan het studiebureau Belgroma dat, in opdracht van de NMBS, het Milieu-Effekt-Rapport

opstelt. Het vastleggen van de onherstelbare schade aan onze dorpen en landschappen in bewegende TV-beelden en onweerlegbaar fotomateriaal, zal van deze winterwandeling meteen ook een stille protestmars maken!

Alle gemeentebesturen van de bedreigde gemeenten, alle anti SST-komitees, het Brabants-Antie-SST-komitee en de pers worden ook vriendelijk uitgenodigd.



Vlaams-Nationaal
Weekblad

Uitgave van het
Vlaams Pers-, Radio-
en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredacteur:
Maurits Van Liedekerke

Redacteuren:
Johan Artois
Tom Serkeyn
Toon Van Overstraeten

Sekretariaat:
Hilde De Leeuw

Alle stortingen van abonnementen, publiciteit en redaktie op prk. 000-0171139-31 van „WJ”, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30)

Jaarabonnement 1.200 fr.
Halfjaarlijks 700 fr.
Driemaandelijks 400 fr.
Lose nummers 33 fr.

Verantw. uitgever:
Jaak Gabriëls,

Barrikadenplein 12,
1000 Brussel.

Publiciteitschef:
de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 19 ('s voormiddags) of privé, Alsebergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-380.04.78.

Teralfene nam intens afscheid

De Meester begraven

Zaterdag werd in de parochiekerk St.-Jan te Terafene, deelgemeente van Affligem, Petrus Arijis uitgeleide gedaan. De overledene, die in zijn gemeente een geliefde en gekende figuur was, was de echtgenoot van Maria Van Neyghen en vader, grootvader en overgrootvader van een talrijke familie.

Hij werd op 19 juni 1907 te Terafene geboren en overleed er op 27 januari na een ziekte die hem 13 jaar aan een rolstoel had gekluisterd.

Petrus Arijis was het best gekend onder de naam De Meester, hij was vanaf 1926 onderwijzer in Terafene en later hoofdonderwijzer. Ontelbaar zijn de jongens die bij hem op de klas zijn geweest. Hij behoorde tot die grote groep van verdienstelijke „meesters” die én sociaal, én opvoedend én Vlaamsbewust waren. Het is moeilijk in te schatten hoeveel de gemeenschap te danken heeft aan dergelijke mensen voor wie hun beroep en hun sociale contacten één opvoedend geheel vormde.

Meester Arijis was verweerd met het hele dorpsleven: het Davidsfonds waarvan hij de ere-voorzitter was, het zangkoor, de Vrienden van de Grot,

toneelopvoeringen, het voetbalgebeuren... Hij had er allemaal mee te maken.

De uitvaartplechtigheid was dan ook een duidelijke afspiegeling van de waardering van velen die ooit met hem in contact waren gekomen, ze werd massaal en intens bijgewoond.

De plechtigheid werd geleid door de dorpspastoor, zelf een oudleerling van de overledene, en door de abt en de prior van de abdij van Steenbrugge. De familie Arijis- Van Nijghen is door nauwe familiebanden verbonden met Dom Modest van Assche. De verering van de overledene voor de betroude abt uitte zich door een ononderbroken vriendschap met de abdij en het nauwgezet bijwonen van de jaarlijkse herdenkingsplechtigheid in Steenbrugge.

Wij hebben zelden zo'n ontroerende en warm-menselijke uitvaartplechtigheid als deze van meester Arijis meegemaakt. Het moet voor zijn echtgenote die hem in al deze moeilijke jaren liefdevol verzorgde en die familie een grote troost betekende dat zoveel mensen dit afscheid van een rijkgevoeld en zinvol leven hebben willen meemaken.

ANTWERPEN

FEBRUARI

16 BERCHEM: Diskussie-avond rond Vliegvelde Deurne-Luchthaven Antwerpen. Sprekersbeurt door T. Lesage (promotiegroep Antwerpen Luchthaven PAL). Om 20u.30 in Cultureel Centrum Berchem, Driekoningsstraat 126. Org.: Vlaamse Kring Berchem i.s.m. Kring voor Vlaamse Volksontwikkeling Borgerhout.

17 BOECHOUT-VREMDE: Bestuursverkiezingen in café Het Hoefijzer, Jef van Hoofplein 15) te Boechout. Van 19u.30 tot 22u.30. Kandidaturen binnen vóór 7 februari bij Marc Valkenborghs, Begoniaaan 15 te 2531 Vremde.

17 ANTWERPEN: Lunchgesprek over VTM met Guido De Praetere. In Elisabethgasthuis om 12u.30. Org. en info: Cormanskring Antwerpen 03/238.82.08.

18 ANTWERPEN: Will Ferdy zingt. Premiërvorstelling ingericht door VU-Groot-Antwerpen. Kaarten via het sekretariaat (03/238.82.08). In het Nieuw Ringtheater (naast St. Willibrorduskerk).

17 EDEGEM: Algemene ledenvergadering in Drie Eiken om 20u. Org.: VNSE.

18 EDEGEM: Kaartavond in Drie Eiken om 20u. Inschrijven op voorhand. Org.: VNSE.

18 LAAKDAL: Ledenfeest in zaal Dennenoord te Eindhout. Gezellig eten aan 150 fr. Iedereen welkom vanaf 19u. Inschrijven kan bij Ludo Helsen, Veldstr. 5, Laakdal (013/66.59.49). Org.: VU-Laakdal.

19 ANTWERPEN: Ontbijtgesprek over de Antwerpse luchthaven in teaterkafé van het Fakkeltheater, Hoogstraat, om 10u.30. Org.: Antwerpen Ontwaakt.

21 MECHELEN: Europa. Uitdaging 1992. Conferentiecyclus. Om 20u. Bij Bullo, kantoorinrichtingen, Industriezone Noord II te Mechelen. De socio-economische problem door panel:

Roger Blanpain (senator), Herman Candries (volksvertegenwoordiger) en John Cordier (Telindus, KV-Mechelen). Moderator Jaak Vandemeulebroucke (Europarlement).

22 ANTWERPEN: Het Zwarte Goud (met Wannes Van de Velde). In de Arenbergschouwburg, Antwerpen, om 20u. Org. en info: Coremanskring Antwerpen 03/238.82.08.

22 AARTSELAAR: VU-bal van volksvertegenwoordiger Hugo Coveliers in zaal Zonnewende, Boomssesteenweg Aartselaar. Aanvang: 20u.30. Kaarten in vvk: 100 fr.

23 TONGERLO-WESTERLO: Kaspellekeshoef, om 20u.30: Fons Janssens en zijn reisgenoten verhalen hun lotgevallen tijdens hun bezoek aan het Oderfront vorige zomer. Org.: SMF-Kempen.

24 EDEGEM: Om 20u. in het Mark Liebrecht Centrum: Toneelavond „Boeing-Boeing”, door toneelgroep Steven. Kaarten te bekomen bij bestuursleden VU.

MAART

3 MARIEKERKE-BORNEM: Vertelavond met E.P. Van de Velde over zijn 40-jarig missionaringswerk bij de Eskimo's in Noord-Amerika en het harde bestaan van deze volksstam. Om 20u. in parochiehuus Mariekerke. Gratis inkom. Org.: Vlaamse Kring.

4 BOECHOUT-VREMDE: Ledenfeest in zaal Bacalde SK (Provinciessesteenweg), vanaf 20u. Met gratis welkomstdrink door VU-bestuur, Breughelhof, wijnen en andere dranken. Met eregast Willy Kuijpers. Na eten gezellige babbel of dans. 550 fr. p.p. Inschrijven bij Louis Corens, Schransstraat 137 (tel. 455.60.70). Org.: VU-Boechout-Vremde.

4 LINT: ANZ-Promotieavond in De Witte Merel, Lint. Aanvang: 20u. Programma: videomontage, spreekbeurt, zang, samenzang. Gast: Maurits Wagemans. Org.: Vlaamse Kring, St.Cecilia en DF.

Diskussie-avond rond vliegveld Deurne

Op uitnodiging van de Vlaamse Kring-Berchem en in samenwerking met de Kring voor Vlaamse Volksontwikkeling Borgerhout, zal de heer T. Lesage op 16 februari om 20u.30 in het Cultureel centrum Berchem, Driekoningenstraat 126, een spreekbeurt houden over verleden, heden en toekomst van de Antwerpse Luchthaven. Er is gelegenheid tot het stellen van vragen.

Dit onderwerp komt weer in de belangstelling, nu de bevoegdheid over de regionale luchthavens overgedragen werd van de nationale naar de Vlaamse deelstaat.

Deze spreekbeurt zal niet alleen de rechtstreeks bij de luchthaven betrokkenen aanspreken, maar ook de omwonenden en ieder die bij het economisch gebeuren van Antwerpen betrokken is.

De heer Lesage is deelnemer in de Promotiegroep Antwerpen Luchthaven P.A.L.

Deelname in de kosten 50 fr.

ZOEKERTJE

Gevraagd: Oude typmachines. Tel. donderdag en vrijdag van 9 tot 12u.30 en van 14 tot 17u. op nr. 091/60.22.68.

ANZ-promotieavond te Lint

Als motto van het 52ste Vlaams Nationaal Zangfeest werd gekozen: „Eén met Uw volk”. Dit motto wordt vierdelig uitgewerkt. In het eerste deel „volk” zal onze eigenheid worden uitgebeeld. Het tweede deel „Uw volk” legt de klemtoon op het feit dat het engagement voor de eigen volks-gemeenschap op de eerste plaats dient te komen.

Het derde deel „met Uw volk” belicht de dienstbaarheid en het laatste deel „Eén met Uw volk” wijst op de noodzakelijkheid om rond bepaalde concrete thema's eensgezind te handelen boven ideologische, filosofische en partikularistische tegenstellingen heen.

De promotieavond, ingericht door de Vlaamse Kring, Zangkoor Sint Cecilia en Davidsfonds, gaat door in de kongreszaal van het ontmoetingscentrum de Witte Merel te Lint op 4 maart 1989, aanvang 20 uur.

Op het programma staan een videomontage van het 50ste en 51ste Vlaams Nationaal Zangfeest (met deelname zangkoor Sint Cecilia), een optreden van het zangkoor Sint Cecilia, een spreekbeurt door Maurits Wagemans over de geschiedenis van de zangfeesten en samenzang.

Inlichtingen, kaarten en affiches promotieavond en zangfeest: Hans Vandenbulcke, Schaapdries, 30, 2548 Lint, tel. 03/455.24.24.

Nieuw bestuur bij VU-Genk

Zondag 29 januari hebben de Volksunieleden van Genk een nieuw bestuur gekozen.

Voorzitter: Paul Vanormelingen
Ondervoorzitter: Guido Houden en Michel Thijs

Sekretaris: Jan Indesteege
Penningmeester: Anita Wellens-Purnal

Ledenwerving en abonnementen: Ivo Coninx

IJzerbedevaartkomitee: Aimée Staskowiak-Carrou

Jeugdwerking: Chris Piecha-Roux

Bijkomende leden arrondissementale raad: Miel Roux en Guido Houden

Verantwoordelijke „Wij”: Robert Tielemans

De andere functies worden nog toegewezen. Overige bestuursleden zijn: Philip Bauduin, Robert Bex, Jos Driesen, Benny Gregoire, Ben Housen, Dirk Keunen, Fons Klawuhn, Iwan Krznaric, Piet Lambrechts, Jan Maesen, Guido Renans, Bart Roux, Fons Seminek, Roger Steenberghs en Bart Vandekerckhove.

De Genkse mandatarissen: Rik Vandekerckhove (senator), Hugo Olaerts (provincie- en gemeenteraadslid), Lei Wevers (fractie leider gemeenteraad), Jos Geusens (gemeenteraadslid) en Paul Vandeloortimmermans (lid OCMW).

Vrijdag 24 februari te Bree

Schiltz en Gabriëls over Staatshervorming

Op vrijdag 24 februari 1989 organiseert het vernieuwde VU-bestuur afdeling Bree een info-debatavond over de Staatshervorming. „De wet op de hervorming van de Instellingen, de financieringswet, en wat met de derde fase?”.
Op deze en veel andere vragen

krijg je gedurende deze avond een antwoord van vice-premier Hugo Schiltz en nationaal VU-voorzitter Gabriëls.

Deze bijeenkomst heeft plaats in Zaal Jan Van Aabroek te Beek (Bree) en vangt aan om 20u.30.

Iedereen is er uiteraard welkom!

LIMBURG

FEBRUARI

11 BEVERST-SCHOONBEEK: Kaartavond van en t.v.v. VU-afdeling, in de KWB kantine achter de kerk van Beverst.

15 TESSENDERLO: Bezoek aan de Hotelschool te Geel. Om 10u. en gevolgd door middagmaal (350 fr.). Geïnteresseerden nemen contact op met bestuursleden FVV-Tessenderlo.

18 BEVERST-SCHOONBEEK: 19u. Alg. vergadering en verkiezing bestuursleden. 20u. jaarlijkse feestvergadering in zaal Vogelzang met eregast Johan Sauwens.

18 HAM: 2de VU-bal met discobar. In zaal Gemeenschapshuis te Kwaadmechelen. Aanvang: 20u. Iedereen van harte welkom.

24 HERK-DE-STAD: Bestuursverkiezingen in VVT-lokalen, Vanweddingenlaan 1.

24 BREE: Info-debatavond over de Staatshervorming. Hugo Schiltz en Jaak Gabriëls beantwoorden vragen van aanwezigen. In zaal Jaan Van Aabroek te Beek om 20u.30. Iedereen welkom! Org.: VU-Bree.

MAART

4 LUMMEN: Wijn- en Kaasavond vanaf 20u. Zaal St. Annagilde, St-Annastraat, Lummen. Inkomkaart 50 fr. (met gratis tombola).

Aanbevolen huizen

DE PRIJSBREKER

van het goede meubel

Groenstraat 84, 2000 Antwerpen

Tel. 03/236.45.31

Open van 10 tot 19u.

Maandag gesloten

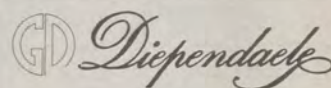
Freddy en Cecile Vermeersch-Vaessen
Sint-Aarnoutstraat 12
8260 Aartrijke-Zedelgem
☎ 050/20.08.50

algemene decoratiewerken — schilderen — behangen — vloerbekledingen — parket — louverdrape — luxaflex —

Werkhuizen der Kempen LUDO HERMANS
Fraikinstraat 20
2410 HERENTALS

VLAGGEN
REKLAMEARTIKELEN
ZEEFDruk

Tel.: 014/21.12.07



— BINNENHUISINRICHTING
— SIERSCHOUVEN
— MEUBELN — STOFFEN
— BEHANG

Kazernestraat 39
9620 ZOTTEGEM 091/60.13.37

Etn. BERT pvba

Assesteenweg 101-103
TERNAT

Tel.: 02/582.13.12
02/582.04.10

Verdeler

VOLKSWAGEN - AUDI - M.A.N. - PORSCHE 924-944
Diensten: verhuring lange termijn: D'IETTEREN LEASE
korte termijn: AVIS
Personenwagens en vrachtwagens



baron ruzetteleaan 78
8320 brugge 4
baan brugge - oostkamp
050/35 74 04



In maatwerk
ZO'VEEL BETER
meesterkleermaker
Vermees
STEENHOUWERSVEST 82
ANTWERPEN T. 231.38.83

BLOEMEN ROUWKRANSEN
BRUIDSTUILEN
ZAALVERSIERING

PETRA P.V.B.A.
HEIHOEFSEWEG 1
2520 EDEGEM
Tel.: 03/457.23.89

Guido NUYTENS

Longtinstraat 126
1090 Brussel

SANITAIR — ZINK

ROOFING

LOODGIETERIJ

GASVERWARMING

Tel. 426.19.39

GELD

Onmiddellijk te bekomen bij

FRANS VAN MOORTER

Vijfhuizen 6, Erpe

Nieuw telefoonnummer:

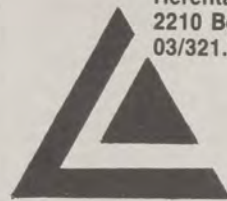
053/80.10.09

PROMO PUZZLE

Kies zelf het onderwerp van uw puzzel

Daniël Cortier
02/428.69.84

Kleding Lenders
Herentalsebaan 247
2210 Borsbeek
03/321.76.86



ZOEKERTJE

Vlaamse Sociale en Culturele Verenigingen zoeken voor indienstneming:

- Licentia(a)(e) menswetenschappen
- Graficus A2 of Tekenaar A2 of HOKT
- Opsteller
- Klerk
- Gezins- en Bejaardenhelpsters
- Poetsvrouwen

De kandidaten dienen uitkeringsgerechtigde werklozen te zijn. Kontakt opnemen schriftelijk met curriculum vitae met West-Flandria Personeelsdienst, Graaf Gwijde van Namenstraat 7, 8500 Kortrijk.

Gevraagd: Oude typmachines. Tel. donderdag en vrijdag van 9 tot 12 u. 30 en van 14 tot 17 u. op nr. 091/60.22.68.

25-jarige psychologe, richting ontwikkelings- en klinische psychologie, drielijg, zoekt een passende job in de commerciële of sociale sektor. Voor inl. tel. staatssecretariaat Valkeniers 513.83.00 post 311.

FRANSSSENS OPTIEK:

Silhouette
Marwitz
Rodenstock

Herentalsebaan 340, Deurne-Z.
Tel. 03-321.08.96

Kerkstraat 44, Antwerpen
Tel. 03-235.64.75

Alle trofeeën, wimpels, bekens, speldjes, badges, enz. vanaf 1 november 1987 bij

ESOX - STAN PHILIPS

Panorama 36
1810 WEMMEL
Tel. 02/460.68.93

FERAUTO

Auto-onderdelen

Ferenczi Jozef

Herentalsebaan 550

2220 Wommelgem

Tel. 03/353.26.50

Open van 9 tot 20 u. van maandag tot zaterdag.

KEUKENS - SANITAIR - VERWARMING

VAN DER CRUYS

Assesteenweg 240, Ternat
Tel. 582.29.15

Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.

PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN

Algemene Bouwondernemingen

Gentsestraat 238
9500 Geraardsbergen
Tel. 054-41.25.89

Wij bouwen voor u sleutel op de deur

Houtzagerij DE ROOSE N.V.

Algemene hout- en platenhandel Schaverij

AFD NINOVE - 9400
Steenweg naar Aalst 496
Tel. 053-66 83 86

AFD OKEGEM - 9471
Leopoldstraat 114
Tel. 054-33 17 51
054-33.11.49

verandas genk n.v.

Kreatiever bouwen voor beter wonen

Hasseltweg 194 — 3600 GENK — Tel.: (011)36.32.60.

BON:

Ja, ik wens vrijblijvend bezoek aan huis voor informatie en inlichtingen.

Naam:

Adres:

Gemeente: Tel.:

Indien geen telefoon vermeldt dag en uur van afspraak.

Info veranda/ pergola AZ Privé
 veranda/ pergola Horeca

Waarom u volgende week donderdag geen WIJ krijgt...

Bij wijze van voorsmaak

Op vrijdag 17 februari valt in uw bus niet de gewone WIJ, niet dat weekblad zoals U het reeds tientallen jaren kent. Nee, op die dag — een dag later dan gewoonlijk dus — heeft ons weekblad een nieuw kostuum aan. Niet meer het zogenaamde *tabloid*-formaat maar dat van een *magazine* of van een *cahier*. (Niet dat wij ons weekblad aldus zullen noemen, nee dit is maar een technische term). WIJ blijft een weekblad, een Vlaams-nationaal weekblad. Meer dan ooit, zelfs!

De uitgave van die dag is een voorsmaak, een avant-première. Eén dag, alsof het reeds allemaal echt was. Echt wordt het pas vanaf eind maart als het lente is en onze zinnen op „nieuwe geluiden” staan, dan wordt het menens. Van die week valt de nieuwe WIJ elke vrijdag in uw bus.

Op vrijdagmorgen, om uw weekeinde weer zin en kleur te geven.

Een prijzenswaardig idee

In het vooruitzicht van deze nieuwe WIJ hebben tal van lezers reeds spontaan hun mening over ons weekblad neergeschreven en opgestuurd. Wij danken hen, niet alleen voor de interesse maar vooral voor de vele nuttige zaken die zij ons aanbieden.

Als U volgende week de nieuwe WIJ in de bus heeft en U heeft hem goed gelezen, goed bekeken, goed betast en goed (?) gekeurd, dan zult U wellicht anders over WIJ denken. Mogen wij dan uw mening kennen? Eerlijk! Ronduit! Recht-toe! Rechtaan!

Wij zullen er beslist veel uit leren.

Redactie WIJ
Barrikadenplein 12
1000 Brussel
02/219.49.30

Een korte krachtige brief met uw mening én uw naam én uw adres; want naamloos gaat bij ons door het raam. En misschien bevat uw brief wel een origineel idee. Een prijzenswaardig idee. Wie weet?

Het L & A-mandaat

In de VU-afdelingen worden thans aan de nieuwe bestuursleden taken toevertrouwd. In elk bestuur wordt ook iemand belast met de „leden en abonnementen”, zeg maar het L & A-mandaat.

Vaak beperkt deze functie zich tot een bloempotmandaat en het onderwerp een deeltje van de varia op de agenda. Nu deze nieuwe WIJ er is willen wij de L & A-functie een frisse kleur geven.

Voor U aan wie deze taak werd toevertrouwd en niet precies weet hoe deze aan te pakken hebben wij een idee achter de hand.

Elke L & A-vrouw of -man die met ons het avontuur van WIJ wil spelen neemt met ons contact op. Wij hebben voor U een strategie uitgedokterd, een *mini-draaiboek* waarmee u uzelf en uw medebestuurders kunt aanzetten om nieuwe abonnees voor WIJ te werven. Maar trekt u eerst even na of uw bestuursleden wel reeds abonnee zijn...

Een tipje van de sluier...



Geen gouden oorbellen

Wie een abonnement op WIJ neemt doet dat uit overtuiging en niet voor de schone ogen van Jaak Gabriëls. Een nieuwe abonnee is een overtuiging, is het eens zijn met de idee waar WIJ en de Volksunie voor staan.

Een nieuwe abonnee krijgt van ons geen gouden oorbellen kado. Toch willen wij niet dat uw naam en adres harteloos in het adresbestand van een computer verdwijnen.

Elke nieuwe abonnee zal aan ons een goede herinnering bewaren. Bovendien neemt hij/zij deel aan een geweldige tombola met de meest waanzinnige prijzen. Meer daarover leest U volgende week.

En wij dan? zal de oude trouwe WIJ-lezer en werver willen weten. Natuurlijk ligt ook voor u deze herinnering klaar. Probeer U het eens?

Bovendien zal ons weekblad elke maand een overzicht brengen van de nieuwe abonnementen die op onze abonneementendienst aankomen.

Hoe deze Inhoud ingevuld wordt leest u volgende week.

INHOUD

05	23
08	
12	26
16	28
	30

